

Bruxelles, den 1.6.2018
COM(2018) 392 final

2018/0216 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013

{SEC(2018) 305 final} - {SWD(2018) 301 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Kommissionen fastlægger i sit forslag til den flerårige finansielle ramme ("FFR") for 2021-2027 ("FFR-forslaget")¹ de budgetmæssige rammer og vigtigste retningslinjer for den fælles landbrugspolitik. På denne baggrund fremlægger Kommissionen en række forordninger om lovgivningsmæssige rammer for den fælles landbrugspolitik i perioden 2021-2027 sammen med en konsekvensanalyse af alternative scenarier for udviklingen af politikken. I disse forslag fastsættes den 1. januar 2021 som ikrafttrædelsesdato. Forslagene fremlægges for EU-27 i overensstemmelse med Det Forenede Kongeriges meddelelse om at udtræde af Den Europæiske Union og Euratom i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union, som Rådet modtog den 29. marts 2017.

Den sidste reform af den fælles landbrugspolitik blev vedtaget i 2013 og gennemført i 2015. Siden da er den kontekst, som reformen blev udarbejdet i, ændret betydeligt. Der gælder navnlig følgende:

Landbrugspriserne er faldet betydeligt, presset ned af makroøkonomiske faktorer, geopolitiske spændinger og andre kræfter.

De handelspolitiske forhandlinger har skiftet mere åbenlyst fokus fra multilaterale aftaler til bilaterale aftaler, og EU er blevet mere åben for verdensmarkedet.

EU har indgået nye internationale forpligtelser — f.eks. i forbindelse med modvirkning af klimaændringer (gennem COP21) og de bredere aspekter af international udvikling (gennem FN's mål for bæredygtig udvikling) såvel som bestræbelser på bedre at reagere på andre geopolitiske udviklinger, herunder migration.

Disse skift har sat gang i en offentlig debat om, hvorvidt 2013-reformerne går langt nok i bestræbelserne på at understøtte den fælles landbrugspolitik tilstrækkeligt til, at den kan imødegå de nuværende brede udfordringer inden for områder som en økonomisk sund landbrugssektor, omtanke for miljøet, tiltag vedrørende klimaændringer og en stærk socioøkonomisk struktur i EU's landdistrikter – navnlig i lyset af nye muligheder for tiltag på områder såsom handel, bioøkonomi, vedvarende energi, den cirkulære økonomi og den digitale økonomi.

Den fælles landbrugspolitik skal moderniseres for at kunne imødegå alle disse udfordringer, forenkles for at mindske den administrative byrde herved så meget som muligt og strømlines endnu mere med andre EU-politikker med henblik på at maksimere bidraget til Kommissionens ti politiske prioriteter og målene for bæredygtig udvikling. Som Kommissionen henviste til i sin meddelelse om FFR vil en moderne fælles landbrugspolitik således skulle støtte omstillingen til en fuldt ud bæredygtig landbrugssektor og udviklingen af dynamiske landdistrikter og samtidig sørge for sikre fødevarer af høj kvalitet til mere end 500 millioner forbrugere. Europa har brug for en intelligent, robust, bæredygtig og konkurrencedygtig landbrugssektor for at sikre produktionen af sikre, nærende og varierede fødevarer af høj kvalitet til overkommelige priser til fordel for borgerne og en stærk socioøkonomisk struktur i landdistrikterne. En moderniseret fælles landbrugspolitik skal øge

¹ [COM(2018) 322 final - FFR-forordningen].

sin europæiske merværdi ved at øge ambitionerne på miljø- og klimaområdet og ved at leve op til borgernes forventninger til deres sundhed såvel som til miljøet og klimaet.

Som omhandlet i arbejdsprogrammet for 2017 har Kommissionen gennemført brede høringer om forenklingen og moderniseringen af den fælles landbrugspolitik med henblik på at maksimere dens bidrag til dens egne ti politiske prioriteter og målene for bæredygtig udvikling. Fokus har været på specifikke politiske prioriteter for fremtiden, uden at berøre tildelingen af midler til den fælles landbrugspolitik under den næste FFR. Processen har omfattet en bred høring samt en analyse af tilgængelig dokumentation og den fælles landbrugspolitik performance, herunder relevante udtalelser fra Refitplatformen.

Resultatet blev præsenteret i meddelelsen "Fremtiden for fødevarer og landbrug", der blev vedtaget den 29. november 2017. Meddelelsen fremmer en struktureret dialog om den fælles landbrugspolitik fremtid både inden for EU-institutionerne og med interesserede parter. Den beskriver udfordringer, målsætninger og mulige veje til en "fremtidssikret" fælles landbrugspolitik, som bør være mere enkel, mere intelligent og mere moderne, og som fremmer overgangen til et mere bæredygtigt landbrug.

Kommissionen udpegede især et højere ambitionsniveau på miljø- og klimaområdet, mere målrettet EU-støtte og større afhængighed af forbindelsen mellem forskning, innovation og rådgivning som topprioriteter for den fælles landbrugspolitik efter 2020. Med henblik på at forbedre den fælles landbrugspolitik performance foreslås der også en ny gennemførelsesmodel, der skal flytte politikens fokus fra overholdelse til performance, og ændrer balancen mellem EU's ansvarsområder og medlemsstaternes ansvarsområder under henvisning til nærhedsprincippet. Den nye model har til formål at forbedre opfyldelsen af EU's målsætninger ved hjælp af strategisk planlægning, bred politisk intervention og fælles performanceindikatorer og derved forbedre politiksammenhængen på tværs af hele den fælles landbrugspolitik og med andre EU-målsætninger.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Målsætningerne for den fælles landbrugspolitik er fastsat i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"):

- at forøge landbrugets produktivitet ved fremme af den tekniske udvikling, ved rationalisering af landbrugsproduktionen og ved den bedst mulige anvendelse af produktionsfaktorerne, især arbejdskraften
- herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, især ved en forhøjelse af de individuelle indkomster for de i landbruget beskæftigede personer
- at stabilisere markederne
- at sikre forsyningerne
- at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

Nærværende forslag er fuldt i overensstemmelse med målsætningerne for den fælles landbrugspolitik fastsat i traktaten. Det moderniserer og forenkler den måde, som bestemmelserne i traktaten gennemføres på.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Landbrug og skovbrug dækker 84 % af Unionens område. Begge sektorer er afhængige af og har betydning for miljøet. En række af de foreslåede specifikke målsætninger under den fælles

landbrugspolitik vil derfor medføre miljø- og klimaforanstaltninger i overensstemmelse med de respektive EU-politikker.

Det er velkendt, at forbrugsmønstre har indvirkning på folkesundheden. Gennem landbrugspolitikernes forbindelse til fødevarer og sommetider også til den måde, fødevarer produceres på, er de forbundet til sundhedspolitikkerne. Forslagene styrker forbindelsen til sundhedspolitikken, navnlig hvad angår sund kost og nedbringelse af brugen af antimikrobielle stoffer.

EU importerer store mængder råvarer og eksporterer værdifulde landbrugs- og fødevarerprodukter og har derfor en indvirkning på fødevarerensystemer uden for EU. Forslaget tager i overensstemmelse med artikel 208 i TEUF hensyn til EU's udviklingssamarbejdes målsætninger om fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling i udviklingslandene, navnlig ved at sikre, at EU's støtte til landbrugere ikke har nogen eller kun minimal indvirkning på handelen.

Endelig kan landbruget og landdistrikterne ligesom andre sektorer gøre bedre brug af ny teknologi og viden, navnlig digitale teknologier. Forslagene styrker forbindelsen til forskningspolitikken, idet tilrettelæggelse af videnudveksling får en fremtrædende plads i modellen til politikgennemførelse. På samme måde gør den vægt, der lægges på digitalisering, det muligt at skabe forbindelse til EU's digitale dagsorden.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Artikel 42 og artikel 43, stk. 2, i TEUF for så vidt angår forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Ifølge traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er kompetencen med hensyn til landbruget delt mellem Unionen og medlemsstaterne, samtidig med at der fastlægges en fælles landbrugspolitik med fælles målsætninger og en fælles gennemførelse. Det nuværende system til gennemførelse af den fælles landbrugspolitik beror på detaljerede krav på EU-plan og omfatter strenge kontroller, sanktioner og revisionsordninger. Disse bestemmelser er ofte meget præskriptive, helt ned på bedriftsniveau. Da landbruget i Unionen er meget forskelligartet og drives under forskellige klimatiske vilkår, er hverken en topstyret tilgang eller en standardtilgang hensigtsmæssig, når det drejer sig om at levere de ønskede resultater og give større merværdi for EU.

I gennemførelsesmodellen i dette forslag fastlægger Unionen de grundlæggende parametre (den fælles landbrugspolitikens målsætninger, overordnede interventionstyper og grundlæggende krav), mens medlemsstaterne påtage sig en større rolle og et større ansvar for, hvordan målsætningerne opfyldes og de aftalte mål nås.

Mere nærhed vil i videre udstrækning gøre det muligt at tage hensyn til lokale forhold og behov og fastsætte sådanne målsætninger og mål. Medlemsstaterne får ansvaret for at skræddersy foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik for at yde det størst mulige bidrag til opfyldelsen af EU's målsætninger. Samtidig med, at de nuværende forvaltningsstrukturer, som fortsat er nødvendige for at sikre en effektiv overvågning og håndhævelse med henblik på at opfylde alle politiske målsætninger, bevares, får medlemsstaterne større indflydelse på udarbejdelsen af den ramme for overholdelse og kontrol, der finder anvendelse på støttemodtagerne (herunder kontroller og sanktioner).

- **Proportionalitetsprincippet**

De økonomiske, miljømæssige og sociale udfordringer, som EU's landbrugssektor og landdistrikter står over for, kræver en væsentlig reaktion, der svarer til disse udfordrings EU-dimension. Den større valgfrihed, som medlemsstaterne får til at udvælge og tilpasse de politiske værktøjer, der er tilgængelige under den fælles landbrugspolitik med henblik på at opfylde målsætningerne i en mere resultatbaseret model, bør gøre det endnu mindre sandsynligt, at den fælles landbrugspolitik overskrider et passende niveau af indgriben.

- **Valg af retsakt**

Da de oprindelige retsakter alle er Europa-Parlamentets og Rådets forordninger, skal ændringerne indføres ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Den fælles landbrugspolitik er dybt rodfastet i opbygningen og udviklingen af Den Europæiske Union ("EU"). Den blev oprettet i begyndelsen af tresserne omkring mål, der er fastlagt i traktaten, og har efterfølgende undergået flere reformbølger for at forbedre landbrugssektorens konkurrenceevne, fremme udviklingen i landdistrikterne, imødegå nye udfordringer og imødekomme samfundets krav bedre. Den sidste store reform blev vedtaget i 2013. I **reformen af 2013** blev de **overordnede målsætninger for den fælles landbrugspolitik** strømlinet omkring tre blokke:

- i. Bæredygtig fødevarerproduktion
- ii. Bæredygtig forvaltning af naturressourcer og klimapolitik
- iii. Afbalanceret territorial udvikling.

Med henblik på at vurdere fremskridtene i forhold til at nå ovennævnte målsætninger og udpege fremtidige udfordringer afholdtes en bred høringsproces, som gav anledning til en struktureret debat med alle interessenter, herunder aktører uden for landbruget. Derudover blev der indsamlet dokumentation om resultaterne af den fælles landbrugspolitik fra en stor mængde tilgængelig information om den fælles landbrugspolitik (kort sammenfattet i boks 1 nedenfor), der dannede baggrund for en vurdering af den fælles landbrugspolitik resultater og mangler gennem årene, dog især med hensyn til den seneste reform. Dette vedrører navnlig:

- dokumentation, der er indsamlet gennem den fælles overvågnings- og evalueringsramme, som tjener til måling af resultaterne af den fælles landbrugspolitik²
- en række evalueringer, der er planlagt under den nuværende flerårige finansielle ramme (2014-2020) med henblik på at vurdere de nuværende målsætninger for den fælles landbrugspolitik, idet de første resultater foreligger i 2017/18³.

Resultater vedrørende fremskridt hen imod mål og tilsvarende bevillingsrammer, der er tilgængelige i de årlige gennemførelsesrapporter for udvikling af landdistrikterne.

- Der er offentliggjort yderligere baggrundsdokumenter, data, fakta og tal, der har relevans for konsekvensanalysen, på GD AGRI's websted⁴.

- **Høringer af interesserede parter**

Der blev afholdt en åben offentlig høring med mere end 322 000 bidrag, struktureret dialog med interessenter, fem ekspertworkshopper, Refitplatformens udtalelser og bidrag fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og de nationale parlamenter. I processen blev der også taget hensyn til henstillingerne fra taskforcen vedrørende landbrugsmarkederne⁵ og konferencen i Cork om udvikling af landdistrikterne (2016)⁶.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Med henblik på at indsamle dokumentation/viden fra eksperter om spørgsmål vedrørende den fælles landbrugspolitik blev der afholdt en række specialiserede workshopper mellem marts 2017 og februar 2018. Disse workshopper gav mulighed for at udveksle synspunkter mellem eksperter og Kommissionens medarbejdere og gøre fremskridt med hensyn til udformningen af de vigtigste konklusioner/spørgsmål med henblik på at tage højde for moderniserings- og forenklingsprocessen.

² Fastsat i artikel 110 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) No 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 samt Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 834/2014 af 22. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til den fælles overvågnings- og evalueringsramme for den fælles landbrugspolitik.

³ Europa-Kommissionen (2017), "Evaluation and studies plan 2017-2021", Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter.

⁴ Se:

https://ec.europa.eu/agriculture/statistics/facts-and-figures_en
https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/eco_background_final_en.pdf

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/env_background_final_en.pdf

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/soc_background_final_en.pdf

⁵ Rapport fra taskforcen vedrørende landbrugsmarkederne (AMTF-rapporten) (2016), "Improving Market Outcomes: Enhancing the Position of Farmers in the Supply Chain".

⁶ Europa-Kommissionen (2016) Cork 2.0: europæisk konference om udvikling af landdistrikterne, <https://ec.europa.eu/agriculture/events/rural-development-2016en>.

De fem spørgsmål, der skulle behandles på workshopperne, blev udvalgt med henblik på at dække de mest relevante områder, hvor der var konstateret videngab og uenighed om politiske tilgange. Workshopperne blev udformet ud fra en lignende metode baseret på følgende:

- (1) indhentning af den senest tilgængelige dokumentation fra eksperter, akademikere, fagfolk og internationale institutioner
- (2) fokus på praktiske erfaringer på stedet
- (3) vurdering af potentialet i nye teknologier/tilgange til at forbedre den fremtidige politikudformning på det område, som dækkes.

Sammendrag af workshopperne og præsentationerne er tilgængelige på:

https://ec.europa.eu/agriculture/events/cap-have-your-say/workshops_en

Workshop 1: Bedste praksis vedrørende miljø- og klimabehov (23./24. marts 2017)

Denne todagesworkshop inddrog en lang række eksperter om de miljø- og klimamæssige udfordringer. Den undersøgte:

- de værktøjer, der er til rådighed til at vurdere de miljømæssige behov
- metoder til forbedring af anvendelsen af foranstaltningerne (med fokus på den rolle, som adfærdsmæssige tilgange spiller).

Workshop 2: Risikostyring (18.-19. maj 2017)

Denne todagesworkshop havde til formål at fremme indsamlingen af dokumentation i debatten om de værktøjer, der kan støtte landbrugerne i at imødegå produktions-, pris- og indkomstrisici bedre. Den undersøgte:

- udfordringerne ved EU-markedets sikkerhedsnet og den seneste udvikling i det risikostyringssystem, der gælder i USA
- futuresmarkeder i EU, EU-sektoren for landbrugsforsikring og landbrugsgenforsikring, et offentlig-privat partnerskab og en afgrødeforsikringsordning
- adfærdsmæssige aspekter af risikostyring.

Workshop 3: Fødevarer og beslægtede spørgsmål (31. maj 2017)

På workshoppen om fødevarer og beslægtede spørgsmål blev der set på den fælles landbrugspolitik tilpasning til sundhedspolitikken og dens evne til at lette landbrugernes tilpasning til ændringer i forbrugsmønstre. Navnlige antimikrobiel resistens fortjener øget opmærksomhed.

Workshop 4: Socioøkonomiske spørgsmål (9. juni 2017)

Workshoppen om socioøkonomiske spørgsmål havde fokus på analyser af vækst- og beskæftigelsesdynamikken i EU's landbrugsfødevareresektor. Der blev set på sammenhængen mellem globale værdikæder for landbrug og fødevarer i EU både fra et begrebsmæssigt perspektiv og et praktisk perspektiv baseret på casestudier.

Workshop 5: Måling af den fælles landbrugspolitik performance på miljø- og klimaområdet (26. februar 2018)

På workshoppen blev det undersøgt, hvilke grundlæggende politiske mål der kan fastsættes på EU-plan, hvordan de kan gennemføres på medlemsstatsplan, og hvorledes de kan overvåges, kontrolleres og evalueres.

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen, som ledsager de lovgivningsmæssige forslag, samt udtalelser fra Udvalget for Forskriftskontrol, findes på følgende websted:

[Liste over konsekvensanalyser og ledsagende udtalelser fra Udvalg for Forskriftskontrol](#)

Udvalget for Forskriftskontrol afgav først en negativ udtalelse. Selv om Udvalget for Forskriftskontrol værdsatte ambitionen om at modernisere og forenkle den fælles landbrugspolitik og den dybtgående analyse af forskellige scenarier, som med fordel fremhæver kompromiser mellem de politiske målsætninger, fandt Udvalget, at rapporten burde være bedre til at forklare rationalet bag og gennemførligheden af den nye gennemførelsesmodel, og hvordan modellen fungerer. De krævede tillæg blev tilføjet i konsekvensanalyserapporten, herunder i et særligt bilag om forslagene til den nye gennemførelsesmodel. På dette grundlag afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse med forbehold. Udvalget anerkendte forbedringerne i rapporten, men anmodede om yderligere specificationer af de nøjagtige sikkerhedsforanstaltninger til afbødning af de konstaterede risici. I bilag 1 i konsekvensanalyserapporten (arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene) fastlægges de tilpasninger, der er foretaget for at opfylde Udvalgets krav.

De forskellige politiske løsningsmodeller præsenteres og diskuteres i konsekvensanalysen. Der er i konsekvensanalysen ingen løsningsmodeller, der foretrækkes. I stedet blev forskellige kombinationer af forslagene elementer afprøvet i forbindelse med de forskellige løsningsmodeller for at opnå et optimalt mix.

Løsningsmodellerne tester grundlæggende kontrasterede tilgange til at nå de fastlagte målsætninger:

1. forskellige grader af miljø- og klimamæssige ambitioner, med fokus på de potentielle virkninger af obligatoriske og frivillige gennemførelsesordninger
2. forskellige måder at støtte landbrugsindkomsterne og navnlig fordelingen mellem forskellige landbrugere, med fokus på de potentielle virkninger for små og mellemstore bedrifter
3. bredere samfundsøkonomiske interventioner, navnlig inden for rammerne af politikken for udvikling af landdistrikterne samt tværgående tilgange til modernisering.

Den første løsningsmodel tester en frivillig økoordinings potentiale til at øge de miljø- og klimamæssige ambitioner. Den undersøger ligeledes den potentielle rolle, som risikostyringsredskaber med lavere direkte betalinger spiller i forhold til at støtte landbrugeres indkomst. To deløsningsmodeller afspejler forskellige medlemsstatsers miljømæssige ambitioner og tilgange til direkte betalinger inden for rammerne af den nye gennemførelsesmodel.

I en anden løsningsmodel er direkte betalinger mere målrettede, og gennemførelsen af konditionalitet er mere ambitiøs med henblik på at forbedre den fælles landbrugspolitik fælles økonomiske og miljømæssige performance samt tackle klimaudfordringerne. Der er

også udarbejdet delløsningsmodeller for at belyse eventuelle forskelle i medlemsstaternes ambitioner vedrørende miljø- og klimamålsætninger.

En sidste løsningsmodel lægger stor vægt på miljøbeskyttelse og beskæftigelse og flytter fokus på små og mellemstore landmænd som et middel til at bevare beskæftigelse i landdistrikterne. Medlemsstaterne er forpligtede til at afsætte 30 % af betalingerne under søjle I til at yde supplerende betalinger til fire ordninger, som ville være frivillige for landbrugere — økologisk landbrug, permanente græsarealer, områder med naturbetingede begrænsninger og lineære landskabelementer — med henblik på yderligere at fremme klimaindsatsen og en bæredygtig forvaltning af naturressourcerne.

I konsekvensanalysen påpeges de vanskelige kompromiser, der er forbundet med en politik, der har så mange forskellige målsætninger, når grundlæggende parametre ændres væsentligt.

En vigtigt grundlæggende parameter er støtteniveauet under den fælles landbrugspolitik. Den nedskæring på 5 %, som Kommissionen foreslog i sin meddelelse fra maj 2018 for den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, ligger inden for det niveau, som overvejes i konsekvensanalysen.

Hvad angår landbrugsindkomster, har både niveau og fordeling af støtte betydning. Det er fortsat et vigtigt element for fremtiden at sikre et tilstrækkeligt støtteniveau og dermed landbrugsindkomster for at garantere fødevarerikkerhed, ambitioner på miljø- og klimaområdet og vitalitet i landdistrikterne. **Bedre målretning af støtten** til små og mellemstore bedrifter og områder med naturbetingede begrænsninger kan bidrage til at fastholde job på bedrifterne og landbrugsaktiviteter i hele området og dermed styrke landdistrikternes socioøkonomiske struktur. Løfter og konvergens kan forbedre fordelingen af de direkte betalinger. Det er klart, at enhver løsning, der i væsentlig grad omfordeler direkte betalinger til bedrifter og regioner med lavere produktivitet, på kort sigt medfører en forringelse af EU's konkurrenceevne, samtidig med at den forbedrer beskyttelsen af miljøet. Imidlertid er det mindre klart, hvad der er den mest hensigtsmæssige kombination af foranstaltninger, der kan afbøde de negative indkomstvirkninger, samtidig med at den bedre tager fat på de udfordringer, der også er relevante for landbruget, såsom miljø og klima eller samfundsmæssige forventninger. Dette kræver motiverende tilpasninger, der forbedrer såvel den socioøkonomiske som den miljømæssige performance i sektoren.

Bidrag fra høringen af de interesserede parter og analyser viser, at dette er muligt, forudsat at de nødvendige ledsagende foranstaltninger rettet mod et **højere ambitionsniveau for indsatsen på miljø- og klimaområdet** muliggør vedtagelsen af bedste praksis (i både konventionelle og andre former for landbrug), der omfatter viden, innovation og den seneste relevante teknologi.

Baseret på antagelserne og valgene i analysen er der potentielle kompromiser i forhold til opnåelsen af den fælles landbrugspolitik økonomiske, miljømæssige og sociale målsætninger samt i forhold til den ønskede modernisering og forenkling. Kort sagt kan omfordeling føre til håndterbare indkomstvirkninger og støtte det ønskede øgede ambitionsniveau for miljø- og klimaindsatsen og andre af den **fælles landbrugspolitik synergier**. Dette vil dog kræve, at sektoren og politikken griber de muligheder, som innovation og teknologier, som allerede muliggør modernisering og forenkling, giver.

Andre antagelser og valg vil utvivlsomt ændre de detaljerede resultater, men ikke det bagvedliggende hovedbudskab om, at *den foretrukne løsning for den fremtidige fælles landbrugspolitik bør kombinere de mest velfungerende elementer fra de forskellige løsningsmodeller, men undgå deres svagheder ved at indføre de nødvendige*

sikkerhedsforanstaltninger for at sikre lige vilkår i EU. Dette indebærer et behov for klare kriterier for niveauet for og fordelingen af indkomststøtte (f.eks. lofter og/eller gradvis nedsættelse), ambitionsniveauet på klima- og miljøområdet, konditionalitet, incitamenter til modernisering og en passende grad af nærhed/forenkling.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Kompleksiteten af den nuværende politikgennemførelse er i vid udstrækning forbundet med den vægt, der lægges på overholdelse af nærmere bestemmelser fastsat på EU-plan. Den foreslåede nye gennemførelsesmodel vil fjerne kriterierne for støtteberettigelse på EU-plan, hvilket vil gøre det muligt for medlemsstaterne at definere de betingelser for støtteberettigelse, der passer bedst til deres særlige situation. Dette ventes at føre til en betydelig forenkling.

Historisk set har den fælles landbrugspolitik gennem en række reformer udviklet sig til forskellige instrumenter. Undertiden har koordineringen af disse instrumenter vist sig vanskelig. I henhold til det nuværende forslag er alle den fælles landbrugspolitik forskellige elementer samlet i en enkelt og sammenhængende ramme, hvilket vil mindske den administrative byrde forbundet med den fælles landbrugspolitik gennemførelse.

- **Grundlæggende rettigheder**

I denne forslag overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Kommissionens forslag om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 (COM(2018) 322 final) foreskriver, at en betydelig del af EU's budget fortsat bør afsættes til landbruget, som er en fælles politik af strategisk betydning. I løbende priser foreslås det således, at den fælles landbrugspolitik bør fokusere på sine kerneaktiviteter med 286,2 mia. EUR tildelt til EGFL og 78,8 mia. EUR til ELFUL.

Disse landbrugsmidler suppleres af yderligere finansiering fra Horisont Europa, eftersom den foreslåede finansieringsramme for dette program omfatter 10 mia. EUR til forskning og innovation inden for fødevarer, landbrug, udvikling af landdistrikterne og bioøkonomi. Der vil blive oprettet en ny reserve i EGFL til finansiering af yderligere støtte til landbrugssektoren. Uudnyttede beløb i reserven i et givet år kan fremføres til det følgende år.

For så vidt angår fordelingen af de direkte betalinger mellem medlemsstaterne, foreslås det, at den proces, der blev begyndt i perioden 2014-2020, fortsat vil gælde for alle medlemsstater med direkte betalinger, med det formål at lukke 50 % af det eksisterende hul op til 90 %. Alle medlemsstater skal bidrage til finansieringen af denne eksterne konvergens af niveauet for direkte betalinger. Medlemsstaternes tildelinger for direkte betalinger i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik er beregnet på dette grundlag.

For så vidt angår udvikling af landdistrikterne, foreslås det at genskabe balancen i finansieringen mellem EU-budgettet og medlemsstaternes budgetter. I overensstemmelse med, hvad der er fastsat for de europæiske struktur- og investeringsfonde, vil en forhøjelse af de nationale medfinansieringssatser på gøre det muligt at lade den offentlige støtte til de europæiske landdistrikter være stort set uændret. Fordelingen af ELFUL-støtte er baseret på objektive kriterier, der er knyttet til de politiske målsætninger og tager hensyn til den nuværende fordeling. Som det er tilfældet i dag, bør mindre udviklede regioner fortsat kunne få højere medfinansieringssatser, der også vil gælde for bestemte interventioner såsom Leaderprogrammet og betalinger for forvaltningsforpligtelser.

En vis grad af fleksibilitet for overførsler mellem tildelinger vil blive tilbudt til medlemsstaterne. Op til 15 % af de respektive direkte betalinger kan overføres til ELFUL-tildeling og omvendt. Der kan overføres en højere procentdel fra direkte betalinger til ELFUL-tildeling til interventioner, der er målrettet miljø- og klimamålsætninger og etableringsstøtte til unge landbrugere.

Oplysninger om de finansielle følger af forslaget til den fælles landbrugspolitik er anført i den finansieringsoversigt, der ledsager forslaget.

5. ANDRE FORHOLD

• **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Et skifte hen mod en mere performanceorienteret politik kræver, at der oprettes en solid performanceramme, som på baggrund af et sæt fælles indikatorer vil gøre det muligt for Kommissionen at vurdere og overvåge politikens performance. Den nuværende **fælles overvågnings- og evalueringsramme (CMEF)** og det nuværende overvågningssystem for direkte betalinger og udvikling af landdistrikterne vil blive brugt som grundlag for overvågningen og vurderingen af den politiske performance, men de skal strømlines og videreudvikles (herunder sammenhængen mellem de to søjler). Yderligere investeringer i udviklingen af passende indikatorer og sikre tilstrækkelige datastrømme vil være nødvendig.

En ny ramme for performance, overvågning og evaluering vil dække alle instrumenter i den fremtidige fælles landbrugspolitik: de strategiske planer samt de dele af den fælles landbrugspolitik, som ikke er omfattet af de strategiske planer (visse dele af den fælles markedsordning, specifikke ordninger). Performance vil blive målt i forhold til de politikens specifikke målsætninger ved hjælp af et sæt fælles indikatorer.

Den nye model vil blive tilrettelagt omkring følgende principper:

- Kontekstindikatorer er stadig vigtige, fordi afspejler relevante dele af de overordnede tendenser i økonomien, miljøet og samfundet og forventes at påvirke resultaterne.
- Der bør udvælges et begrænset og målrettet sæt indikatorer på en sådan måde, der gør det muligt at vælge dem, der så nøjagtigt som muligt afspejler, hvorvidt den støttede intervention bidrager til de fastsatte målsætninger sammenlignet med referencescenariet og ved hjælp af klare definitioner.
- Politikens overordnede performance vil blive vurderet flere gange om året på grundlag af effektindikatorer. Den årlige opfølgning af politikens performance vil afhænge af den fulde liste over resultatindikatorer.
- Outputindikatorer vil årligt forbinde udgifter med politikgennemførelsens performance. Sidstnævnte gennemføres årligt og er baseret på en liste over (primært allerede tilgængelige) outputindikatorer.
- Pålideligheden af relevante performanceindikatorer kan fremmes ved hjælp af synergier mellem statistiske og administrative data, men kræver tilstedeværelse af et system til kvalitetskontrol.

Det, der foreslås, er i det væsentlige en flytning af ansvar og muligheder inden for en fælles ramme, der er klart defineret og håndhævet, for at opfylde mere end en målsætning samtidig,

nemlig forenkling, resultatorientering (snarere end overholdelse) og lønsomheden og effektiviteten af politikken.

Der er planlagt en årlig performancegennemgang som et centralt element i den løbende overvågning og styring af gennemførelsen af politikken. For at kunne gøre en årlig performancegennemgang operationel, vil tilstrækkelige outputindikatorer og resultatindikatorer skulle indgives i fællesskab en årlig rapport om gennemførelsen af den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik, den såkaldte årlige performancegennemgang. Medlemsstaterne vil hvert år rapportere om de faktisk opnåede output og udgifter samt afstanden til de fastsatte mål for hele perioden, udtrykt i værdierne af resultatindikatorer.

Evalueringen foretages i overensstemmelse med punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016, hvori de tre institutioner bekræftede, at evalueringer af eksisterende lovgivning bør danne grundlaget for konsekvensanalyser af muligheder for yderligere tiltag. Evalueringerne skal vurdere programmets konkrete virkning med udgangspunkt i indikatorer/mål og en detaljeret analyse af, i hvilken grad programmet kan anses for relevant, effektivt, virkningsfuldt og for at skabe tilstrækkelig EU-merværdi og sammenhæng med andre EU-politikker. Der vil blive set på erfaringerne med initiativet med henblik på at afdække eventuelle mangler/problemer eller et eventuelt potentiale til at forbedre foranstaltningerne eller deres resultater yderligere og hjælpe med at sikre en maksimal udnyttelse/virkning.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forslaget vedrører tre forordninger:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 (i det følgende benævnt "forordningen om strategiske planer")
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (i det følgende benævnt "den horisontale forordning for den fælles landbrugspolitik")
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter, (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og (EU) nr. 229/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav (i det følgende benævnt "ændringsforordningen").

Med disse tre forordninger tilpasses den fælles landbrugspolitik, idet målsætningerne bringes i overensstemmelse med Jean-Claude Junckers prioriteter og målene for bæredygtig udvikling, samtidig med at gennemførelsen af politikken forenkles. Betingelserne for støtteberettigelse på EU-plan ophæves, og dermed vil den fælles landbrugspolitik bedre kunne afpasses efter lokale forhold. Medlemsstaterne vil kunne fastlægge de fleste betingelser for støtteberettigelse på nationalt plan, så de passer bedre til deres særlige omstændigheder. Samtidig vil den administrative byrde i forbindelse med kontrol vil blive nedbragt, ved at den direkte forbindelse mellem betingelser for støtteberettigelse på EU-niveau og de endelige støttemodtagere begrænses.

Med det formål yderligere at styrke en bæredygtig udvikling af landbruget, fødevarerektoren og landdistrikterne, lægges der i den fælles landbrugspolitik overordnede målsætninger særlig vægt på bedriftenes økonomiske levedygtighed, robusthed og indkomst, på at forbedre resultaterne på miljø- og klimaområdet, og på at styrke landdistrikternes socioøkonomiske struktur. Derudover er fremme af viden, innovation og digitalisering i landbruget og i landdistrikterne en tværgående målsætning.

Den nye fælles landbrugspolitik har følgende specifikke målsætninger:

- (a) at støtte en bæredygtig landbrugsindkomst og modstandsdygtighed i hele Unionen med henblik på at øge fødevarerikkerheden
- (b) at øge konkurrenceevnen og styrke markedsorienteringen, herunder større fokus på forskning, teknologi og digitalisering
- (c) at forbedre landbrugernes position i værdikæden
- (d) at bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt bæredygtig energi
- (e) at fremme bæredygtig udvikling og forvaltning af naturressourcerne såsom vand, jord og luft
- (f) at bidrage til beskyttelsen af biodiversitet, forbedre økosystemtjenesterne og bevare levesteder og landskaber
- (g) at tiltrække unge landbrugere og fremme virksomhedsudviklingen i landdistrikterne
- (h) at fremme beskæftigelse, vækst, social inklusion og lokal udvikling i landdistrikterne, herunder bioøkonomien og bæredygtigt skovbrug
- (i) at forbedre det europæiske landbrugs reaktion på samfundets krav til fødevarer og sundhed, herunder kravene til sikre, nærende og bæredygtige fødevarer samt til dyrevelfærd.

For at opfylde disse målsætninger skal medlemsstaterne sikre, at EU-landbrugsstøtten forenkles, og at den giver de forventede resultater. De skal tilrettelægge interventioner, der passer til deres særlige forhold, på grundlag af de interventionstyper, der nævnes i forordningen. Medlemsstaterne skal lægge særlig vægt på de miljø- og klimarelaterede specifikke målsætninger, på generationsskifte og på en modernisering af gennemførelsen af politikken ved at fokusere på en bedre udnyttelse af viden og rådgivning samt nye (digitale) teknologier.

Medlemsstaterne skal forelægge de interventioner, de påtænker at gennemføre for at nå de specifikke EU-målsætninger, i en strategisk plan under den fælles landbrugspolitik. Lovgivningen fastsætter bestemmelser om indholdet af sådanne strategiske planer, der skal gennemgås og godkendes af Kommissionen. De strategiske planer vil omfatte størstedelen af den fælles landbrugspolitik støtteinstrumenter, der finansieres gennem EGFL (herunder de

sektorspecifikke programmer, der hidtil er blevet fastlagt under fusionsmarkedsordningen) og ELFUL. På denne måde kan medlemsstaterne hver især lægge en enkelt sammenhængende interventionsstrategi. I de strategiske planer skal medlemsstaterne fastsætte mål for, hvad de vil opnå i programmeringsperioden, på grundlag af et fælles sæt resultatindikatorer.

Når de strategiske planer er lagt fast, skal medlemsstaterne årligt aflægge rapport om deres fremskridt med gennemførelsen ud fra et fælles sæt indikatorer. Medlemsstaterne og Kommissionen skal overvåge fremskridtene og evaluere interventionernes effektivitet.

Følgende afsnit indeholder nærmere oplysninger om indholdet af de tre forordninger.

Forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik

I afsnit I fastsættes anvendelsesområdet for forordningen samt en række definitioner.

I afsnit II præsenteres de overordnede og specifikke målsætninger for den fælles landbrugspolitik, som skal forfølges ved hjælp af interventioner, der fastlægges af medlemsstaterne i deres strategiske planer. I afsnit III indføres en række fælles krav til de strategiske planer samt elementer, der gælder for flere interventioner. De fælles krav vedrører overholdelse af almindelige principper og grundlæggende rettigheder såsom forebyggelse af konkurrenceforvridning, respekt for det indre marked og ikkediskrimination samt overholdelse af WTO's regler om hjemmemarkedsstøtte. De omfatter også krav vedrørende specifikke elementer, der skal fastlægges i de strategiske planer såsom definitionerne af landbrugsareal, landbrugsaktivitet, egentlig landbruger og ung landbruger. Denne afdeling omhandler konditionalitetsforpligtelser (de krav alle modtagere af arealbaserede betalinger skal overholde i forbindelse med god landbrugspraksis, men også forpligtelser, der udspringer af EU-lovgivning), og behovet for at have velfungerende bedriftsrådgivningstjenester.

Endelig omhandler dette afsnit de interventionstyper, som medlemsstater kan bruge i forbindelse med gennemførelsen af de strategiske planer. Interventionstyper er brede kategorier af interventioner, som medlemsstaterne kan bruge i deres strategiske planer.

I afsnit IV fastsættes der finansielle bestemmelser. Der er navnlig tale om finansielle tildelinger pr. medlemsstat og pr. fond, og der fastsættes bestemmelser om fleksibilitet hvad angår overførsel af bevillinger mellem fonde. Der fastsættes bidragssatser for ELFUL for så vidt angår offentlige udgifter i medlemsstaterne, og der fastsættes minimums- og maksimumsbeløb for tildelinger til specifikke formål.

Afsnit V indeholder reglerne om de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik. Det nævnes bl.a., hvilke elementer medlemsstaterne skal tage højde for ved udarbejdelsen af den strategiske plan, og hvad planen som minimum skal indeholde, herunder mål og finansiel planlægning. Det fastsættes også i dette afsnit, hvilke regler der gælder for Kommissionens godkendelse af de strategiske planer, og hvordan disse planer kan ændres.

I afsnit VI fastsættes de nødvendige regler for koordinering og forvaltning. Medlemsstaternes myndigheder pålægges ansvaret for specifikke opgaver i forbindelse med de strategiske planer. Der fastsættes bestemmelser om nedsættelse af en overvågningskomité med henblik på at inddrage alle interesserede parter. Der oprettes ligeledes netværk med henblik på at lette en vellykket gennemførelse af de strategiske planer. Netværkene skal oprettes både på nationalt plan og på EU-plan. Endelig fastsættes der ved dette afsnit et europæisk innovationspartnerskab med henblik på at fremme udvekslingen af viden og innovation.

Ved afsnit VII indføres der en performanceovervågnings- og evalueringsramme med bestemmelser om, hvornår medlemsstaterne skal rapportere de fremskridt, der gøres med deres strategiske planer, og hvilke oplysninger disse rapporter skal indeholde, samt bestemmelser om, hvordan disse fremskridt skal overvåges og evalueres. Dette afsnit indeholder navnlig også bestemmelser om en performancebonus, der tildeles for god performance på miljø- og klimaområdet.

Endelig vedrører afsnit VIII og IX konkurrencereglerne. Det fastsættes navnlig, hvordan statsstøttereglerne skal anvendes, og der fastsættes afsluttende bestemmelser om, hvilke forordning der ophæves, og fra hvilken dato forordningen finder anvendelse.

Den fælles landbrugspolitik horisontale forordning

Det er hensigten at bevare den fælles landbrugspolitik nuværende struktur med to søjler, dvs. årlige foranstaltninger, der anvendes generelt, i søjle I, suppleret med foranstaltninger, der afspejler de særlige nationale og regionale forhold og tilrettelægges med flerårig programmering, i søjle II. I udformningen af den fælles landbrugspolitik for perioden efter 2020 lægges der imidlertid øget vægt på nærhedsprincippet, idet det er formålet at give medlemsstaterne bedre mulighed for at skræddersy gennemførelsesforanstaltningerne under begge søjler til de nationale forhold og de konkrete vilkår for landbrugerne. Øget vægt på nærhedsprincippet indebærer, at ansvaret for forvaltningen af den fælles landbrugspolitik skal omfordeles, og der skal skabes en ny balance mellem Den Europæiske Union, medlemsstaterne og landbrugerne.

På dette grundlag tilpasses den horisontale forordning til den nye gennemførelsesmodel. Forslaget til forordning afspejler således målsætningen om at give medlemsstaterne større fleksibilitet i gennemførelsen af politikken (i overensstemmelse med de lokale behov), mindske bureaukratiet for støttemodtagerne og gøre politikken mere performancebaseret.

Overgangen på EU-plan fra en overholdelsesorienteret politik til en politik, hvor vægten ligger på performance, forudsætter en klar identifikation af de mål, som politikken skal opfylde: disse mål vil blive fastlagt på EU-plan. For at nå frem til en mere resultatorienteret politisk model skal der, i stedet for at vægten ligger på at opnå sikkerhed for lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner, lægges vægt på at opnå sikkerhed for performance og overholdelse af grundlæggende EU-krav, bl.a. gennem det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) eller forvaltningsorganerne (betalingsorganer, koordineringsorganer, kompetente myndigheder og certificeringsorganer). De robuste og pålidelige forvaltningsstrukturer, der kendetegner den fælles landbrugspolitik, bevares.

Ud over finansieringsbestemmelser vil den horisontale forordning fortsat indeholde bestemmelser om generelle principper for kontrol og sanktioner, konditionalitetskontrol og IFKS. Følgelig fastlægges der regler om finansiering, forvaltnings- og kontrolsystemer, afslutningsprocedurer (årlig finansiel regnskabsafslutning og årlig performanceafstemning) og en procedure for efterprøvende regnskabsafslutning.

Denne forordning indebærer forskellige forenklingselementer. Først og fremmest afspejler den nye årlige performanceafstemning forskydningen af fokus fra den enkelte støttemodtagers overholdelse af reglerne til resultaterne af politikken i medlemsstaterne.

Desuden indebærer forordningen en reduktion i antallet af betalingsorganer og en styrkelse af koordineringsorganets og certificeringsorganets rolle i overensstemmelse med den nye gennemførelsesmodel. Dette vil gøre systemet mere gennemsigtigt og mindre byrdefuldt for

såvel nationale myndigheder som Kommissionen. I overensstemmelse med finansforordningen indføres der bestemmelser om modellen med én enkelt revision, så antallet af revisioner fra Kommissionens side kan reduceres.

Ændringsforordningen

I meddelelsen "Fremtiden for fødevarer og landbrug" bekræftes det, at markedsorientering er et vigtigt element i den fælles landbrugspolitik, men der fremhæves også en række udfordringer vedrørende miljømæssig bæredygtighed og klimaændringer. Derudover placerer den landbrugssektoren midt i debatten om fødevarer og borgernes bekymringer i den forbindelse, idet der mindes om, at "politikens vigtigste opgave er at hjælpe landbrugerne med at foregribe udviklingen inden for kostvaner og tilpasse deres produktion efter markedssignalerne og forbrugernes efterspørgsel". Eftersom der på EU-plan er fastsat detaljerede bestemmelser, der kan blokere for nødvendige tilpasninger, giver reformen en mulighed for at indføre nødvendige ændringer. Den fælles landbrugspolitik bør desuden imødekomme borgernes bekymringer vedrørende bæredygtig landbrugsproduktion.

Det forventes derfor, at strukturen og de centrale elementer i forordning (EU) nr. 1308/2013 bibeholdes, men at et begrænset antal bestemmelser ændres i lyset af den økonomiske, miljø- og samfundsmæssige udvikling siden nævnte forordning trådte i kraft i 2014.

For det første slettes bestemmelserne om sektorspecifikke interventioner, der tidligere har været fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013, eftersom interventionerne i den nye fælles landbrugspolitik reguleres i [forordningen om strategiske planer] og bliver en del medlemsstaternes strategiske planer med henblik på at sikre bedre sammenhæng mellem de forskellige interventioner under den fælles landbrugspolitik.

For det andet er der, på trods af at målsætningerne for 2008- og 2013-reformerne af vinpolitikken overordnet set er nået med en økonomisk aktiv vinsektor til følge, opstået nye økonomiske, miljø- og klimamæssige udfordringer. Forordningen indeholder derfor en række specifikke ændringer til eksisterende bestemmelser, som skal tage hånd om disse udfordringer.

For det tredje blev der i meddelelsen "Fremtiden for fødevarer og landbrug" slået til lyd for, at geografiske betegnelser gøres mere attraktive for landbrugere og forbrugere, og at det gøres nemmere at forvalte systemet. Det foreslås derfor at ændre de gældende bestemmelser om geografiske betegnelser, fordelt på fire basisretsakter, med henblik på at forenkle systemet, lette registreringen af geografiske betegnelser og effektivisere godkendelsen af ændringer af varespecifikationer. Disse ændringer har til formål at forenkle systemet for geografiske betegnelser, så det bliver mere forståeligt for forbrugerne, nemmere at markedsføre, og således at de administrative omkostninger ved forvaltningssystemet reduceres.

Hvad angår bestemmelserne om geografiske betegnelser for vine vil en begrænsning af EU's gennemgang af ansøgninger med henblik på at sikre, at de ikke indeholder åbenlyse fejl, adskillelse af bestemmelserne om intellektuel ejendomsret fra andre krav i varespecifikationen samt muligheden for at medlemsstaterne selv kan træffe beslutning om ændringer, der ikke har nogen betydning på EU-plan, være med til at strømline godkendelser, afkorte behandlingstiden og rationalisere ressourcerne i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. I samme stil forventes det, at forenkling af visse specifikke procedurer, f.eks. indsigelsesproceduren, vil gøre godkendelsesproceduren mere effektiv.

En præcisering af definitionen af "beskyttet oprindelsesbetegnelse " for vine vil gøre det muligt for sammenslutninger af producentorganisationer at anvende nye sorter, et behov der er opstået som følge af klimaændringer, og fremme behørigt begrundede ansøgninger i overensstemmelse med den gældende kontekst for vinavl og ønologi. Det foreslås også at styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser mod forfalskning på internettet og i transit.

Den foreslåede forenkling for vine med geografiske betegnelser bør også anvendes på landbrugsprodukter og fødevarer med henblik på at sikre et rimeligt niveau af sammenhæng mellem ordningerne og så producenterne af geografiske betegnelser i denne sektor også får gavn af ovennævnte fordele. Ordningen for geografiske betegnelser for aromatiserede vine, som kun har 5 ud af de i alt 3 350 geografiske betegnelser, kan ikke være operationelt og bør lægges sammen med en anden ordning, og det skønnes, at ordningen for landbrugsprodukter og fødevarer er passende, idet den allerede dækker andre alkoholiske drikkevarer.

Derudover indeholder forordningen bestemmelser, der udelukkende vedrører interne lovgivningsforpligtelser for EU og medlemsstaterne inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationens seneste ministerbeslutninger, navnlig hvad angår eksportsubsidier.

Endelig foreslås det at ophæve en række bestemmelser om ordningen til regulering af produktionen og krav til sukkersektoren, der udløb ved udgangen af produktionsåret 2016/2017.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42 og 43, stk. 2,

under henvisning til tiltrædelsesakten af 1979, særlig stk. 6 i protokol nr. 4 om bomuld, der er knyttet hertil,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁷,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁸,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Fremtiden for fødevarer og landbrug" af 29. november 2017 handler om den fremtidige fælles landbrugspolitik udfordringer, målsætninger og retning i tiden efter 2020. Disse målsætninger omfatter behovet for, at den fælles landbrugspolitik er mere resultatorienteret, fremmer modernisering og bæredygtighed, herunder økonomisk, miljømæssig og klimamæssig bæredygtighed i landbruget, skovbruget og landdistrikterne, og mindsker den EU-relaterede administrative byrde for støttemodtagerne.
- (2) Det er nødvendigt at skærpe den fælles landbrugspolitik indsats over for udfordringer og muligheder i takt med, at de opstår på såvel EU-plan, internationalt, nationalt, regionalt og lokalt plan samt på den enkelte bedrift, og det er derfor nødvendigt at strømline styringen af den fælles landbrugspolitik, forbedre opfyldelsen af EU's målsætninger og lette den administrative byrde betydeligt. Under en fælles

⁷ EUT C af , s . .

⁸ EUT C af , s . .

landbrugspolitik baseret på performance ("gennemførelsesmodellen") bør Unionen fastlægge de grundlæggende parametre, såsom den fælles landbrugspolitikks målsætninger og grundlæggende krav, mens medlemsstaterne bør påtage sig et større ansvar for, hvordan målsætningerne opfyldes og de aftalte mål nås. Øget nærhed vil i videre udstrækning gøre det muligt at tage hensyn til lokale forhold og behov og skræddersy støtten med henblik på at maksimere bidraget til opfyldelse af Unionens målsætninger.

- (3) Anvendelsen af definitioner, der fastsættes på EU-plan, har gjort det vanskeligt for medlemsstaterne at tage hensyn til specifikke behov på nationalt, regionalt og lokalt plan. Medlemsstaterne bør derfor gives fleksibilitet til at fastsætte visse definitioner i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik ("strategiske planer"). Med henblik på at sikre lige vilkår er det imidlertid nødvendigt at fastsætte visse rammer på EU-plan, som vil udgøre de nødvendige vigtigste elementer, der skal inkluderes i disse definitioner ("rammedefinitioner").
- (4) Med henblik på at sikre, at Unionen kan opfylde sine forpligtelser om hjemmemarkedsstøtte som fastsat i Verdenshandelsorganisationens aftale om landbrug ("WTO-aftalen om landbrug"), og navnlig med henblik på at grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed ("grundlæggende indkomststøtte") og dertil relaterede interventionstyper fortsat indberettes som støtte under den "grønne boks", som ikke har eller i højst har minimal konkurrenceforvridende virkning eller betydning for produktionen, bør der fastsættes en rammedefinition af "landbrugsaktivitet", der både omfatter produktionen af landbrugsprodukter og bevarelsen af landbrugsarealer. Med henblik på tilpasning til lokale forhold bør medlemsstaterne fastsætte den faktiske definition af landbrugsaktivitet i deres strategiske planer.
- (5) Med henblik på at bibeholde vigtige EU-dækkende elementer, der sikrer sammenlignelighed mellem medlemsstaternes afgørelser, uden dog at begrænse medlemsstaterne i deres bestræbelser på at opfylde Unionens målsætninger, bør der fastsættes en rammedefinition af "landbrugsareal". De dertil relaterede rammedefinitioner af "agerjord", "permanente afgrøder" og "permanente græsarealer" bør være brede for at give medlemsstaterne mulighed for at fastsætte mere specifikke definitioner i overensstemmelse med deres lokale forhold. Rammedefinitionen af "agerjord" bør fastsættes på en måde, der gør det muligt for medlemsstaterne at inkludere forskellige produktionsformer, herunder skovlandbrug og agerjord med buske og træer, og som kræver, at braklagt jord inkluderes, således at interventionernes afkoblede karakter sikres. Rammedefinitionen af "permanente afgrøder" bør både omfatte arealer, der anvendes til faktisk produktion, og arealer, der ikke gør, samt planteskoler og lavskov med kort omdriftstid som nærmere defineret af medlemsstaterne. Rammedefinitionen af "permanente græsarealer" bør fastsættes på en måde, der gør det muligt for medlemsstaterne at fastsætte yderligere kriterier og inkludere andre sorter end græs eller andet grøntfoder, der kan afgræsses eller producere dyrefoder, hvad enten de anvendes til faktisk produktion eller ej.
- (6) Synergierne mellem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne ("ELFUL") og Horisont Europa bør opfordre til, at ELFUL gør bedst mulig brug af forsknings- og innovationsresultater, særlig resultaterne af projekter der finansieres af Horisont Europa og Det Europæiske Innovationspartnerskab ("EIP") om et Produktivt og Bæredygtigt Landbrug med henblik på innovation i landbrugssektoren og landdistrikterne.

- (7) Med henblik på at skabe retssikkerhed for, at støtte udbetales for et landbrugsareal, som landbrugeren råder over, og på hvilket der udøves en landbrugsaktivitet, bør der fastsættes en rammedefinition af "støtteberettiget hektar", der omfatter de vigtigste elementer. For at undgå dobbeltansøgninger bør medlemsstaterne navnlig fastsætte de betingelser, der skal ligge til grund for fastslåelsen af, hvorvidt landbrugeren råder over et areal. Eftersom der er stor sandsynlighed for, at et landbrugsareal lejlighedsvist og midlertidigt anvendes til en aktivitet, der ikke udelukkende er landbrugsmæssig, og eftersom der er et stort potentiale i, at ikkelandbrugsmæssige aktiviteter bidrager til landbrugsbedrifternes indkomstdiversificering, bør medlemsstaterne fastsætte passende betingelser for medtagelse af arealer, der også anvendes til ikkelandbrugsmæssige aktiviteter, som støtteberettigede hektarer.
- (8) Hvad angår arealer, der anvendes til produktion af hamp, bør frø af bestemte hampesorter, der har et indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,2 %, være omfattet af definitionen af støtteberettiget hektar, under henvisning til folkesundheden og sammenhængen med andre lovområder.
- (9) Med henblik på yderligere at forbedre den fælles landbrugspolitik performance bør indkomststøtten yderligere målrettes egentlige landbrugere. For at sikre en fælles tilgang på EU-plan for en sådan målrettet støtte bør der fastsættes en rammedefinition af "egentlig landbruger", der omfatter de vigtigste elementer. Med udgangspunkt i denne rammedefinition fastsætter medlemsstaterne i deres strategiske planer, hvilke landbrugere, der ikke betragtes som egentlige landbrugere, på grundlag af betingelser såsom indkomstvurderinger, forbrug af arbejdskraft på bedriften, selskabsformål og/eller optagelse i registre. Den bør heller ikke resultere i udelukkelse af støtte til landbrugere, der har flere forretningsaktiviteter, dvs. som aktivt udøver landbrug, men som også er involveret i ikkelandbrugsmæssige aktiviteter uden for bedriften, eftersom disse aktiviteter ofte styrker den socioøkonomiske struktur i landområderne.
- (10) Med henblik på at sikre overensstemmelse mellem interventionstyper med direkte betalinger og interventionstyper til landdistriktsudvikling i relation til målsætningen om at gennemføre et generationsskifte bør der på EU-plan fastsættes en rammedefinition af "ung landbruger", der omfatter de vigtigste elementer.
- (11) Med henblik på at opfylde målsætningerne i den fælles landbrugspolitik som fastsat i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF") og med henblik på at sikre, at Unionen på passende vis tager hånd om de nyeste udfordringer, bør der fastsættes en række overordnede målsætninger med afsæt i Kommissionens meddelelse "Fremtiden for fødevarer og landbrug". Der bør desuden fastsættes en række specifikke målsætninger på EU-plan, som anvendes af medlemsstaterne i deres strategiske planer. Det er nødvendigt i overensstemmelse med konsekvensanalysen at skabe balance på tværs af alle dimensionerne af bæredygtig udvikling, og derfor bør disse specifikke målsætninger omsætte de overordnede målsætninger for den fælles landbrugspolitik til mere konkrete prioriteter og samtidig tage højde for den relevante EU-lovgivning, navnlig klima-, energi- og miljølovgivningen.
- (12) En mere intelligent, moderne og bæredygtig fælles landbrugspolitik bør favne både forskning og innovation med henblik på at tjene multifunktionaliteten i Unionens landbrugs- og fødevarer systemer, investere i teknologisk udvikling og digitalisering og forbedre adgangen til upartisk, velfunderet, relevant og ny viden.
- (13) I henhold til den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik bør Unionen fastlægge målsætninger på EU-plan og fastsætte de interventionstyper og grundlæggende krav, der bør gælde for medlemsstaterne, mens medlemsstaterne bør

have ansvaret for at omsætte disse rammer til støtteordninger, der gælder for støttemodtagerne. I den forbindelse bør medlemsstaterne agere i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de almindelige principper i EU-retten og sikre, at retsgrundlaget for at yde støtte fra Unionen til støttemodtagere tager udgangspunkt i deres strategiske planer og overholder principperne og kravene i denne forordning og den [*horisontale forordning*].

- (14) Med henblik på at fremme en intelligent og modstandsdygtig landbrugssektor og sikre, at landbrugerne er garanteret en rimelig indtægtsstøtte, bør direkte betalinger fortsat udgøre en vigtig del af politikken. Ligeledes er det for at forbedre landbrugernes markedsbelønning nødvendigt at investere i omstruktureringen af bedrifter, modernisering, innovation, diversificering og udbredelse af nye teknologier.
- (15) Hvad angår den fælles landbrugspolitik's øgede markedsorientering som omhandlet i meddelelsen "Fremtiden for fødevarer og landbrug" kan markedeksponering, klimaændringer og de dertil knyttede ekstreme vejrfænomeners øgede hyppighed og voldsomhed samt kriser på sundheds- og plantesundhedsområdet føre til risiko for prisvolatilitet og voksende pres på indtægterne. Selv om landbrugerne i sidste ende selv er ansvarlige for udformningen af deres bedriftsstrategier, bør der derfor etableres en stærk ramme, som sikrer passende risikostyring. Med henblik herpå bør medlemsstaterne og landbrugerne kunne trække på en EU-plattform om risikostyring med henblik på kapacitetsopbygning, der skal udstyre landbrugerne med passende finansielle investeringsinstrumenter og give dem adgang til driftskapital, uddannelse, videnoverførsel og rådgivning.
- (16) Det er fremover en vigtig prioritet for Unionens landbrug og skovbrug at styrke miljøbeskyttelsen og klimaindsatsen og bidrage til opfyldelsen af Unionens miljø- og klimamålsætninger. Den fælles landbrugspolitik's struktur bør derfor afspejle større ambitioner for så vidt angår disse målsætninger. I henhold til gennemførelsesmodellen bør tiltag, der iværksættes med henblik på at bekæmpe miljøforringelser og klimaændringer, være resultatorienterede, og artikel 11 i TEUF bør i den forbindelses betragtes som en resultatforpligtelse.

Mange landområder i Unionen kæmper med strukturelle problemer som eksempelvis mangel på attraktive beskæftigelsesmuligheder, manglende færdigheder, underinvestering i konnektivitet, infrastruktur og basale tjenester samt en markant ungdomsflugt. Det er derfor yderst vigtigt at styrke den socioøkonomiske struktur i disse områder i overensstemmelse med Cork 2.0-erklæringen, navnlig gennem oprettelse af arbejdspladser og generationsskifte, ved at flytte Kommissionens arbejdspladser og vækst til landområderne samt fremme social inklusion, generationsskifte og udviklingen af "intelligente landsbyer" i hele Europa. Som omhandlet i meddelelsen "Fremtiden for fødevarer og landbrug" har nye værdikæder i landdistrikterne såsom vedvarende energi, den voksende bioøkonomi, den cirkulære økonomi og økoturisme et godt potentiale for vækst og beskæftigelse i landområderne. I den forbindelse kan finansielle instrumenter og InvestEU-garantien spille en afgørende rolle, når der skal sikres adgang til finansiering og fremme af bedrifters og virksomheders vækstmuligheder. Der er potentielt beskæftigelsesmuligheder i landdistrikterne for tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold, hvilket kan fremme deres sociale og økonomiske integration, navnlig inden for rammerne af strategierne for lokaludvikling styret af lokalsamfundet.

- (17) Den fælles landbrugspolitik bør fortsat garantere fødevarerens sikkerheden, hvilket betyder adgang til tilstrækkelige, sikre og nærende fødevarer til enhver tid. Den bør desuden

bidrage til at forbedre det europæiske landbrugs reaktion på samfundets krav til fødevarer og sundhed, herunder kravene til bæredygtig produktion, sundere fødevarer, madspild og dyrevelfærd. Den fælles landbrugspolitik bør fortsat fremme produktion med særlige og nyttige karakteristika og samtidig hjælpe landbrugerne med proaktivt at tilpasse deres produktion efter markedssignalerne og forbrugernes krav.

- (18) I lyset af omfanget af den reform, der er nødvendig for at nå målsætningerne og tage hånd om bekymringerne, bør der fastlægges et nyt samlet retsgrundlag i en enkelt forordning, som dækker den støtte fra Unionen, der ydes gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget ("EGFL") og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne ("ELFUL"), og som erstatter de ordninger, der i dag er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013¹⁰.
- (19) I denne forordning bør der fastsættes bestemmelser om støtte fra Unionen, der ydes gennem EGFL og ELFUL i form af de typer interventioner, der er fastlagt i de strategiske planer, som medlemsstaterne udarbejder, og som Kommissionen godkender.
- (20) Med henblik på at sikre, at Unionen kan opfylde sine forpligtelser om hjemmemarkedsstøtte som fastsat i WTO-aftalen om landbrug bør visse interventionstyper omhandlet i denne forordning fortsat indberettes som støtte under den "grønne boks", som ikke har eller i højst har minimal konkurrenceforvridende virkning eller betydning for produktionen, eller som støtte under den "blå boks" i forbindelse med produktionsbegrænsende programmer og dermed fritages for nedsættelsesforpligtelser. Mens denne forordnings bestemmelser om sådanne interventionstyper allerede opfylder kravene til den "grønne boks" som fastsat i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug eller kravene til den "blå boks" som fastsat i artikel 6, stk. 5, i WTO-aftalen om landbrug, bør det sikres, at interventionerne under disse interventionstyper i medlemsstaternes strategiske planer fortsat opfylder disse krav.
- (21) Idet der bygges videre på den foregående krydsoverensstemmelsesordning, der gennemføres frem til 2020, knytter den nye konditionalitetsordning fuld modtagelse af EU-landbrugsstøtte til støttemodtagerens overholdelse af grundlæggende standarder vedrørende miljø, klimaændringer, folkesundhed, dyresundhed, plantesundhed og dyrevelfærd. I strømlinet form omfatter de grundlæggende standarder en liste over lovgivningsbestemte forvaltningskrav ("LF") og normer for god landbrugs- og miljømæssig stand ("GLM-normer"). Disse grundlæggende standarder bør tage bedre højde for udfordringerne på miljø- og klimaområdet og for den fælles landbrugspolitik nye miljøstruktur og dermed bidrage til mere ambitiøse miljø- og klimaforpligtelser, som Kommissionen omtalte i sine meddelelser om "Fremtiden for fødevarer og landbrug" og den flerårige finansielle ramme ("FFR"). Konditionalitet

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

sigter mod at bidrage til udviklingen af bæredygtigt landbrug ved at gøre støttemodtagerne mere bevidste om nødvendigheden af at respektere disse grundlæggende standarder. Den sigter også mod at gøre den fælles landbrugspolitik mere forenelig med samfundets forventninger ved at skabe større sammenhæng mellem denne politik og målsætningerne for miljøet, folkesundheden, dyresundheden, plantesundheden og dyrevelfærden. Konditionalitet bør være en integreret del af den fælles landbrugspolitik miljøstruktur som en del af grundscenariet for mere ambitiøse miljø- og klimaforpligtelser og bør i udstrakt omfang anvendes i hele Unionen. Medlemsstaterne bør sikre, at der, i tilfælde af at landbrugere ikke overholder disse krav, anvendes sanktioner, som står i et rimeligt forhold til den manglende overholdelse, er effektive og virker afskrækkende, i overensstemmelse med [*den horisontale forordning*].

- (22) GLM-normerne sigter på at bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, udfordringer på vandområdet, jordbeskyttelse og jordkvalitet samt beskyttelse af biodiversiteten og kvaliteten af biodiversiteten. Normerne bør udvides for navnlig at tage højde for den praksis, der er fastlagt frem til 2020 i forbindelse med, at en del af den direkte støtte anvendes til betaling for grønne krav, og vedrørende modvirkningen af klimaændringer og behovet for at forbedre bedrifternes bæredygtighed, især hvad angår forvaltning af næringsstoffer. Det anerkendes, at GLM-normerne bidrager til flere forskellige målsætninger. Med henblik på gennemførelse af normerne fastlægger medlemsstaterne en national standard for hvert sæt normer fastsat på EU-plan, idet der tages hensyn til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis og landbrugsstrukturer. Medlemsstaterne kan også i tillæg hertil fastlægge yderligere nationale standarder for hovedmålsætningerne i bilag III med henblik på at forbedre resultaterne af miljø- og klimaelementerne i GLM-normerne. Som en del af GLM-normerne og med henblik på at støtte bedrifternes agronomiske og miljømæssige performance udarbejdes der planer for forvaltningen af næringsstoffer med udgangspunkt i en database for bedriftsbæredygtighed, som medlemsstaterne stiller til rådighed for landbrugerne. Databasen skal kunne understøtte beslutninger på bedriften, som udgangspunkt som minimum i forbindelse med funktionaliteter relateret til forvaltning af næringsstoffer. Bred interoperabilitet og modularitet bør også sikre muligheden for at tilføje andre bedriftsapplikationer og elektronisk forvaltning. Med henblik på at sikre lige vilkår for landbrugere i hele Unionen kan Kommissionen bistå medlemsstaterne med udformningen af denne database og i forbindelse med den nødvendige lagring og behandling af data.
- (23) De lovgivningsbestemte forvaltningskrav skal gennemføres fuldt af medlemsstaterne, for at de kan få virkning på bedriftsniveau og sikre lige behandling af landbrugerne. Med henblik på at sikre konsekvens i bestemmelserne om konditionalitet for så vidt angår forbedring af politikens bæredygtighed bør de lovgivningsbestemte forvaltningskrav indbefatte de hovedaspekter af EU-lovgivningen, der vedrører miljøet, folkesundheden, dyresundheden, plantesundheden og dyrevelfærd, for hvilke gennemførelse på nationalt plan medfører specifikke forpligtelser for den enkelte

landbruger, herunder forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF¹¹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF¹² eller Rådets direktiv 91/676/EØF¹³. Med henblik på at følge op på Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring, der er vedlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013¹⁴, er de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF¹⁵, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF¹⁶ medtaget som lovgivningsbestemte forvaltningskrav i anvendelsesområdet for konditionalitet, og listen over GLM-normer tilpasses derefter.

- (24) Med henblik på at forbedre landbrugsbedrifternes og landdistriktsvirksomhedernes bæredygtige forvaltning og overordnede performance bør medlemsstaterne oprette bedriftsrådgivningstjenester, der dækker den økonomiske, miljømæssige og sociale dimension og udpeger nødvendige forbedringer for så vidt angår alle foranstaltninger på bedriftsniveau, der er omhandlet i de strategiske planer. Disse bedriftsrådgivningstjenester skal hjælpe landbrugere og andre modtagere af EU-landbrugsstøtte med at opbygge en bedre forståelse af forholdet mellem bedrifts- og arealforvaltning på den ene side og visse standarder, krav og oplysninger, herunder vedrørende miljø- og klima, på den anden side. Listen over sidstnævnte omfatter standarder, der gælder for eller er nødvendige for landbrugere og andre modtagere af EU-landbrugsstøtte, og som er omhandlet i de strategiske planer, og de der er fastsat i lovgivning om vand, bæredygtig brug af pesticider samt initiativer til bekæmpelse af antimikrobiel resistens og risikostyring. Med henblik på at øge kvaliteten af og effektiviteten i rådgivningen bør medlemsstaterne integrere konsulenterne i de landbrugsfaglige viden- og innovationsnetværk ("AKIS"), således at de kan bidrage med ajourført teknologisk og videnskabelig viden, der er tilvejebragt på baggrund af forskning og innovation.
- (25) Med henblik på at sikre en mere rimelig fordeling af indkomststøtte bør beløbene for direkte betalinger ud over et nærmere fastsat loft nedsættes og resultatet af denne nedsættelse enten anvendes til fordel for afkoblede direkte betalinger, til fordel for supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed eller overføres til ELFUL. For at undgå at dette får negativ betydning for beskæftigelsen, bør arbejdskraften tages i betragtning, når denne mekanisme anvendes.
- (26) Det bør fastsættes i EU-lovgivningen, at medlemsstaterne i deres strategiske planer fastsætter krav for så vidt angår det minimumsareal, der berettiger til afkoblede direkte betalinger. Sådanne krav bør vedrøre behovet for at undgå en uforholdsmæssig stor

¹¹ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7)

¹³ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71).

administrativ byrde som følge af forvaltningen af talrige betalinger for mindre beløb og sikre, at støtten effektivt bidrager til opfyldelsen af målsætningerne for den fælles landbrugspolitik, som afkoblede direkte betalinger bidrager til. Med henblik på at garantere alle egentlige landbrugere en minimumsindkomststøtte og med henblik på at overholde målsætningen i TEUF om at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard bør der oprettes en interventionstype, der omfatter en årlig arealbaseret afkoblet betaling, den såkaldte grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed ("grundlæggende indkomststøtte"). Med henblik på at målrette denne støtte bedre kan beløbene differentieres for grupper af områder, der har socioøkonomiske eller agronomiske forhold, der ligner hinanden. Med henblik på at undgå for stærke forstyrrende virkninger for landbrugernes indkomst kan medlemsstaterne vælge at yde grundlæggende indkomststøtte på grundlag af betalingsrettigheder. I så fald bør værdien af betalingsrettigheder før konvergens være proportionel med deres værdi som fastsat i henhold til grundbetalingsordningen, jf. forordning (EU) nr. 1307/2013, og der bør tages højde for betalinger for praksis i landbruget, der er til gavn for klimaet og miljøet. Medlemsstaten bør også søge at opnå yderligere konvergens med henblik på fortsat at bevæge sig længere og længere væk fra de historiske værdier.

- (27) Når der ydes afkoblet direkte støtte på grundlag af betalingsrettigheder, bør medlemsstaterne fortsat forvalte en national reserve eller flere reserver pr. gruppe af områder. Sådanne reserver bør anvendes til at prioritere tildelingen af støtte til unge landbrugere og til landbrugere, der etablerer landbrug. Der er også brug for bestemmelser om anvendelse og overførsel af betalingsrettigheder for at garantere, at systemet fungerer gnidningsløst.
- (28) Små bedrifter er fortsat hjørnestenen i Unionens landbrug, fordi de spiller en vigtig rolle for beskæftigelsen i landdistrikterne og bidrager til territorial udvikling. Med henblik på at fremme en mere balanceret fordeling af støtten og reducere den administrative byrde for støttemodtagere, der kun modtager mindre beløb, bør medlemsstaterne have mulighed for at tilbyde små bedrifter, at de kan erstatte andre direkte betalinger med et rundt beløb.
- (29) I lyset af det anerkendte behov for at fremme en mere balanceret fordeling af støtten til fordel for små og/eller mellemstore bedrifter på en synlig og målbar måde bør der oprettes en specifik afkoblet betaling pr. hektar på EU-plan, den såkaldte supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed ("omfordelingsindkomststøtte"). Med henblik på at målrette denne supplerende støtte bedre og i anerkendelse af, at bedriftsstrukturen er forskellig rundt om i Unionen, bør medlemsstaterne have mulighed for at yde supplerende støtte i form af forskellige beløb til forskellige intervaller af hektarer.
- (30) Unge landbrugeres iværksættelse og udvikling af nye økonomiske aktiviteter i landbrugssektoren er finansielt udfordrende og udgør et element, der bør tages i betragtning i forbindelse med tildeling og mere målrettet støtte i form af direkte betalinger. Denne udvikling er afgørende for den europæiske landbrugssektors konkurrenceevne, og derfor har medlemsstaterne mulighed for at yde supplerende indkomststøtte til unge landbrugere. Denne interventionstype bør anvendes til at give unge landbrugere ekstra indkomststøtte efter etablering.
- (31) Den fælles landbrugspolitik bør sikre, at medlemsstaterne øger miljøindsatsen, samtidig med at der tages hensyn til lokale behov og landbrugernes faktiske forhold. Medlemsstaterne bør i deres strategiske planer under interventionstyper med direkte

betalinger fastsætte frivillige økoordninger for landbrugere, der koordineres fuldt ud med andre relevante interventioner. Medlemsstaterne bør beslutte at yde en sådan støtte som en betaling, der ydes enten som incitament og godtgørelse for levering af offentlige goder i form af praksis i landbruget, der er til gavn for klimaet og miljøet, eller som kompensation for indførelsen af sådan praksis. I begge tilfælde bør de sigte på at forbedre den fælles landbrugspolitik performance på miljø- og klimaområdet og bør derfor betragtes som tiltag, som går ud over de obligatoriske krav, der allerede er fastsat i konditionalitetsordningen. Medlemsstaterne kan beslutte at oprette økoordninger for praksisser såsom forbedret forvaltning af permanente græsningsarealer og landskabstræk samt økologisk landbrug. Disse ordninger kan også omfatte opstartsordninger, der kan bruges som betingelse for at påtage sig mere ambitiøse landdistriktsudviklingsforpligtelser.

- (32) Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende en del af det finansielle loft, der er til rådighed for direkte betalinger, til koblet indkomststøtte med henblik på at forbedre konkurrenceevnen, bæredygtigheden og/eller kvaliteten i visse sektorer og visse former for produktion, som er særlig vigtig af sociale, økonomiske eller miljømæssige grunde, og som har det svært på visse områder. Desuden bør medlemsstaterne have mulighed for at anvende yderligere en del af det finansielle loft, der er til rådighed for direkte betalinger, til koblet indkomststøtte med henblik på at støtte produktionen af proteinafgrøder og derved reducere Unionens underskud på dette område.
- (33) Det bør sikres, at koblet indkomststøtte overholder Unionens internationale forpligtelser. Disse omfatter navnlig kravene i aftalememorandummet mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om visse olieafgrøder inden for rammerne af GATT¹⁷, som dette finder anvendelse efter ændringer af EU's særskilte basisareal for olieafgrøder, jf. ændringen i sammensætningen af Den Europæiske Union. Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter om supplerende bestemmelser herom.
- (34) I henhold til målsætningerne i protokol nr. 4 om bomuld til tiltrædelsesakten af 1979 er det nødvendigt at videreføre den afgrødespecifikke betaling for bomuld pr. støtteberettiget hektar, der er knyttet til dyrkningen af bomuld, samt støtten til brancheorganisationer i bomuldsproducerende regioner. Eftersom budgettildelingen til bomuld er fast og ikke kan anvendes til andre formål, og fordi gennemførelsen af dette program har retsgrundlag i en traktat, bør betaling for bomuld imidlertid ikke være blandt de interventioner der godkendes i de strategiske planer. Med henblik på at sikre effektiv anvendelse og forvaltning af den afgrødespecifikke betaling for bomuld bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter herom.
- (35) Sektorspecifikke interventionstyper er nødvendige for at bidrage til målsætningerne for den fælles landbrugspolitik og styrke synergierne med andre instrumenter under den fælles landbrugspolitik. I overensstemmelse med gennemførelsesmodellen bør der på EU-plan fastsættes minimumskrav til indholdet af og målsætninger for sådanne sektorspecifikke interventionstyper med henblik på at sikre lige vilkår på det indre marked og forhindre ulige eller illoyal konkurrence. Medlemsstaterne bør begrunde indarbejdelsen af sådanne interventionstyper i deres strategiske planer og sikre

¹⁷ Aftalememorandum mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om visse olieafgrøder inden for rammerne af GATT (EFT L 147 af 18.6.1993).

overensstemmelse med andre interventioner på sektorniveau. De brede interventionstyper, der fastlægges på EU-plan, bør dække frugt- og grøntsagssektoren, vinsektoren, sektoren for biavlsprodukter, sektoren for olivenolie og spiseoliven, humlesektoren og andre produkter, der skal fastsættes nærmere, og for hvilke udarbejdelsen af sektorprogrammer vurderes at kunne bidrage til opfyldelsen af nogle eller alle overordnede eller specifikke målsætninger for den fælles landbrugspolitik som fastsat i denne forordning.

- (36) Det er nødvendigt at have nationale finansieringsrammer eller andre begrænsninger i form af lofter med henblik på at bevare interventionernes specificitet og fremme programmeringen af sektorspecifikke interventioner for vin, olivenolie og spiseoliven, humle og andre landbrugsprodukter, der fastlægges i denne forordning. I frugt- og grøntsagssektoren og i sektoren for biavlsprodukter bør der dog fortsat ydes støtte fra Unionen i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013¹⁸ med henblik på at understøtte opfyldelsen af de målsætninger, der er specifikke for denne type interventioner. Hvis en medlemsstat indarbejder støtte i form af "andre sektorspecifikke interventioner" i sin strategiske plan bør den tilsvarende finansielle tildeling trækkes fra medlemsstatens tildeling til interventionstyper med direkte betalinger med henblik på at forblive finansielt neutral. Hvis en medlemsstat skulle vælge ikke at gennemføre sektorspecifikke interventioner for humle og olivenolie, bør de dertil knyttede tildelinger for den pågældende medlemsstat stilles til rådighed som yderligere tildelinger til interventionstyper med direkte betalinger.
- (37) Hvad angår landdistriktsudviklingsinterventioner bør principperne fastsættes på EU-plan, særlig for så vidt angår de grundlæggende krav om, at medlemsstaterne anvender udvælgelseskriterier. Medlemsstaterne bør imidlertid have vide skønsmålinger til at fastsætte specifikke betingelser i henhold til deres behov. Interventionstyper til landdistriktsudvikling omfatter betalinger for miljø-, klima- og andre forvaltningsforpligtelser, som medlemsstaterne skal støtte på deres område i henhold til deres specifikke nationale, regionale eller lokale behov. Medlemsstaterne yder betalinger til landbrugere og andre arealforvaltere, som på frivillig basis påtager sig at forvalte forpligtelser, der bidrager til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og til beskyttelse og forbedring af miljøet, herunder vandkvalitet og -kvantitet, luftkvalitet, jord, biodiversitet og økosystemtjenesterne, inkl. frivillige Natura 2000-forpligtelser og støtte til genetisk mangfoldighed. Støtte i form af betalinger for forvaltningsforpligtelser kan også ydes i form af lokalt styrede, integrerede eller samarbejdsbaserede tilgange og resultatorienterede interventioner.
- (38) Støtte til forvaltningsforpligtelser kan omfatte en økologisk præmie for bevarelse af og omlægning til økologiske arealer, betalinger for andre interventionstyper, der støtter miljøvenlige produktionssystemer såsom agroøkologi, jordbundsbevarende landbrug

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

og integreret produktion, miljø- og klimavenligt skovbrug og skovbevarelse, præmie for skove og etablering af systemer for skovlandbrug, dyrevelfærd, bevarelse og bæredygtig anvendelse og udvikling af genetiske ressourcer. Medlemsstaterne kan oprette andre ordninger under denne interventionstype på baggrund af deres behov. Denne type betalinger bør kun ydes til dækning af ekstraomkostninger og tabt indkomst i forbindelse med forpligtelser, der går ud over de obligatoriske standarder og krav, der er fastsat i EU-retten eller national ret, og i konditionalitetsordningen som omhandlet i de strategiske planer. Forpligtelser knyttet til denne type interventioner kan indgås for en på forhånd fastlagt årlig eller flerårig periode, der kan være længere end syv år, såfremt det er velbegrunderet.

- (39) Skovbrugsforanstaltninger bør bidrage til gennemførelsen af Unionens skovbrugsstrategi og være baseret på medlemsstaternes nationale eller regionale skovprogrammer eller tilsvarende instrumenter, som bør bygge på de forpligtelser, der følger af forordningen om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug [*LULUCF-forordningen*], samt de forpligtelser, der blev indgået på ministerkonferencen om beskyttelse af Europas skove. Interventionerne bør være baseret på skovforvaltningsplaner eller tilsvarende instrumenter og kan omfatte udvikling af skovarealer og bæredygtig skovforvaltning, herunder skovrejsning samt etablering og regenerering af skovlandbrugssystemer, beskyttelse, genoprettelse og forbedring af skovressourcer under hensyntagen til eventuelle tilpasningsbehov, investeringer, der sikrer og øger bevarelsen af skov og modstandsdygtighed, eller i økosystemtjenester inden for skovbrug og klimatjenester, og foranstaltninger og investeringer til støtte for vedvarende energi og bioøkonomien.
- (40) Med henblik på at sikre en rimelig indkomst og en modstandsdygtig landbrugssektor i hele Unionen kan medlemsstaterne yde støtte til landbrugere i områder med naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger. Hvad angår den gamle kategori af betalinger for områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger, bør den betegnelse, der gælder for landdistriktsudviklingspolitikken for perioden 2014-2020 fortsat gælde. Med henblik på at den fælles landbrugspolitik kan skabe øget merværdi for Unionen hvad angår miljøet og styrke sine synergier med finansieringen af investeringer i natur og biodiversitet, er det nødvendigt at bibeholde en separat foranstaltning, der har til formål at kompensere støttemodtagere for ulemper forbundet med gennemførelsen af Natura 2000- og vandrammedirektivet. Der bør derfor fortsat ydes støtte til landbrugere og skovbrugere til håndtering af specifikke ulemper som følge af gennemførelsen af Rådets direktiv 2009/147/EF og direktiv 92/43/EØF og med henblik på at bidrage til effektiv forvaltning af Natura 2000-områder. Støtten bør også stilles til rådighed for landbrugere med det formål at imødegå ulemper i vandløbsoplande som følge af gennemførelsen af vandrammedirektivet. Støtten bør være knyttet til de specifikke behov, der er beskrevet i de strategiske planer, og som går ud over de relevante obligatoriske standarder og krav. Medlemsstaterne bør også sikre, at betalinger til landbrugere ikke fører til dobbeltfinansiering med økoordinationer. Endvidere bør medlemsstaterne tage hensyn til de specifikke behov i Natura 2000-områderne ved den overordnede udformning af deres strategiske planer.
- (41) Målsætningerne for den fælles landbrugspolitik bør også søges opfyldt gennem støtte til investeringer, produktive såvel som ikkeproduktive, på bedriften som uden for bedriften. Sådanne investeringer kan vedrøre infrastruktur af betydning for udviklingen, moderniseringen eller tilpasningen til klimaændringer af landbrug og skovbrug, herunder adgang til landbrugs- og skovarealer, jordfordeling og -forbedring,

skovlandbrugspraksis samt energi- og vandforsyning og energi- og vandbesparelser. Med henblik på bedre at kunne sikre overensstemmelse mellem de strategiske planer og Unionens målsætninger og sikre lige vilkår for alle medlemsstater er der i denne forordning medtaget en negativliste over investeringsemner.

- (42) I lyset af behovet for at skaffe de nødvendige investeringer til Unionens landbrugssektor og forbedre adgangen til finansielle instrumenter for særlige grupper, navnlig unge landbrugere og nye landbrugere med større risikoprofiler, bør det tilskyndes at anvende InvestEU-garantien samt kombinationer af tilskud og finansielle instrumenter. Eftersom brugen af finansielle instrumenter varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat som følge af forskelle knyttet til adgang til finansiering, udviklingen i banksektoren, tilstedeværelsen af risikokapital, kendskabet hertil i den offentlige forvaltning og blandt potentielle støttemodtagere bør medlemsstaterne i deres strategiske planer fastsætte passende mål, støttemodtagere og præferencebetingelser samt andre bestemmelser om støtteberettigelse.
- (43) Unge landbrugere og nye markedsaktører møder stadig store forhindringer, når det gælder adgang til jord, høje priser og kreditmuligheder. Deres forretning er i større grad truet af prisvolatilitet (både hvad angår input og produkter), og deres uddannelsesbehov med hensyn til iværksætterfærdigheder og risikostyring er højt. Det er derfor afgørende, at støtten til etablering af nye virksomheder og nye bedrifter videreføres. Medlemsstaterne bør hvad angår generationsskifte følge en strategisk tilgang og inden for rammerne af den specifikke målsætning for dette område fastlægge en række klare og sammenhængende interventionstyper. Med henblik herpå kan medlemsstaterne i deres strategiske planer fastlægge præferencebetingelser for finansielle instrumenter for unge landbrugere og nye landbrugere, og bør i deres strategiske planer medtage øremærkning af et beløb, der som minimum svarer til 2 % af de årlige rammebeløb for direkte betalinger. Maksimumsbeløbet for støtten til unge landbrugeres etablering og støtten til etablering af virksomheder i landdistrikterne bør forhøjes til 100 000 EUR og også være tilgængelig i form af eller i kombination med finansielle instrumenter.
- (44) Eftersom der skal sikres passende risikostyringsværktøjer, bør der indbetales til forsikringspræmier og gensidige fonde, der finansieres af ELFUL. Kategorien gensidige fonde omfatter både de fonde, der er knyttet til produktionstab, og de almindelige og sektorspecifikke redskaber til indkomststabilisering, der er knyttet til indkomststab.
- (45) Støtten skal således muliggøre oprettelse og gennemførelse af samarbejde mellem mindst to enheder med henblik på at nå den fælles landbrugspolitik målsætninger. Støtten kan omfatte alle aspekter af et sådant samarbejde som f.eks. indførelsen af kvalitetsordninger, kollektive miljø- og klimaforanstaltninger, fremme af korte forsyningskæder og lokale markeder, pilotprojekter, projekter i de operationelle grupper inden for rammerne af EIP om et Produktivt og Bæredygtigt Landbrug, lokale udviklingsprojekter, "intelligente landsbyer", indkøbsforeninger og maskinfællesskaber, bedriftspartnerskaber, skovforvaltningsplaner, netværk og klynger, socialt landbrug, lokalsamfundsstøttet landbrug, aktioner inden for rammerne af Leaderprogrammet, og oprettelse af sammenslutninger af producentorganisationer og producentorganisationer og andre former for samarbejde, der anses for nødvendige for at nå den fælles landbrugspolitik specifikke målsætninger.
- (46) I meddelelsen "Fremtiden for fødevarer og landbrug" nævnes udveksling af viden og fokus på innovation som en tværgående målsætning for den nye fælles

landbrugspolitik. Den fælles landbrugspolitik bør fortsat støtte den interaktive innovationsmodel, der forbedrer samarbejdet mellem aktørerne for at sikre bedst mulig brug af supplerende typer viden med henblik på at styrke udbredelsen af praktiske løsninger. Bedriftsrådgivningstjenesterne bør styrkes inden for rammerne af AKIS. De strategiske planer bør indeholde oplysninger om, hvordan rådgivningstjenester, forskningsverdenen og landdistriktsnetværkene vil samarbejde. Hver medlemsstat eller region, alt efter hvad der er relevant, kan finansiere en række aktioner målrettet videnudveksling og innovation ved at anvende de interventionstyper, der er omhandlet i denne forordning.

- (47) EGFL bør fortsat finansiere interventionstyper med direkte betalinger og sektorspecifikke interventionstyper, mens ELFUL fortsat bør finansiere interventionstyper til landdistriktsudvikling som omhandlet i denne forordning. Bestemmelserne om den finansielle forvaltning af den fælles landbrugspolitik bør fastsættes særskilt for de to fonde og for de aktiviteter, der modtager støtte fra hver af dem, under hensyntagen til at den nye gennemførelsesmodel giver medlemsstaterne mere fleksibilitet og mere indflydelse på, hvordan de skal opfylde deres målsætninger. Interventionstyperne i denne forordning bør dække perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.
- (48) Støtte til direkte betalinger i henhold til de strategiske planer bør ydes inden for rammerne af nationale tildelinger, der bør fastsættes i denne forordning. Disse nationale tildelinger bør afspejle en videreførelse af de ændringer, der sikrer, at tildelingerne til de medlemsstater, der har det laveste støtteniveau pr. hektar, gradvist forhøjes for at lukke 50 % af hullet op til 90 % af EU-gennemsnittet. Med henblik på at tage højde for nedsættelsen af betalinger og muligheden for at anvende det beløb, der refterer efter nedsættelsen, i medlemsstaten bør det være muligt, at den vejledende finansielle tildeling pr. år, der er fastsat i medlemsstatens strategiske plan, overstiger den nationale tildeling.
- (49) Med henblik på at lette forvaltningen af ELFUL-midler bør der fastsættes én bidragssats for støtte fra ELFUL for så vidt angår offentlige udgifter i medlemsstaterne. Med henblik på at tage hensyn til deres særlige betydning eller karakter bør der fastsættes specifikke bidrag i forhold til visse typer operationer. Med henblik på at afbøde de særlige problemer som følge af udviklingsniveauet, den afsides beliggenhed og ø-karakter bør der fastsættes en passende ELFUL-bidragssats for de mindre udviklede regioner, regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF og de mindre øer i Det Ægæiske Hav.
- (50) ELFUL bør ikke yde støtte til investeringer, der er til skade for miljøet. Det er derfor nødvendigt i denne forordning at fastsætte en række bestemmelser om udelukkelse samt muligheder for yderligere at udvikle disse garantier i delegerede retsakter. Navnlig bør ELFUL ikke finansiere investeringer i kunstvanding, som ikke bidrager til opfyldelsen eller bevarelsen af et vandområdes status som god, eller investeringer i skovrejsning, der ikke er i overensstemmelse med klima- og miljømålsætningerne og principperne for bæredygtig skovforvaltning.
- (51) Med henblik på at sikre tilstrækkelig finansiering til bestemte prioriteter bør der fastsættes bestemmelser om minimumsbeløbet for finansielle tildelinger til disse prioriteter i forbindelse med støtte fra ELFUL. For at sikre lige vilkår for alle landbrugere bør der fastsættes en maksimumstildeling for koblet støtte med direkte betalinger. Desuden bør medlemsstaterne have mulighed for at anvende yderligere en del af det finansielle loft, der er til rådighed for direkte betalinger, til koblet

indkomststøtte specifikt med henblik på at forbedre konkurrenceevnen, bæredygtigheden og/eller kvaliteten af produktionen af proteinafgrøder.

- (52) Med henblik på at understrege vigtigheden af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og for at nå FN's mål for bæredygtig udvikling bør den fælles landbrugspolitik bidrage til indarbejdelsen af klimatiltag i Unionens politikker og til opnåelsen af det overordnede mål, nemlig at 25 % af udgifterne i EU-budgettet skal bidrage til opfyldelsen af klimamålsætninger. Aktionen under den fælles landbrugspolitik forventes at bidrage med 40 % af den fælles landbrugspolitik's samlede finansieringsramme til klimamålsætninger. Relevante aktioner vil blive udpeget under forberedelsen og gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik og revurderet som led i de relevante evaluerings- og revisionsprocesser.
- (53) Overdragelsen af ansvaret for at vurdere behovene og nå målene til medlemsstaterne går hånd i hånd med øget fleksibilitet til at kombinere både interventionstyper med direkte betalinger, sektorspecifikke interventionstyper og interventionstyper til landdistriktsudvikling. Dette bør understøttes af en vis fleksibilitet til at tilpasse fondenes relevante nationale tildelinger. Når medlemsstaterne skønner, at den på forhånd tildelte finansieringsramme ikke er nok til at dække alle de planlagte interventioner, er det derfor nødvendigt med en vis grad af fleksibilitet, selv om det bør tilstræbes at undgå betydelige udsving i den årlige direkte indkomststøtte i forhold til de beløb, der er til rådighed til flerårige interventioner under ELFUL.
- (54) For at øge EU-merværdien, bevare et fungerende indre landbrugsmarked og forfølge ovennævnte overordnede og specifikke målsætninger bør medlemsstaterne ikke træffe afgørelser i relation til denne forordning hver for sig, men derimod inden for rammerne af en struktureret proces, der skal resultere i udarbejdelsen af de strategiske planer. De specifikke, EU-dækkende bestemmelser for den fælles landbrugspolitik, de primære interventionstyper, performancerammen og forvaltningsstrukturen bør fastsættes på EU-plan. En sådan opgavefordeling har til formål at sikre fuld overensstemmelse mellem de finansielle ressourcer og de opnåede resultater.
- (55) Med henblik på at sikre at de strategiske planer har en klar strategisk linje og med henblik på at fremme sammenhængen med andre EU-politikker, navnlig med allerede eksisterende langfristede nationale mål, der udspringer af EU-lovgivning som f.eks. de aftaler, der vedrører klimaændringer, skove, biodiversitet og vand, bør der kun foreligge én strategisk plan pr. medlemsstat.
- (56) I forbindelse med udarbejdelsen af deres strategiske planer bør medlemsstaterne analysere deres specifikke situation og behov, fastsætte mål for opnåelsen af målsætningerne for den fælles landbrugspolitik og fastlægge interventioner, der gør det muligt at nå disse mål, samtidig med at de er tilpasset den nationale og specifikke regionale kontekst, herunder regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF. En sådan proces understøtter nærhedsprincippet som anvendt inden for en fælles EU-ramme og sikre, at de almindelige principper i EU-retten overholdes og målsætningerne for den fælles landbrugspolitik opfyldes. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om strukturen for og indholdet af de strategiske planer.
- (57) Med henblik på at sikre at medlemsstaternes fastsættelse af mål og udformningen af interventioner er passende og maksimerer bidraget til opfyldelsen af målsætninger for den fælles landbrugspolitik, bør strategien for de strategiske planer bygge på en forudgående analyse af den lokale kontekst og en vurdering af behovene inden for rammerne af målsætningerne for den fælles landbrugspolitik.

- (58) De strategiske planer bør have til formål at sikre bedre sammenhæng mellem den fælles landbrugspolitik mange forskellige værktøjer, idet de bør dække såvel interventionstyper med direkte betalinger som sektorspecifikke interventionstyper og interventionstyper til landdistriktsudvikling. De bør også sikre og dokumentere, at de valg, som medlemsstaterne træffer, er i overensstemmelse med og hensigtsmæssige i relation til Unionens prioriteter og målsætninger. De bør derfor omfatte en resultatorienteret interventionsstrategi, der er struktureret rundt om de specifikke målsætninger for den fælles landbrugspolitik, herunder kvantificerede mål i forbindelse med disse målsætninger. Med henblik på at gøre det muligt at overvåge de strategiske planer på årsbasis bør disse mål være baseret på resultatindikatorer.
- (59) Strategien bør også fremhæve komplementariteten mellem den fælles landbrugspolitik værktøjer og andre EU-politikker. Navnlig bør de strategiske planer, hvor det er relevant, tage hensyn til miljø- og klimalovgivningen, og de nationale planer, der udspringer af denne lovgivning, beskrives som en del af analysen af den gældende situation ("SWOT-analyse"). Der bør udarbejdes en liste over lovgivning, som der specifikt bør henvises til i de strategiske planer.
- (60) I betragtning af at medlemsstaterne bør have fleksibilitet hvad angår eventuel uddelegering af gennemførelsen af de strategiske planer på regionalt plan på grundlag af en national ramme og med henblik på at fremme koordinering mellem regionerne for så vidt angår nationale udfordringer, bør de strategiske planer omfatte en beskrivelse af samspillet mellem nationale og regionale interventioner.
- (61) Eftersom de strategiske planer bør give Kommissionen mulighed for at påtage sig ansvaret for forvaltningen af Unionens budget og samtidig give medlemsstaterne retssikkerhed i forbindelse med visse elementer i de strategiske planer, bør de strategiske planer omfatte en specifik beskrivelse af de enkelte interventioner, herunder betingelser for støtteberettigelse, budgettildelinger, de planlagte output og enhedsomkostninger. Det er nødvendigt, at der udarbejdes finansieringsplaner for at give et overblik over alle de budgetmæssige aspekter og hver enkelt intervention, samt en målplan.
- (62) Med henblik på at sikre en umiddelbar og effektiv gennemførelse af de strategiske planer bør støtten fra EGFL og ELFUL være baseret på tilstedeværelsen af robuste administrative rammebetingelser. Hver enkelt strategisk plan bør derfor omfatte en beskrivelse af den strategiske plans forvaltnings- og koordineringsstrukturer, herunder kontrolsystemerne og sanktioner, samt overvågnings- og rapporteringsstruktur.
- (63) I betragtning af vigtigheden af den overordnede målsætning om at modernisere landbrugssektoren og i lyset af denne målsætnings tværgående karakter, bør medlemsstaterne i deres strategiske planer medtage en beskrivelse af, hvordan deres strategiske plan bidrager til denne målsætning.
- (64) I lyset af de bekymringer, der er vedrørende den administrative byrde, som delt forvaltning medfører, bør der også være særligt fokus på forenkling i de strategiske planer.
- (65) Eftersom det ikke er hensigtsmæssigt, at Kommissionen godkender oplysninger, der kan betragtes som baggrundsoplysninger eller historiske oplysninger, eller som er medlemsstaternes ansvar, bør visse oplysninger meddeles i bilag til de strategiske planer.
- (66) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016 bør fondene evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet gennem

specifikke overvågningskrav, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne. Disse krav kan eventuelt omfatte målbare indikatorer, der kan danne grundlag for en evaluering af fondenes virkninger i praksis.

- (67) Kommissionens godkendelse af de strategiske planer er altafgørende for at kunne garantere, at politikken gennemføres i henhold til de fælles målsætninger. I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør Kommissionen yde passende vejledning til medlemsstaterne for så vidt angår præsentationen af en sammenhængende og ambitiøs interventionslogik.
- (68) Der bør være mulighed for at programmere og revidere de strategiske planer under opfyldelse af betingelser fastsat i denne forordning.
- (69) En forvaltningsmyndighed bør være ansvarlig for forvaltningen og gennemførelsen af hver enkelt strategisk plan. Dens opgaver bør præciseres nærmere i denne forordning. Forvaltningsmyndigheden bør kunne uddelegere en del af sine opgaver, men forbliver ansvarlig for en effektiv og korrekt forvaltning. I forbindelse med forvaltningen og gennemførelsen af de strategiske planer bør medlemsstaterne sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets [forordning (EU, Euratom) X] [*den nye finansforordning*] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) X [*den nye horisontale forordning*].
- (70) I overensstemmelse med principperne om delt forvaltning bistås Kommissionen ved gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik af komitéer bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne. Med henblik på at forenkle systemet og strømline medlemsstaternes positioner nedsættes der kun én overvågningskomité til gennemførelsen af denne forordning, idet "Komitéen for Udvikling af Landdistrikterne" og "Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger", der blev nedsat for programmeringsperioden 2014-2020, sammenlægges. Medlemsstaternes ansvar for gennemførelsen af de strategiske planer deles mellem forvaltningsmyndigheden og denne overvågningskomité. Kommissionen bør også bistås af "Komitéen for Den Fælles Landbrugspolitik" i henhold til bestemmelserne i denne forordning.
- (71) ELFUL bør på Kommissionens initiativ yde støtte i form af teknisk bistand til aktioner vedrørende udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i [artikel 7 i HzR]. Der kan også på medlemsstaternes initiativ ydes teknisk bistand til udførelsen af de opgaver, der er nødvendige af hensyn til en effektiv forvaltning og gennemførelse af støtte i sammenhæng med de strategiske planer. Det er kun muligt at øge den tekniske bistand på medlemsstaternes initiativ for Malta.
- (72) I en kontekst hvor medlemsstaterne vil få meget mere fleksibilitet og mere indflydelse i forbindelse med fastlæggelsen af interventioner, er netværk et vigtigt redskab til at drive og styre politikken og sikre, at den får tildelt tilstrækkelig opmærksomhed og ressourcer i medlemsstaterne. Et samlet netværk bør sikre bedre koordinering mellem netværksaktiviteter på såvel EU-plan som på nationalt og regionalt plan. Et europæisk og et nationalt netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik bør erstatte det nuværende europæiske netværk for udvikling af landdistrikterne, EIP-netværkene om et Produktivt og Bæredygtigt Landbrug og nationale landdistriktsnetværk i form af platform, der faciliterer mere udveksling af viden med henblik på at måle resultaterne og merværdien af politikken på EU-plan, navnlig hvad angår Horisont Europa. Med samme perspektiv for forbedringen af udvekslingen viden og innovation bør der oprettes et EIP om et Produktivt og Bæredygtigt Landbrug, der gennemfører den interaktive innovationsmodel i henhold til den metode, der er fastsat i denne forordning.

- (73) De enkelte strategiske planer bør rutinemæssigt overvåges med henblik på gennemførelsen af og fremskridtene hen mod de fastsatte mål. En sådan ramme for performance, overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik bør fastlægges med det formål at dokumentere og vurdere virkningen og lønsomheden af politikgennemførelsen.
- (74) Den resultatorienterede tilgang, der udspringer af gennemførelsesmodellen, kræver en solid performanceramme, særligt fordi de strategiske planer vil bidrage til brede, overordnede målsætninger for andre politikker med delt forvaltning. En performancebaseret politik indebærer årlige og flerårige vurderinger på grundlag af udvalgte output-, resultat- og effektindikator som fastsat i performance-, overvågnings- og evalueringsrammen. Med henblik herpå bør der udvælges et begrænset og målrettet sæt indikatorer på en sådan måde, der så nøjagtigt som muligt afspejler, hvorvidt den støttede intervention bidrager til de fastsatte målsætninger. Resultat- og outputindikatorer vedrørende miljø- og klimamålsætninger kan omfatte interventioner, der er fastlagt i nationale miljø- og klimaplanlægningsinstrumenter, der udspringer af EU-lovgivning.
- (75) Som en del af performance-, overvågnings- og evalueringsrammen bør medlemsstaterne hvert år overvåge og rapportere til Kommissionen om de fremskridt, der er gjort. De oplysninger, som medlemsstaterne bør stille til rådighed, er det grundlag, på hvilket Kommissionen rapporterer om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de specifikke målsætninger for hele programmeringsperioden ved anvendelse af et sæt hovedindikatorer.
- (76) Der bør indføres mekanismer, som træder i kraft med henblik på beskyttelse af Unionens finansielle interesser, såfremt gennemførelsen af de strategiske planer afviger væsentligt fra de fastsatte mål. Det bør således være muligt at anmode medlemsstaterne om at fremsende handlingsplaner i tilfælde af væsentlig og ubegrundet lav performance. Det bør kunne føre til suspension og i sidste ende nedsættelse af støtten fra Unionen, hvis de planlagte resultater ikke opnås. Derudover bør der fastsættes en samlet performancebonus som en del af en incitamentordning baseret på tildeling af en performancebonus med henblik på at tilskynde til god performance på miljø- og klimaområdet.
- (77) I henhold til princippet om delt forvaltning bør medlemsstaterne have ansvaret for at evaluere deres strategiske planer, mens Kommissionen bør have ansvaret for på EU-plan at sammenfatte medlemsstaternes forudgående evalueringer og Unionens efterfølgende evalueringer.
- (78) Medlemsstaterne bør indgive meddelelser med henblik på at gennemføre denne forordning samt overvåge, analysere og forvalte finansielle rettigheder. Med henblik på at sikre korrekt anvendelse af bestemmelserne i denne forordning og for at gøre sådanne meddelelser hurtige, effektive, nøjagtige, omkostningseffektive og forenelige med beskyttelse af personoplysninger, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter, herunder notifikationskrav i henhold til disse internationale aftaler, og med hensyn til yderligere bestemmelser om karakteren og typen af de oplysninger, der skal meddeles, de kategorier af data, der skal behandles, og de maksimale opbevaringsperioder, adgang til oplysninger eller informationssystemer samt betingelser for offentliggørelse af oplysningerne.
- (79) Artikel 107, 108 og 109 i TEUF gælder for de interventionstyper, der er omfattet af denne forordning. I betragtning af landbrugssektorens særlige karakter gælder bestemmelserne i TEUF dog ikke for interventionstyper med direkte betalinger og

interventionstyper til landdistriktsudvikling vedrørende operationer, der er omfattet af artikel 42 i TEUF, og som udføres i henhold til og i overensstemmelse med denne forordning, eller for betalinger fra medlemsstaterne, som har til formål at yde supplerende national støtte til interventionstyper til landdistriktsudvikling, hvortil der ydes støtte fra Unionen, og som er omfattet af artikel 42 i TEUF.

- (80) Landbrugerne er i stigende grad udsat for risiko for svingende indkomster, dels som følge af markedseksponeringen, dels som følge af ekstreme vejrforhold og hyppigere kriser på sundheds- og plantesundhedsområdet, der påvirker Unionens husdyrbestand og agronomiske værdier. Med henblik på at lette konsekvenserne af svingende indkomster opfordres landbrugerne til at spare op i de gode år, så de kan klare sig i de dårlige år, og i den forbindelse bør nationale beskatningsforanstaltninger, hvorved beskatningsgrundlaget for landbrugere beregnes på grundlag af en flerårig periode, være undtaget fra statsstøttereglerne.
- (81) Personoplysninger, der indsamles med henblik på anvendelse af bestemmelserne i denne forordning, bør behandles på en måde, der er kompatibel med disse formål. De bør også gøres anonyme, kun behandles i sammenfattet form til overvågnings- og evalueringsformål og være beskyttet i overensstemmelse med om EU-retten om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679²⁰. De registrerede bør informeres om en sådan behandling og om deres databeskyttelsesrettigheder.
- (82) Med henblik på at supplere visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning²¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (83) Af hensyn til retssikkerheden og med henblik på at beskytte landbrugernes rettigheder og garantere, at interventioner i forbindelse med direkte betalinger fungerer på en gnidningsløs, sammenhængende og effektiv måde, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter for så vidt angår bestemmelser, der gør ydelsen af betalinger betinget af, at der anvendes certificerede frø af bestemte hampesorter, og at der indføres en procedure for fastlæggelse af hampesorter og verifikation af deres

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

²¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

indhold af tetrahydrocannabinol, bestemmelser om god landbrugs- og miljømæssig stand og visse relaterede elementer hvad angår betingelser for støtteberettigelse og om anmeldelsens indhold og kravene til aktivering af betalingsrettigheder, yderligere bestemmelser om økoordinationerne, foranstaltninger til at forhindre, at modtagere af koblet indkomststøtte lider under strukturel uligevægt på markedet i en sektor, herunder beslutningen om, at sådan støtte fortsat kan udbetales indtil 2027 på grundlag af de produktionsenheder, hvortil der i en tidligere referenceperiode blev ydet sådan støtte, bestemmelser om og betingelser for godkendelse af arealer og sorter i forbindelse med afgrødespecifik betaling for bomuld og bestemmelserne om ydelse af denne betaling.

- (84) Med henblik på at sikre at sektorspecifikke interventionstyper bidrager til målsætningerne for den fælles landbrugspolitik og styrker synergierne med andre instrumenter under den fælles landbrugspolitik, og med henblik på at lige vilkår på det indre marked og forhindre ulige eller illoyal konkurrence, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter for så vidt angår kriterier for godkendelse af brancheorganisationer og bestemmelser, der gælder, hvis en godkendt brancheorganisation ikke opfylder kriterierne og forpligtelserne for producenter, bestemmelser, der sikrer, at sektorspecifikke interventionstyper fungerer efter hensigten, grundlaget for beregning af den finansielle støtte fra Unionen, herunder referenceperioderne og værdien af den afsatte produktion, og maksimumsniveauerne for den finansielle støtte fra Unionen til tilbagekøb fra markedet, bestemmelserne om fastsættelse af et loft over udgifterne til genplantning af vindyrkningsarealer, og bestemmelserne om producenters forpligtelse til at trække biprodukter fra vinfremstilling tilbage og for undtagelser fra denne forpligtelse med henblik på at undgå yderligere administrative byrder og bestemmelser om frivillig certificering af destillerier. Særligt med henblik på at sikre effektiv og lønsom anvendelse af Unionens midler til interventioner i forbindelse med biavl bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter for så vidt angår yderligere krav vedrørende forpligtelsen til at meddele og fastlægge et minimumsbidrag fra Unionen til udgifterne til gennemførelse af disse interventionstyper.
- (85) Af hensyn til retssikkerheden og med henblik på at garantere, at målsætningerne for interventioner til landdistriktsudvikling opfyldes, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter for så vidt angår støtte til forvaltningsforpligtelser, investeringer og samarbejde.
- (86) Med henblik på at ændre visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår medlemsstaternes tildeling til interventionstyper med direkte betalinger og bestemmelser om indholdet af de strategiske planer.
- (87) Med henblik på at sikre ens betingelser for gennemførelsen af og med henblik på at forhindre illoyal konkurrence eller diskrimination mellem landbrugere bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår fastlæggelsen af referencearealer med henblik på støtte til olieafgrøder, bestemmelser om proceduren for godkendelse af arealer og sorter i forbindelse med afgrødespecifik betaling for bomuld og om de dertil knyttede meddelelser, beregningen af nedsættelsen i tilfælde hvor det støtteberettigede bomuldsareal overstiger basisarealet, finansiell støtte fra Unionen til destillation af biprodukter fra vinfremstilling, den årlige fordeling pr. medlemsstat af det samlede beløb, som Unionen kan yde i støtte til interventionstyper til landdistriktsudvikling, bestemmelser om præsentationen af elementerne i de

strategiske planer, bestemmelserne om procedurer og frister for godkendelse af de strategiske planer og fremsættelsen og godkendelsen af anmodninger om ændring af de strategiske planer, de ens betingelser for anvendelsen af informations- og offentliggørelseskravene vedrørende de muligheder, der tilbydes i de strategiske planer, bestemmelserne om performance-, overvågnings- og evalueringsrammen, bestemmelserne om forelæggelsen af indholdet i den årlige performance rapport, bestemmelserne om de oplysninger, som medlemsstaterne skal indsende til brug for Kommissionens performancevurdering, bestemmelserne om databehovene og synergierne mellem potentielle datakilder samt ordninger til at sikre en sammenhængende tilgang til fastlæggelsen af tildelingen af performancebonus til medlemsstaterne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²².

- (88) I behørigt begrundede tilfælde og når det er påkrævet af særligt hastende årsager, bør Kommissionen med henblik på at løse specifikke problemer, samtidig med at kontinuiteten i det direkte betalingssystem sikres i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, kunne vedtage umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter. Med henblik på at løse hastende problemer, der opstår i en eller flere medlemsstater og samtidig sikre kontinuiteten i det direkte betalingssystem bør Kommissionen vedtage umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter, når ekstraordinære omstændigheder i behørigt begrundede tilfælde, berører tildelingen af støtte og forringer muligheden for en effektiv gennemførelse af betalingerne under de støtteordninger, der er omhandlet i denne forordning, berettiger dette.
- (89) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013²³ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013²⁴ bør fortsat ikke være omfattet af denne forordning, medmindre der udtrykkeligt henvises til bestemmelserne i disse forordninger.
- (90) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af forskellene mellem de forskellige landdistrikter og de begrænsede finansielle ressourcer i medlemsstaterne bedre nås på EU-plan via den flerårige garanti for EU-finansiering og gennem fokus på klart prioriterede opgaver; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU"). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (91) Forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 bør derfor ophæves.
- (92) Med henblik på at lette overgangen fra den ordning, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013, til bestemmelserne i denne forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

foranstaltninger til beskyttelse af støttemodtageres erhvervede rettigheder og berettigede forventninger.

- (93) Af hensyn til retssikkerheden og kontinuiteten bør den særlige bestemmelse for Kroatien vedrørende gradvis indførelse af direkte betalinger og supplerende nationale direkte betalinger inden for rammerne af indfasningsmekanismen fortsat gælde frem til den 1. januar 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

GENSTAND OG ANVENDELSESOMRÅDE, GÆLDENDE BESTEMMELSER OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der bestemmelser om:
 - (a) overordnede og specifikke målsætninger, som skal nås ved hjælp af støtte fra Unionen, der ydes gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget ("EGFL") og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne ("ELFUL") under den fælles landbrugspolitik, og ved hjælp af de dertil knyttede indikatorer
 - (b) interventionstyper og fælles krav til brug for medlemsstaternes bestræbelser på at nå disse målsætninger samt de dertil knyttede finansielle ordninger
 - (c) strategiske planer under den fælles landbrugspolitik ("strategiske planer") udarbejdet af medlemsstaterne, hvori der fastsættes målsætninger, defineres interventioner og tildeles økonomiske ressourcer i henhold til de fastsatte målsætninger og konstaterede behov
 - (d) koordinering og forvaltning samt overvågning, rapportering og evaluering.
2. Denne forordning finder anvendelse på støtte fra Unionen, som ydes gennem EGFL og ELFUL til interventioner beskrevet i medlemsstaternes strategiske planer, der er godkendt af Kommissionen, og som dækker perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

Artikel 2

Gældende bestemmelser

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [HzR]²⁵ og de bestemmelser, der vedtages i medfør af samme forordning, finder anvendelse på støtte, der ydes i henhold til nærværende forordning.
2. Afsnit II, kapitel III, og afsnit III, kapitel II, og artikel 41 og 43 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [CPR]²⁶ finder anvendelse på støtte, der ydes gennem ELFUL i henhold til nærværende forordning.

Artikel 3

Definitioner

Med henblik på at yde støtte fra Unionen forstås der i denne forordning ved:

- (a) "landbruger": en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, uanset hvilken retlig status en sådan sammenslutning og dens

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [.../...] af [dato] [fulde titel] (EUT L).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [.../...] af [dato] [fulde titel] (EUT L).

medlemmer gives i henhold til national ret, hvis bedrift befinder sig inden for traktaternes territoriale anvendelsesområde som defineret i artikel 52 i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU") sammenholdt med artikel 349 og 355 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"), og som udøver en landbrugsaktivitet som defineret af medlemsstaterne

- (b) "bedrift": alle de produktionsenheder, der drives landbrugsmæssigt af en landbruger, og som befinder sig på samme medlemsstats område
- (c) "intervention": et af medlemsstaterne nærmere fastlagt støtteinstrument, jf. de strategiske planer, som er baseret på en af de interventionstyper, der er fastsat i denne forordning, og hvortil der er knyttet en række betingelser for støtteberettigelse
- (d) "støttesats": andelen af offentligt bidrag til en operation. I forbindelse med finansielle instrumenter henviser termen til støttens bruttosubventionsækvivalent, jf. artikel 2, stk. 20, i Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014²⁷
- (e) "gensidig fond": en ordning, som medlemsstaten har godkendt i henhold til sin nationale ret, og som giver de tilsluttede landbrugere mulighed for at forsikre sig selv, hvorved der ydes kompensation til de tilsluttede landbrugere for økonomiske tab
- (f) "operation":
 - i) et projekt, en kontrakt, en aktion eller en gruppe projekter, som er udvalgt under de pågældende programmer
 - ii) i forbindelse med finansielle instrumenter, et programbidrag til et finansielt instrument og den efterfølgende finansielle støtte, som det finansielle instrument yder til slutmodtagere
- (g) "bemyndiget organ": ethvert offentligretligt eller privatretligt organ, der handler under en forvaltningsmyndigheds ansvar eller udfører opgaver på dennes vegne
- (h) "støttemodtager" inden for rammerne af interventionstyper til landdistriktsudvikling:
 - i) et offentligretligt eller privatretligt organ, en enhed med eller uden status som juridisk person eller en fysisk person, der har ansvaret for at iværksætte eller både iværksætte og gennemføre operationer
 - ii) i forbindelse med statsstøtteordninger, det organ, der modtager støtten
 - iii) i forbindelse med finansielle instrumenter, det organ, der gennemfører holdingfonden eller, hvis der ikke findes nogen holdingfondstruktur, det organ,

²⁷ Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter (EUT L 193 af 1.7.2014, s. 1).

der gennemfører den særlige fond eller, hvis forvaltningsmyndigheden forvalter det finansielle instrument, forvaltningsmyndigheden

- (i) "mål": på forhånd aftalte værdier, der skal opnås i slutningen af perioden i forhold til de resultatindikatorer, der indgår i en bestemt målsætning
- (j) "delmål": mellemliggende mål, der skal opnås på et givet tidspunkt i perioden for den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik i forhold til de indikatorer, der indgår i en bestemt målsætning.

Artikel 4

Definitioner, der skal fastsættes i de strategiske planer

1. Medlemsstaterne fastsætter i deres strategiske planer definitioner af landbrugsaktivitet, landbrugsareal, støtteberettiget hektar, egentlig landbruger og ung landbruger:
 - (a) "landbrugsaktivitet" defineres på en måde, så det omfatter både produktion af de landbrugsprodukter, der er omhandlet i bilag I til TEU og TEUF, herunder bomuld og lavskov med kort omdriftstid, og bevarelse af et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning uden forberedende foranstaltninger ud over brug af de sædvanlige landbrugsmetoder og -maskiner
 - (b) "landbrugsareal" defineres på en måde, så det omfatter både agerjord, permanente afgrøder og permanente græsarealer. Termerne "agerjord", "permanente afgrøder" og "permanente græsarealer" defineres nærmere af medlemsstaterne inden for følgende rammer:
 - i) "agerjord" er arealer, der dyrkes med henblik på produktion af afgrøder, eller arealer, der er til rådighed for produktion af afgrøder, men som ligger brak, herunder arealer, der er omfattet af artikel 22, 23 og 24 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999²⁸, artikel 39 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005²⁹, artikel 28 i forordning (EU) nr. 1305/2013 eller artikel 65 i nærværende forordning
 - ii) "permanente afgrøder" er afgrøder uden for omdriften, bortset fra permanente græsarealer og permanente græsningsarealer, som dyrkes på arealerne i fem år eller mere og giver udbytte i flere år, herunder planteskoler og lavskov med kort omdriftstid
 - iii) "permanente græsarealer og permanente græsningsarealer" (sammen omtalt som "permanente græsarealer") er arealer, som er holdt uden for bedriftens omdrift i fem år eller mere, der anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, hvad enten der er tale om naturlige (selvsåede)

²⁸ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80).

²⁹ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

eller dyrkede (tilsåede) arealer. Det kan omfatte andre arter, f.eks. buske og/eller træer, der kan afgræsses eller bruges til produktion af dyrefoder

(c) for så vidt angår interventionstyper med direkte betalinger defineres "støtteberettiget hektar" på en måde, så det omfatter ethvert af bedriftens landbrugsarealer:

- i) som i løbet af det år, der anmodes om støtte for, anvendes til landbrugsaktivitet, eller som, hvis arealet også anvendes til ikkelandbrugsaktivitet, fortrinsvis anvendes til landbrugsaktivitet, eller som står til landbrugerens rådighed. Når det er behørigt begrundet under henvisning til miljøet, kan støtteberettigede hektarer også omfatte visse arealer, der kun anvendes til landbrugsaktivitet hvert andet år
- ii) som giver ret til betalinger i henhold til denne forordnings afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 2, eller i henhold til grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning som fastsat i afsnit III i forordning (EU) nr. 1307/2013, og som
 - ikke længere er i overensstemmelse med definitionen af "støtteberettiget hektar" i litra a) i forordning (EU) nr. 1307/2013 som følge af gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF eller direktiv 2000/60/EF
 - i den periode, hvor den pågældende landbruger har den relevante forpligtelse, tilplantes med skov i henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1257/1999, artikel 43 i forordning (EF) nr. 1698/2005, artikel 22 i forordning (EU) nr. 1305/2013 eller i henhold til en national ordning, hvis betingelser er i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005, artikel 22 i forordning (EU) nr. 1305/2013 eller artikel 65 og 67 i nærværende forordning
 - i den periode, hvor den pågældende landbruger har den relevante forpligtelse, er et areal, der udtages i henhold til artikel 22, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1257/1999, artikel 39 i forordning (EF) nr. 1698/2005, artikel 28 i forordning (EU) nr. 1305/2013 eller artikel 65 i nærværende forordning

Arealer, der anvendes til produktion af hamp, er kun støtteberettigede, hvis de anvendte sorter har et indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,2 %

(d) "egentlig landbruger" defineres på en sådan måde, at det sikres, at der ikke ydes støtte til personer, hvis landbrugsaktivitet kun udgør en ubetydelig del af deres samlede økonomiske virksomhed, eller hvis vigtigste forretningsaktivitet ikke er landbrugsaktivitet, uden at det dog udelukker landbrugere, der har flere forretningsaktiviteter. Definitionen skal gøre det muligt at fastsætte, hvilke landbrugere, der ikke betragtes som egentlige landbrugere, på baggrund af betingelser såsom indkomstvurderinger, forbrug af arbejdskraft på bedriften, selskabsformål og/eller optagelse i registre

(e) "ung landbruger" defineres på en sådan måde, at definitionen omfatter:

- i) en maksimumsalder, der ikke må overstige 40 år
- ii) betingelser for at være "bedriftens driftsleder"

- iii) passende uddannelseskraV og/eller krævede kvalifikationer.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til supplerings af denne forordning for så vidt angår bestemmelser, der gør ydelsen af betalinger betinget af, at der anvendes certificerede frø af bestemte hampesorter, og at der indføres en procedure for fastlæggelse af hampesorter og verifikation af deres indhold af tetrahydrocannabinol som omhandlet i stk. 1, litra c), med henblik på at sikre folkesundheden.

AFSNIT II

MÅLSÆTNINGER OG INDIKATORER

Artikel 5

Overordnede målsætninger

Støtte fra EGFL og ELFUL har til formål yderligere at forbedre den bæredygtige udvikling inden for landbrug, fødevarer og landdistrikter og bidrage til at nå følgende overordnede målsætninger om:

- (a) at fremme en intelligent, robust og modstandsdygtig landbrugssektor og dermed garantere fødevarerens sikkerhed
- (b) at styrke miljøbeskyttelsen og klimainsatsen og bidrage til opfyldelsen af Unionens miljø- og klimamålsætninger
- (c) at styrke den socioøkonomiske struktur i landområderne.

Disse målsætninger komplementeres af den tværgående målsætning om at modernisere sektoren ved at fremme og udveksle viden, innovation og digitalisering i landbruget og i landdistrikterne og tilskynde til udbredelsen heraf.

Artikel 6

Specifikke målsætninger

1. Opfyldelsen af de overordnede målsætninger forfølges ved hjælp af følgende specifikke målsætninger om:
 - (a) at støtte en bæredygtig landbrugsindkomst og modstandsdygtighed i hele Unionen med henblik på at øge fødevarerens sikkerhed
 - (b) at øge konkurrenceevnen og styrke markedsorienteringen, herunder større fokus på forskning, teknologi og digitalisering
 - (c) at forbedre landbrugernes position i værdikæden
 - (d) at bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt bæredygtig energi
 - (e) at fremme bæredygtig udvikling og forvaltning af naturressourcerne såsom vand, jord og luft
 - (f) at bidrage til beskyttelsen af biodiversitet, forbedre økosystemtjenesterne og bevare levesteder og landskaber
 - (g) at tiltrække unge landbrugere og fremme virksomhedsudviklingen i landdistrikterne
 - (h) at fremme beskæftigelse, vækst, social inklusion og lokal udvikling i landdistrikterne, herunder bioøkonomien og bæredygtigt skovbrug
 - (i) at forbedre det europæiske landbrugs reaktion på samfundets krav til fødevarer og sundhed, herunder kravene til sikre, nærende og bæredygtige fødevarer, madspild samt til dyrevelfærd.

2. I forbindelse med opfyldelsen af disse specifikke målsætninger ved hjælp af EU-landbrugsstøtte sikrer medlemsstaterne forenkling og performance.

Artikel 7
Indikatorer

1. Opfyldelsen af målsætningerne i artikel 5 og 6, stk. 1, vurderes ved hjælp af fælles indikatorer vedrørende output, resultater og indvirkning. Det fælles sæt indikatorer omfatter:
 - (a) outputindikatorer vedrørende det realiserede output for de støttede interventioner
 - (b) resultatindikatorer vedrørende de relevante specifikke målsætninger, som er brugt til fastlæggelsen af kvantificerede delmål og mål i forbindelse med de specifikke målsætninger i de strategiske planer og til vurdering af fremskridtene hen mod virkeliggørelse af målene. Indikatorerne vedrørende de specifikke miljø- og klimamålsætninger kan omfatte interventioner, som er en del af relevante nationale miljø- og klimaplanlægningsinstrumenter, der udspringer af EU-lovgivning opført i bilag XI
 - (c) effektindikatorer vedrørende målsætningerne i artikel 5 og 6, stk. 1, som er brugt i forbindelse med de strategiske planer og den fælles landbrugspolitik.

De fælles output-, resultat- og effektindikatorer er fastsat i bilag I.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 om ændring af bilag I med henblik på at tilpasse de fælles output-, resultat- og effektindikatorer, når der er gjort erfaringer med deres anvendelse, og, hvis det er nødvendigt, tilføje nye indikatorer.

AFSNIT III FÆLLES KRAV OG INTERVENTIONSTYPER

KAPITEL I FÆLLES KRAV

AFDELING 1 GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 8 Valg af interventioner

Medlemsstaterne når de i afsnit II omhandlede målsætninger ved at fastlægge interventioner på grundlag af de interventionstyper, der er omhandlet i kapitel II, III og IV i dette afsnit, i overensstemmelse med de fælles krav i dette kapitel.

Artikel 9 Generelle principper

Medlemsstaterne udformer de i deres strategiske planer fastlagte interventioner i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de almindelige principper i EU-retten.

Medlemsstaterne sikrer, at interventionerne udformes på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier, er forenelige med det indre marked og ikke er konkurrenceforvridende.

Medlemsstaterne fastsætter den lovgivningsmæssige ramme for tildelingen af støtte fra Unionen til støttemodtagere i henhold til deres strategiske planer og i overensstemmelse med principperne og kravene i denne forordning og forordning (EU) [HzR].

Artikel 10 Hjemmemarkedsstøtte i henhold til WTO-aftalen

1. Medlemsstaterne sikrer, at de interventioner, som er baseret på de interventionstyper, der er fastsat i bilag II til denne forordning, herunder definitionerne i artikel 3 og de i artikel 4 omhandlede definitioner, der skal fastsættes i de strategiske planer, overholder bestemmelserne i bilag 2, stk. 1, i Verdenshandelsorganisationens aftale om landbrug ("WTO-aftalen om landbrug").

Disse interventioner overholder også bestemmelserne i det supplerende stykke i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, jf. bilag II til nærværende forordning. Det kan godkendes, at interventioner, der hører ind under andre interventionstyper end grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed ("grundlæggende indkomststøtte"), supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed ("omfordelingsindkomststøtte"), supplerende indkomststøtte til unge landbrugere og ordningerne til gavn for klimaet og miljøet ("økoordinationerne"), i stedet overholder bestemmelserne i et andet stykke i nævnte bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, såfremt dette er begrundet i den strategiske plan.

2. Medlemsstaterne sikrer, at interventioner baseret på afgrødespecifik betaling for bomuld som omhandlet i kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, i dette afsnit, overholder bestemmelserne i artikel 6, stk. 5, i WTO-aftalen om landbrug.

AFDELING 2

KONDITIONALITET

Artikel 11

Princip og anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne indarbejder i deres strategiske planer en række betingelser i henhold til hvilke, støttemodtagere pålægges en administrativ sanktion, hvis de modtager direkte betalinger i henhold til kapitel II i dette afsnit, eller årlige præmier i henhold til artikel 65, 66 og 67, og ikke opfylder de lovgivningsbestemte forvaltningskrav i henhold til EU-retten og normerne for god landbrugs- og miljømæssig stand fastsat i den strategiske plan, jf. bilag III, for så vidt angår følgende specifikke områder:
 - (a) klima og miljø
 - (b) folkesundhed, dyresundhed og plantesundhed
 - (c) dyrevelfærd.
2. De bestemmelser om administrative sanktioner, der skal indeholdes i de strategiske planer, skal opfylde kravene i afsnit IV, kapitel IV, i forordning (EU) [HzR].
3. Hvad angår de i bilag III omhandlede retsakter om de lovgivningsbestemte forvaltningskrav, finder den gældende version anvendelse, og hvad angår direktiver desuden som gennemført af medlemsstaterne.
4. I denne afdeling forstås ved "lovgivningsbestemt forvaltningskrav" ("LF") hvert enkelt lovbestemt forvaltningskrav i henhold til EU-retten, jf. bilag III, i en given retsakt, som indholdsmæssigt adskiller sig fra andre krav i samme retsakt.

Artikel 12

Medlemsstaternes forpligtelser vedrørende god landbrugs-og miljømæssig stand

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle landbrugsarealer, herunder arealer, der ikke længere anvendes til produktionsformål, holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand. Medlemsstaterne fastlægger på nationalt eller regionalt plan minimumsstandarder for støttemodtagere for god landbrugs- og miljømæssig stand i overensstemmelse med hovedmålsætningen for de enkelte standarder som omhandlet i bilag III, idet der tages hensyn til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis og landbrugsstrukturer.
2. Hvad angår hovedmålsætningerne i bilag III kan medlemsstaterne fastsætte yderligere standarder i tillæg til disse. Medlemsstaterne fastsætter imidlertid ikke minimumsstandarder for andre hovedmålsætninger end de i bilag III fastsatte hovedmålsætninger.
3. Medlemsstaterne opretter et system med henblik på at stille den i bilag III omhandlede database for bedriftsbæredygtighed i forbindelse med næringsstoffer, jf. kravene til indhold og funktionalitet beskrevet i bilaget, til rådighed for støttemodtagerne, som anvender dette værktøj.

Kommissionen kan bistå medlemsstaterne ved udformningen af denne database og i forbindelse med den nødvendige lagring og krav til behandling af data.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til supplerung af denne forordning for så vidt angår bestemmelserne om god landbrugs- og miljømæssig stand, herunder fastlæggelse af elementerne i metoden til bestemmelse af andelen af permanente græsarealer, referenceåret og omregningsraten under normen for god landbrugs- og miljømæssig stand 1 (GLM 1) som omhandlet i bilag III, formatet og de resterende mindstekrav til elementer og funktionaliteter i databasen for bedriftsbæredygtighed.

AFDELING 3

BEDRIFTSRÅDGIVNINGSTJENESTER

Artikel 13

Bedriftsrådgivningstjenester

1. Medlemsstaterne indarbejder i deres strategiske planer en ordning om rådgivning af landbrugere og andre modtagere af EU-landbrugsstøtte, med henblik på rådgivning om arealforvaltning og bedriftsforvaltning ("bedriftsrådgivningstjenester").
2. Bedriftsrådgivningstjenesterne dækker den økonomiske, miljømæssige og sociale dimension og bidrager med ajourført teknologisk og videnskabelig viden, der er fremskaffet på baggrund af forskning og innovation. De integreres i de indbyrdes forbundne tjenester inden for landbrugsrådgivning, forskning, landbrugsorganisationer og andre relevante interessenter, der udgør de landbrugsfaglige viden- og innovationsnetværk ("AKIS").
3. Medlemsstaterne sikrer, at den bedriftsrådgivning, der ydes, er upartisk, og at konsulenterne ikke er involveret i interessekonflikter.
4. Bedriftsrådgivningstjenesterne dækker mindst følgende:
 - (a) alle krav, betingelser og forvaltningsforpligtelser, som gælder for landbrugere og andre støttemodtagere, der er fastsat i de strategiske planer, herunder krav og standarder under konditionalitet og betingelser for støtteordninger samt oplysninger om finansielle instrumenter og forretningsplaner udarbejdet i henhold til de strategiske planer
 - (b) de krav, der er fastsat af medlemsstaterne til gennemførelse af direktiv 2000/60/EF, direktiv 92/43/EØF, direktiv 2009/147/EF, direktiv 2008/50/EC, direktiv (EU) 2016/2284, forordning (EU) 2016/2031, forordning (EU) 2016/429, artikel 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009³⁰ og direktiv 2009/128/EF

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1)

- (c) driftsmetoder i landbruget, der forebygger udviklingen af antimikrobiel resistens som omhandlet i meddelelsen "En europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens"³¹
- (d) risikostyring som omhandlet i artikel 70
- (e) støtte til innovation, navnlig til forberedelse og gennemførelse af projekter i de operationelle grupper inden for rammerne af Det Europæiske Innovationspartnerskab om et Produktivt og Bæredygtigt Landbrug som omhandlet i artikel 114
- (f) udvikling af digitale teknologier i landbruget og landdistrikterne som omhandlet i artikel 102, litra b).

KAPITEL II

INTERVENTIONSTYPER MED DIREKTE BETALINGER

AFDELING 1

INTERVENTIONSTYPER OG NEDSÆTTELSER

Artikel 14

Interventionstyper med direkte betalinger

- 5. Interventionstyperne i dette kapitel kan indebære såvel afkoblede som koblede direkte betalinger.
- 6. Afkoblede direkte betalinger omfatter:
 - (a) grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed
 - (b) supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed
 - (c) supplerende indkomststøtte til unge landbrugere
 - (d) ordninger til gavn for klimaet og miljøet.
- 7. Koblede direkte betalinger omfatter:
 - (a) koblet indkomststøtte
 - (b) afgrødespecifik betaling for bomuld.

Artikel 15

Nedsættelse af betalinger

- 1. Medlemsstaterne nedsætter beløbet for de direkte betalinger, der ydes til landbrugere i henhold til dette kapitel for et givet kalenderår, og som overstiger 60 000 EUR, således:
 - (a) med mindst 25 % for tranchen mellem 60 000 EUR og 75 000 EUR
 - (b) med mindst 50 % for tranchen mellem 75 000 EUR og 90 000 EUR
 - (c) med mindst 75 % for tranchen mellem 90 000 EUR og 100 000 EUR

³¹ "En europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens" (COM(2017) 339 final).

- (d) med 100 % for det beløb, der overstiger 100 000 EUR.
2. Inden medlemsstaterne anvender stk. 1, trækker de følgende fra beløbet for de direkte betalinger, der ydes til en landbruger i henhold til dette kapitel for et givet kalenderår:
- (a) lønninger knyttet til en landbrugsaktivitet, som landbrugeren har anmeldt, inkl. skatter og arbejdsmarkedsbidrag, og
 - (b) de tilsvarende omkostninger til almindelig og ulønnet arbejdskraft knyttet til en landbrugsaktivitet, der udføres af personer, som arbejder på den pågældende bedrift, men som ikke får løn herfor, eller som får mindre i løn end den godtgørelse, der normalt betales for de pågældende tjenesteydelser, men som får andel i bedriftens økonomiske resultat.

Ved beregningen af de i litra a) og b) omhandlede beløb anvender medlemsstaterne den gennemsnitlige standardløn knyttet til en landbrugsaktivitet på nationalt eller regionalt plan ganget med antal årsværk opgivet af den pågældende landbruger.

3. Det anslåede resultat af nedsættelsen af betalinger bidrager i stedet primært til finansieringen af supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed og derefter til andre interventioner med afkoblede direkte betalinger.

Medlemsstaterne kan også anvende hele eller en del af resultatet til finansiering af interventionstyper under ELFUL, jf. kapitel IV, i form af overførsler. En sådan overførsel til ELFUL fremgår af de finansielle tabeller i den strategiske plan og kan revideres i 2023, jf. artikel 90. Den er ikke underlagt maksimumsbegrænsningerne for overførsel af midler fra EGFL til ELFUL, jf. artikel 90.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til supplerung af denne forordning for så vidt angår fastlæggelsen af et harmoniseret grundlag for beregningen af nedsættelse af betalinger som omhandlet i stk. 1 med henblik på at sikre en korrekt fordeling af midlerne til de berettigede støttemodtagere.

AFDELING 2

AFKOBLEDE DIREKTE BETALINGER

UNDERAFDELING 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 16

Minimumskrav for modtagelse af afkoblede direkte betalinger

1. Medlemsstaterne yder afkoblede direkte betalinger på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.
2. Medlemsstaterne fastsætter en arealtærskel og yder kun afkoblede direkte betalinger til egentlige landbrugere, hvis støtteberettigede areal på den bedrift, hvortil der er ansøgt om direkte betalinger, overstiger denne tærskel.

Ved fastsættelsen af en arealtærskel søger medlemsstaten at sikre, at der kun kan ydes afkoblede direkte betalinger til egentlige landbrugere, hvis:

- (a) forvaltningen af de pågældende betalinger ikke medfører en uforholdsmæssig stor administrativ byrde, og

- (b) de pågældende beløb effektivt bidrager til opfyldelsen af målsætningerne i artikel 6, stk. 1, som afkoblede direkte betalinger er knyttet til.
3. De pågældende medlemsstater kan beslutte ikke at anvende stk. 1 på regionerne i den yderste periferi og på de mindre øer i Det Ægæiske Hav.

UNDERAFDELING 2

GRUNDLÆGGENDE INDKOMSTSTØTTE MED HENBLIK PÅ BÆREDYGTIGHED

Artikel 17

Generelle regler

1. Medlemsstaterne yder grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed ("grundlæggende indkomststøtte") på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.
2. Medlemsstaterne yder grundlæggende indkomststøtte i form af en årlig afkoblet betaling pr. støtteberettiget hektar.
3. Med forbehold af artikel 19-24 ydes den grundlæggende indkomststøtte for hver støtteberettiget hektar anmeldt af en egentlig landbruger.

Artikel 18

Støttebeløb pr. hektar

1. Medmindre medlemsstaten beslutter at yde grundlæggende indkomststøtte på grundlag af betalingsrettigheder som omhandlet i artikel 19, ydes støtten som et ens beløb pr. hektar.
2. Medlemsstaten kan beslutte at differentiere beløbet for den grundlæggende indkomststøtte pr. hektar for forskellige grupper af områder, der har socioøkonomiske eller agronomiske forhold, der ligner hinanden.

Artikel 19

Betalingsrettigheder

1. Medlemsstater, der anvender grundbetalingsordningen, jf. afsnit III, kapitel I, afdeling 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, kan beslutte at yde grundlæggende indkomststøtte på grundlag af betalingsrettigheder i henhold til artikel 20-24 i nærværende forordning.
2. Hvis medlemsstater, der anvender grundbetalingsordningen, jf. afsnit III, kapitel I, afdeling 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, beslutter ikke at yde grundlæggende indkomststøtte på grundlag af betalingsrettigheder, udløber de betalingsrettigheder, der er tildelt i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013, den 31. december 2020.

Artikel 20

Værdien af betalingsrettigheder og konvergens

1. Medlemsstaterne fastsætter enhedsværdien af betalingsrettigheder før konvergens i henhold til denne artikel ved at justere værdien af betalingsrettighederne proportionelt med deres værdi som fastsat i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 for ansøgningsåret 2020 og den forbundne betaling for praksis i landbruget, der er til gavn for klimaet og miljøet, jf. afsnit III, kapitel III, i nævnte forordning for ansøgningsåret 2020.

2. Medlemsstaterne kan beslutte at differentiere værdien af betalingsrettigheder i henhold til artikel 18, stk. 2.
3. Senest inden ansøgningsåret 2026 fastsætter hver medlemsstat et maksimumsniveau for værdien af betalingsrettigheder for medlemsstaten eller for hver gruppe af områder, jf. artikel 18, stk. 2.
4. Hvis værdien af betalingsrettigheder som fastsat i henhold til stk. 2 ikke er ens i en medlemsstat eller inden for en gruppe af områder, jf. artikel 18, stk. 2, sikrer medlemsstaten konvergens af værdien af betalingsrettigheder hen mod en ens enhedsværdi senest inden ansøgningsåret 2026.
5. Med henblik på stk. 4 sikrer medlemsstaterne senest for ansøgningsåret 2026, at alle betalingsrettigheder har en værdi på mindst 75 % af det gennemsnitlige fastlagte enhedsbeløb for grundlæggende indkomststøtte for ansøgningsåret 2026 som fastsat i de strategiske planer, der fremsendes i henhold til artikel 106, stk. 1, for medlemsstaten eller for gruppen af områder, jf. artikel 18, stk. 2.
6. Medlemsstaterne finansierer den stigning i værdien af betalingsrettigheder, der er nødvendig for at overholde bestemmelserne i stk. 4 og 5, ved hjælp af det resultat, der fremkommer ved anvendelsen af stk. 3, og, hvor det er nødvendigt, ved at reducere forskellen mellem enhedsværdien for betalingsrettigheder som fastsat i henhold til stk. 1 og det gennemsnitlige fastlagte enhedsbeløb for grundlæggende indkomststøtte for ansøgningsåret 2026 som fastsat i de strategiske planer, der fremsendes i henhold til artikel 106, stk. 1, for medlemsstaten eller for gruppen af områder, jf. artikel 18, stk. 2.

Medlemsstaterne kan beslutte at anvende nedsættelsen på alle eller en del af betalingsrettighederne med en værdi, der fastsættes i henhold til stk. 1, og som overstiger det gennemsnitlige fastlagte enhedsbeløb for grundlæggende indkomststøtte for ansøgningsåret 2026 som fastsat i de strategiske planer, der fremsendes i henhold til artikel 106, stk. 1, for medlemsstaten eller for gruppen af områder, jf. artikel 18, stk. 2.

7. Nedsættelserne som omhandlet i stk. 6 fastsættes på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier. Med forbehold af den minimumssats, der er fastsat i henhold til stk. 5, kan sådanne kriterier omfatte et maksimum for nedsættelsen, der for sin del ikke må være lavere end 30 %.

Artikel 21

Aktivering af betalingsrettigheder

1. Medlemsstaterne yder grundlæggende indkomststøtte til egentlige landbrugere, der i deres kapacitet af ejer eller forpagter råder over betalingsrettigheder, når disse betalingsrettigheder aktiveres. Medlemsstaterne sikrer, at egentlige landbrugere for at aktivere betalingsrettigheder anmelder de støtteberettigede hektarer, der ledsager en betalingsrettighed.
2. Medlemsstaterne sikrer, at betalingsrettigheder, herunder i tilfælde af arv eller arveforskud, kun aktiveres i den medlemsstat eller gruppe af områder som fastsat i henhold til artikel 18, stk. 2, hvor de blev tildelt.
3. Medlemsstaterne sikrer, at aktiverede betalingsrettigheder giver ret til betaling på grundlag af de beløb, der er fastsat deri.

Artikel 22
Reserver af betalingsrettigheder

1. Medlemsstater, der beslutter at yde grundlæggende indkomststøtte på grundlag af betalingsrettigheder, forvalter en national reserve.
2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat, hvis den beslutter at differentiere den grundlæggende indkomststøtte i henhold til artikel 18, stk. 2, beslutte at have en reserve for hver gruppe af områder som omhandlet i nævnte artikel.
3. Medlemsstaterne sikrer, at betalingsrettighederne fra denne reserve kun tildeles egentlige landbrugere.
4. Medlemsstaterne anvender deres reserve til at prioritere tildelingen af betalingsrettigheder til følgende landbrugere:
 - (a) unge landbrugere som for nylig har etableret en bedrift for første gang
 - (b) landbrugere som for nylig har etableret en bedrift for første gang, som fungerer som driftsleder, og som har den rette uddannelse eller har erhvervet de nødvendige kvalifikationer som fastsat af medlemsstaterne i forbindelse med definitionen af ung landbruger.
5. Medlemsstaterne tildeler betalingsrettigheder til, eller forhøjer værdien af de eksisterende betalingsrettigheder, som egentlige landbrugere råder over i medfør af en endelig domstolsafgørelse eller en endelig forvaltningsakt truffet af den kompetente myndighed i en medlemsstat. Medlemsstaterne sikrer, at disse egentlige landbrugere modtager det antal og den værdi af betalingsrettigheder, der er fastlagt i den pågældende afgørelse eller akt på en dato, der fastsættes af medlemsstaten.
6. Medlemsstaterne sikrer, at reserven tilføres midler ved hjælp af en lineær nedsættelse af værdien af alle betalingsrettigheder, hvis reserven ikke er tilstrækkelig til at dække tildelingen af betalingsrettigheder i henhold til stk. 4 og 5.
7. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere bestemmelser om anvendelsen af reserven og de omstændigheder, der udløser en lineær nedsættelse af værdien af alle betalingsrettigheder.
8. Medlemsstaterne fastsætter værdien af nye betalingsrettigheder, der tildeles fra reserven, til den gennemsnitlige nationale værdi af betalingsrettigheder i det år, tildelingen finder sted, eller til den gennemsnitlige værdi af betalingsrettigheder for hver gruppe af områder som fastsat i henhold til artikel 18, stk. 2, i tildelingsåret.
9. Medlemsstaterne kan beslutte at forhøje værdien af de eksisterende betalingsrettigheder op til den gennemsnitlige nationale værdi i tildelingsåret eller op til den gennemsnitlige værdi for hver gruppe af områder fastsat i henhold til artikel 18, stk. 2.

Artikel 23
Delegerede beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til supplerings af denne forordning med bestemmelser om:

- (a) oprettelse af reserven
- (b) adgang til reserven
- (c) anmeldelsens indhold og kravene til aktivering af betalingsrettigheder.

Artikel 24
Overdragelse af betalingsrettigheder

1. Bortset fra overdragelse ved arv eller arveforskud kan betalingsrettigheder kun overdrages til en egentlig landbruger.
2. Hvis medlemsstaten beslutter at differentiere den grundlæggende indkomststøtte i henhold til artikel 18, stk. 2, kan betalingsrettigheder kun overdrages inden for den gruppe af områder, hvor de blev tildelt.

Artikel 25
Udbetaling af runde beløb til små bedrifter

Medlemsstaterne kan yde betalinger til mindre bedrifter som defineret af medlemsstaterne i form af et rundt beløb, der erstatter de direkte betalinger omhandlet i denne afdeling og afdeling 3 i dette kapitel. Medlemsstaterne indarbejder denne intervention i deres strategiske planer som valgfri for landbrugerne.

UNDERAFDELING 3
SUPPLERENDE INDKOMSTSTØTTE

Artikel 26
Supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed

1. Medlemsstaterne yder supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed ("omfordelingsindkomststøtte") på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.
2. Medlemsstaterne sikrer omfordelingen af støtte fra større til mindre eller mellemstore bedrifter, idet de yder omfordelingsindkomststøtte i form af en årlig, afkoblet betaling pr. støtteberettiget hektar til landbrugere, som har ret til en betaling i henhold til bestemmelserne om grundlæggende indkomststøtte som omhandlet i artikel 17.
3. Medlemsstaterne fastsætter et beløb pr. hektar eller forskellige beløb for forskellige intervaller af hektarer samt det maksimale antal hektarer pr. landbruger, som der kan ydes omfordelingsindkomststøtte til.
4. Det beløb pr. hektar, der er planlagt for et givet ansøgningsår, må ikke overstige det nationale gennemsnitlige beløb for direkte betalinger pr. hektar.
5. Det nationale gennemsnitlige beløb for direkte betalinger pr. hektar defineres som forholdet mellem det nationale loft for direkte betalinger for et givet ansøgningsår som fastsat i bilag IV og de samlede planlagte output for grundlæggende indkomststøtte for det pågældende ansøgningsår, udtrykt i antal hektarer.

Artikel 27
Supplerende indkomststøtte til unge landbrugere

1. Medlemsstaterne kan yde supplerende indkomststøtte til unge landbrugere på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.
2. Som en del af forpligtelsen til at bidrage til den specifikke målsætning om "at tiltrække unge landbrugere og fremme virksomhedsudviklingen i landdistrikterne" som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra g), og afsætte mindst 2 % af deres tildelinger

til direkte betalinger til denne målsætning i overensstemmelse med artikel 86, stk. 4, kan medlemsstaterne yde supplerende indkomststøtte til unge landbrugere, som for nylig har etableret en bedrift for første gang, og som har ret til en betaling i henhold til bestemmelserne om grundlæggende indkomststøtte som omhandlet i artikel 17.

3. Denne supplerende indkomststøtte til unge landbrugere ydes i form af en årlig, afkoblet betaling pr. støtteberettiget hektar.

UNDERAFDELING 4

ORDNINGER TIL GAVN FOR KLIMAET OG MILJØET

Artikel 28

Ordninger til gavn for klimaet og miljøet

1. Medlemsstaterne yder støtte til frivillige ordninger til gavn for klimaet og miljøet ("økoordningerne") på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik.
2. Medlemsstaterne yder under denne interventionstype støtte til egentlige landbrugere, der forpligter sig til på støtteberettigede hektarer at anvende en praksis, der er til gavn for klimaet og miljøet.
3. Medlemsstaterne opstiller til dette formål en liste over praksis i landbruget, der er til gavn for klimaet og miljøet.
4. Disse praksisser skal opfylde en eller flere af de specifikke målsætninger for klima og miljø, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f).
5. Til denne interventionstype yder medlemsstaterne kun betalinger, som dækker forpligtelser, der:
 - (a) går ud over de relevante lovgivningsbestemte forvaltningskrav og de normer for god landbrugs- og miljømæssig stand ("GLM"), der er fastsat i kapitel I, afdeling 2, i dette afsnit
 - (b) går ud over minimumskravene til brug af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler samt andre obligatoriske krav indført under EU-retten
 - (c) går ud over de betingelser for bevarelse af et landbrugsareal, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a)
 - (d) er forskellig fra de forpligtelser, for hvilke der ydes støtte i henhold til artikel 65.
6. Støtten til økoordningerne ydes i form af en årlig betaling pr. støtteberettiget hektar og ydes enten:
 - (a) som betalinger ud over grundlæggende indkomststøtte som omhandlet i underafdeling 2 i denne afdeling eller
 - (b) som betalinger, der kompenserer støttemodtagerne for alle eller dele af de ekstraomkostninger, de har afholdt, og tabt indkomst som følge af forpligtelsen, som fastsat i artikel 65.
7. Medlemsstaterne sikrer, at interventionerne i denne artikel er i overensstemmelse med den støtte, der ydes i henhold til artikel 65.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til supplerung af denne forordning med yderligere bestemmelser om økoordineringerne.

AFDELING 3

KOBLEDE DIREKTE BETALINGER

UNDERAFDELING 1

KOBLET INDKOMSTSTØTTE

Artikel 29

Generelle regler

1. Medlemsstaterne kan yde koblet indkomststøtte til egentlige landbrugere på de betingelser, der er fastsat i denne underafdeling, og som yderligere præciseret i de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik.
2. Medlemsstaternes interventioner skal hjælpe de støttede sektorer eller den støttede produktion eller bestemte driftsformer inden for disse sektorer eller produktioner, jf. artikel 30, med at løse de problemer, de har, ved at forbedre deres konkurrenceevne, bæredygtighed eller kvalitet.
3. Koblet indkomststøtte ydes i form af en årlig betaling pr. støtteberettiget hektar eller dyr.

Artikel 30

Anvendelsesområde

Koblet støtte kan kun ydes til følgende sektorer eller produktion eller bestemte driftsformer inden for disse sektorer eller produktioner, der tilskrives særlig stor betydning af økonomiske, sociale eller miljømæssige årsager: korn, oliefrø, proteinafgrøder, bælgplanter, hør, hamp, ris, nødder, stivelseskartofler, mælk og mejeriprodukter, frø, fåre- og gedekød, oksekød, olivenolie, silkeorme, tørret foder, humle, sukkerroer, sukkerrør og cikorie, frugt og grøntsager, lavskov med kort omdriftstid og andre nonfoodafgrøder, med undtagelse af træer, som anvendes til produktion af produkter, der har potentiale til at kunne afløse fossile materialer.

Artikel 31

Støtteberettigelse

1. Medlemsstaterne kan kun yde koblet indkomststøtte i form af en betaling pr. hektar for arealer, som de har udpeget som støtteberettigede hektarer.
2. Hvis den koblede indkomststøtte vedrører kvæg eller får og geder, fastlægger medlemsstaterne som en betingelse for støtteberettigelse forpligtelser til at identificere og registrere dyrene i henhold til henholdsvis Europa-Parlamentets og

Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000³² og Rådets forordning (EF) nr. 21/2004³³. Med forbehold af andre gældende betingelser for støtteberettigelse betragtes kvæg eller får og geder som støtteberettigede, hvis kravene til identifikation og registrering er opfyldt inden en nærmere bestemt dato i det relevante ansøgningsår, som fastsættes af medlemsstaten.

Artikel 32

Foranstaltninger til at forhindre, at modtagere af koblet indkomststøtte lider under strukturel uligevægt på markedet i en sektor

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til supplerings af denne forordning for så vidt angår foranstaltninger til at forhindre, at modtagere af koblet indkomststøtte lider under strukturel uligevægt på markedet i en sektor. Disse delegerede retsakter kan give medlemsstaterne mulighed for at beslutte, at koblet indkomststøtte fortsat kan udbetales indtil 2027 på grundlag af de produktionsenheder, hvortil der i en tidligere referenceperiode blev ydet sådan støtte.

Artikel 33

Gennemførelse af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om visse olieafgrøder

1. Hvis den koblede indkomststøtteintervention vedrører nogle eller alle typer olieafgrøder som omhandlet i bilaget til aftalememorandummet mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om visse olieafgrøder³⁴, må det samlede støtteareal baseret på de planlagte output som omhandlet i den pågældende medlemsstats strategiske planer ikke overstige det maksimale støtteareal for hele Unionen med henblik på at sikre overholdelse af de internationale forpligtelser.

Senest seks måneder efter ikrafttrædelsen af denne forordning vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, hvori der fastsættes et vejledende referenceareal med henblik på støtte for hver medlemsstat beregnet på grundlag af medlemsstatens andel af det gennemsnitlige dyrkede areal i Unionen i de fem år, der går forud for ikrafttrædelsen af denne forordning. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 139, stk. 2.

2. Medlemsstater, som har til hensigt at yde koblet indkomststøtte for olieafgrøder, der er omhandlet i aftalememorandummet i stk. 1, anfører deres respektive planlagte output for så vidt angår hektarer i deres forslag til strategiske planer som omhandlet i artikel 106, stk. 1.

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1).

³³ Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8).

³⁴ Aftalememorandum mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om visse olieafgrøder inden for rammerne af GATT (EFT L 147 af 18.6.1993).

Hvis det efter modtagelse af alle medlemsstaternes meddelelser om planlagt output viser sig, at det samlede areal overstiger det maksimale støtteareal for hele Unionen, beregner Kommissionen for hver medlemsstat, der har meddelt et areal, der overstiger deres referenceareal, en nedsættelseskoefficient, der står i rimeligt forhold til overskridelsen af det planlagte output. Dette skal føre til en justering af det maksimale støtteareal for hele Unionen som omhandlet i stk. 1. Hver berørt medlemsstat underrettes om denne nedsættelseskoefficient i Kommissionens bemærkninger til den strategiske plan, jf. artikel 106, stk. 3. Nedsættelseskoefficienten for hver medlemsstat fastsættes i den gennemførelsesretsakt ved hvilken, Kommissionen godkender den strategiske plan, jf. artikel 106, stk. 6.

Medlemsstaterne ændrer ikke på eget initiativ deres støtteareal efter den dato, der er fastsat i artikel 106, stk. 1.

3. Hvis en medlemsstat har til hensigt at øge sit planlagte output som omhandlet i stk. 1, og som godkendt af Kommissionen i de strategiske planer, meddeler den Kommissionen de reviderede planlagte output som en anmodning om ændring af den strategiske plan i henhold til artikel 107, inden den 1. januar året før det berørte ansøgningsår.

Hvis det er relevant, og med henblik på at undgå at det maksimale støtteareal for hele Unionen som omhandlet i stk. 1, første afsnit, overstiges, reviderer Kommissionen den i det stykke omhandlede nedsættelseskoefficient for alle medlemsstater, der overskrider deres referenceareal som fastsat i deres strategiske planer.

Kommissionen underretter de relevante medlemsstater om revisionen af nedsættelseskoefficienten senest den 1. februar året før det berørte ansøgningsår.

Hver berørt medlemsstat fremsender derpå en ny anmodning om ændring af den strategiske plan, der omfatter den reviderede nedsættelseskoefficient som omhandlet i andet afsnit, senest den 1. april året før det berørte ansøgningsår. Den reviderede nedsættelseskoefficient fastsættes i den gennemførelsesretsakt ved hvilken, Kommissionen godkender ændringen af den strategiske plan, jf. artikel 107, stk. 8.

4. Hvad angår olieafgrøder, der er omhandlet i aftalememorandummet i stk. 1, første afsnit, meddeleler medlemsstaterne Kommissionen det samlede antal hektarer, som der faktisk er udbetalt støtte for, i de årlige performancerapporter, der er omhandlet i artikel 121.

UNDERAFDELING 2

AFGRØDESPECIFIK BETALING FOR BOMULD

Artikel 34

Anvendelsesområde

Medlemsstaterne yder afgrødespecifik støtte for bomuld til egentlige landbrugere, som producerer bomuld henhørende under KN-kode 5201 00, på de betingelser, der er fastsat i denne underafdeling.

Artikel 35

Generelle regler

1. Der ydes afgrødespecifik betaling for bomuld pr. hektar støtteberettiget bomuldsareal. Arealet er kun støtteberettiget, hvis det hører til landbrugsarealer, som

medlemsstaten har godkendt til bomuldsproduktion, er tilsået med sorter, der er godkendt af medlemsstaten, og reelt høstes under normale vækstforhold.

2. Der ydes afgrødespecifik betaling for bomuld af sund, rimelig og sædvanlig handelskvalitet.
3. Medlemsstaterne godkender de arealer og sorter, der er omhandlet i stk. 1, i henhold til de bestemmelser og betingelser, der er omhandlet i stk. 4.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til supplerings af denne forordning for så vidt angår bestemmelser og betingelser for godkendelse af arealer og sorter i forbindelse med afgrødespecifik betaling for bomuld.
5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter bestemmelser om proceduren for godkendelse af arealer og sorter i forbindelse med afgrødespecifik betaling for bomuld og om meddelelser til producenterne om denne godkendelse. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 139, stk. 2.

Artikel 36

Basisarealer, fastsatte udbytter og referencebeløb

1. De nationale basisarealer fastsættes som følger:
 - Bulgarien: 3 342 ha
 - Grækenland: 250 000 ha
 - Spanien: 48 000 ha
 - Portugal: 360 ha.
2. De fastsatte udbytter i referenceperioden fastsættes som følger:
 - Bulgarien: 1,2 ton/ha
 - Grækenland: 3,2 ton/ha
 - Spanien: 3,5 ton/ha
 - Portugal: 2,2 ton/ha.
3. Størrelsen af den afgrødespecifikke betaling pr. hektar støtteberettiget areal beregnes ved at gange de udbytter, der er fastsat i stk. 2, med følgende referencebeløb:
 - Bulgarien: 624,11 EUR
 - Grækenland: 225,04 EUR
 - Spanien: 348,03 EUR
 - Portugal: 219,09 EUR.
4. Hvis det støtteberettigede bomuldsareal i en given medlemsstat og i et givet år overstiger det basisareal, der er fastsat i stk. 1, nedsættes den støtte, der er omhandlet i stk. 3, for denne medlemsstat forholdsmæssigt med overskridelsen af basisarealet.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til supplerings af denne forordning for så vidt angår betingelserne for ydelse af afgrødespecifik betaling for bomuld, for støtteberettigelse og for dyrkningspraksis.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter bestemmelser om beregning af den nedsættelse, der er omhandlet i stk. 4. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 139, stk. 2.

Artikel 37

Godkendte brancheorganisationer

1. I denne underafdeling forstås ved en "godkendt brancheorganisation" en retlig enhed, der består af bomuldsproducerende landbrugere og mindst én egreneringsvirksomhed, og hvis arbejde bl.a. består i:
 - (a) at medvirke til en bedre koordinering af den måde, bomulden bringes i omsætning på, især ved forsknings- og markedsundersøgelser
 - (b) at udarbejde standardkontrakter, der er i overensstemmelse med Unionens bestemmelser
 - (c) at dirigere produktionen i retning af produkter, der er bedre tilpasset markedets behov og forbrugerefterspørgslen, især med hensyn til kvalitet og forbrugerbeskyttelse
 - (d) at opdatere metoder og måder at forbedre produktkvaliteten på
 - (e) at udvikle markedsføringsstrategier for at fremme afsætningen af bomuld ved hjælp af kvalitetscertificeringsordninger.
2. Den medlemsstat, hvor egreneringsvirksomhederne er etableret, godkender brancheorganisationer, som overholder de kriterier, der fastsættes i henhold til stk. 3.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til supplerung af denne forordning med bestemmelser om:
 - (a) kriterier for godkendelse af brancheorganisationer
 - (b) forpligtelser for producenterne
 - (c) den situation, der gælder, hvis en godkendt brancheorganisation ikke opfylder de i litra a) omhandlede kriterier.

Artikel 38

Ydelse af betaling

1. Landbrugere ydes afgrødespecifik betaling for bomuld pr. støtteberettiget hektar i henhold til artikel 36.
2. Til landbrugere, der er medlemmer af en godkendt brancheorganisation, ydes den afgrødespecifikke betaling for bomuld pr. støtteberettiget hektar inden for det basisareal, der er fastsat i artikel 36, stk. 1, forhøjet med et beløb på 2 EUR.

KAPITEL III

SEKTORSPECIFIKKE INTERVENTIONSTYPER

AFDELING 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 39

Anvendelsesområde

I dette kapitel fastsættes der bestemmelser om interventionstyper i følgende sektorer:

- (a) frugt- og grøntsagssektoren, jf. artikel 1, stk. 2, litra i), i forordning (EU) nr. 1308/2013
- (b) sektoren for biavlprodukter, jf. artikel 1, stk. 2, litra v), i forordning (EU) nr. 1308/2013
- (c) vinsektoren, jf. artikel 1, stk. 2, litra l), i forordning (EU) nr. 1308/2013
- (d) humlesektoren, jf. artikel 1, stk. 2, litra f), i forordning (EU) nr. 1308/2013
- (e) sektoren for olivenolie og spiseoliven, jf. artikel 1, stk. 2, litra g), i forordning (EU) nr. 1308/2013
- (f) andre sektorer, jf. artikel 1, stk. 2, litra a)-h), k), m), o)-t) og w), i forordning (EU) nr. 1308/2013.

Artikel 40

Obligatoriske og valgfri sektorspecifikke interventionstyper

1. De sektorspecifikke interventionstyper for frugt- og grøntsagssektoren som omhandlet i artikel 39, stk. 1, litra a), og for sektoren for biavlprodukter som omhandlet i artikel 39, stk. 1, litra b), er obligatoriske for alle medlemsstater.
2. De sektorspecifikke interventionstyper for vinsektoren som omhandlet i artikel 39, stk. 1, litra c), er obligatoriske for de medlemsstater, der er angivet i bilag V.
3. Medlemsstaterne kan vælge at gennemføre de sektorspecifikke interventionstyper som omhandlet i artikel 39, stk. 1, litra d), e) og f), i deres strategiske planer.
4. Medlemsstater, der er omhandlet i artikel 82, stk. 3, må kun gennemføre de i artikel 39, stk. 1, litra f), omhandlede sektorspecifikke interventionstyper i humlesektoren, hvis de i deres strategiske planer beslutter ikke at gennemføre de i artikel 39, stk. 1, litra d), omhandlede sektorspecifikke interventionstyper.
5. Medlemsstater, der er omhandlet i artikel 82, stk. 4, må kun gennemføre de i artikel 39, stk. 1, litra f), omhandlede sektorspecifikke interventionstyper i sektoren for olivenolie og spiseoliven, hvis de i deres strategiske planer beslutter ikke at gennemføre de i artikel 39, stk. 1, litra e), omhandlede sektorspecifikke interventionstyper.

Artikel 41

Delegerede beføjelser i forbindelse med yderligere krav til anvendelsen af sektorspecifikke interventionstyper

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til supplerung af denne forordning for så vidt angår krav ud over de i dette kapitel fastsatte og navnlig om:

- (a) sikring af, at interventionstyperne i dette kapitel fungerer efter hensigten
- (b) grundlaget for beregning af den finansielle støtte fra Unionen som omhandlet i dette kapitel, herunder referenceperioderne og værdien af den afsatte produktion
- (c) maksimumsniveauerne for den finansielle støtte fra Unionen til de i artikel 46, stk. 4, litra a), omhandlede tilbagekøb fra markedet og de i artikel 52, stk. 3, omhandlede interventionstyper
- (d) bestemmelserne om fastsættelse af et loft over udgifterne til genplantning af vindyrkningsarealer som omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra a)
- (e) bestemmelserne om producenters forpligtelse til at trække biprodukter fra vinfremstilling tilbage og for undtagelser fra denne forpligtelse med henblik på at undgå yderligere administrative byrder og bestemmelser om frivillig certificering af destillerier.

AFDELING 2

FRUGT- OG GRØNTSAGSSEKTOREN

Artikel 42

Målsætninger for frugt- og grøntsagssektoren

Følgende målsætninger forfølges i frugt- og grøntsagssektoren:

- (a) produktionsplanlægning, tilpasning af produktionen til efterspørgslen, navnlig hvad angår kvalitet og mængde, optimering af produktionsomkostningerne og afkast på investeringer samt stabilisering af producentpriserne i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a)-c) og litra i), omhandlede specifikke målsætninger
- (b) koncentration af udbuddet og afsætning af produkter fra frugt- og grøntsagssektoren på markedet, herunder gennem direkte salg, i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a) og c), omhandlede specifikke målsætninger
- (c) forskning og udvikling af bæredygtige produktionsmetoder, herunder modstandsdygtighed over for skadedyr samt innovativ praksis, der fremmer den økonomiske konkurrenceevne og markedsudviklingen, i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a), c) og i), omhandlede specifikke målsætninger
- (d) udvikling, gennemførelse og fremme af produktionsmetoder, der tager hensyn til miljøet, miljøvenlige dyrknings- og produktionsmetoder, bæredygtig anvendelse af naturressourcer, navnlig beskyttelse af vand, jord, biodiversitet og andre naturressourcer, i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra e) og f), omhandlede specifikke målsætninger
- (e) bidrag til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer i henhold til den i artikel 6, stk. 1, litra d), omhandlede specifikke målsætning
- (f) fremme af produkters handelsværdi og kvalitet, herunder forbedring af produktkvalitet og udvikling af produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse,

beskyttet geografisk betegnelse eller produkter omfattet af en national kvalitetsordning i henhold til den i artikel 6, stk. 1, litra b), omhandlede specifikke målsætning

- (g) salg fremstød for og markedsføring af produkter i frugt- og grøntsagssektoren, både friske og forarbejdede produkter, i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra b), og c), omhandlede specifikke målsætninger
- (h) forøgelse af forbruget af produkter i frugt- og grøntsagssektoren, både friske og forarbejdede produkter, i henhold til den i artikel 6, stk. 1, litra i), omhandlede specifikke målsætning
- (i) kriseforebyggelse og risikostyring, der har til formål at forhindre og håndtere kriser på frugt- og grøntsagsmarkedet, i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede specifikke målsætninger.

Artikel 43

Interventionstyper for frugt- og grøntsagssektoren

1. Hvad angår de i artikel 42, stk. 1, litra a)-h), omhandlede målsætninger, vælger medlemsstaterne i deres strategiske planer en eller flere af følgende interventionstyper:
 - (a) investeringer i materielle og immaterielle aktiver, navnlig med fokus på vandbesparelser, energibesparelser, økologisk emballage og reduktion af affald
 - (b) forskning og forsøgsproduktion, navnlig med fokus på vandbesparelser, energibesparelser, økologisk emballage og reduktion af affald, modstandsdygtighed over for skadedyr, reduktion af risici og virkninger fra anvendelsen af pesticider, forebyggelse af skader forårsaget af ugunstige vejrforhold og fremme af brugen af frugt- og grøntsagssorter, der er tilpasset de ændrede klimaforhold
 - (c) økologisk produktion
 - (d) integreret produktion
 - (e) aktioner til jordbundsbevaring og til at øge jordens kulstofindhold
 - (f) aktioner til etablering og sikring af levesteder, der er gunstige for biodiversiteten, eller til bevaring af landskabet, herunder bevaring af historiske værdier
 - (g) aktioner til besparelse af energi, forbedring af energieffektiviteten og forhøjelse af anvendelsen af vedvarende energi
 - (h) aktioner til forbedring af modstandsdygtigheden over for skadedyr
 - (i) aktioner til forbedring af anvendelsen og forvaltningen af vand, herunder vandbesparelse og dræning
 - (j) aktioner og foranstaltninger til reduktion af affaldsproduktion og til forbedring af affaldshåndtering
 - (k) aktioner til forbedring af bæredygtigheden og effektiviteten i forbindelse med transport og oplagring af produkter i frugt- og grøntsagssektoren
 - (l) aktioner til modvirkning af klimaændringer, tilpasning til klimaændringer og forhøjelse af anvendelsen af vedvarende energi

- (m) gennemførelse af såvel Unionens kvalitetsordninger som nationale kvalitetsordninger
- (n) salg fremstød og kommunikation, herunder aktioner og aktiviteter med henblik på diversificering og konsolidering på frugt- og grøntsagsmarkederne og oplysning om sundhedsfordelene ved at spise frugt og grøntsager
- (o) rådgivningstjenester og teknisk bistand, navnlig hvad angår bæredygtige metoder til bekæmpelse af skadedyr, bæredygtig anvendelse af pesticider og tilpasning til og modvirkning af klimaændringer
- (p) uddannelse og udveksling af bedste praksis, navnlig hvad angår bæredygtige metoder til bekæmpelse af skadedyr, bæredygtig anvendelse af pesticider og bidrag til tilpasning til og modvirkning af klimaændringer.

2. Hvad angår den i artikel 42, stk. 1, litra i), omhandlede målsætning, vælger medlemsstaterne i deres strategiske planer en eller flere af følgende interventionstyper:

- (a) under forordning (EU) nr. 1308/2013 anerkendte producentorganisationers og sammenslutningers oprettelse af og/eller tilførsel af ny kapital til gensidige fonde
- (b) investeringer i materielle og immaterielle aktiver med henblik på en mere effektiv forvaltning af de mængder, der bringes i omsætning
- (c) genplantning af frugtplantager, hvis det er nødvendigt efter en obligatorisk rydning af sundheds- eller plantesundhedsårsager efter ordre fra medlemsstatens kompetente myndighed
- (d) tilbagetrækning fra markedet med henblik på gratis uddeling eller andre formål
- (e) grøn høst, der består i høsten på et givet areal af samtlige umodne uafsættelige produkter, der ikke forud for den grønne høst er blevet beskadiget på grund af vejrforhold, sygdom eller andre årsager
- (f) undladt høst af frugt og grøntsager, der består i afslutningen af den igangværende produktionscyklus på et givet areal, hvor produktet er veludviklet og af sund, rimelig og sædvanlig handelskvalitet, dog ikke ødelæggelse af produkter på grund af vejrforhold eller sygdom
- (g) høstforsikring, der bidrager til at beskytte producenternes indkomst, når der forekommer tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, sygdomme eller skadedyrsangreb, og som samtidig sikrer, at støttemodtagerne træffer de nødvendige risikoforebyggelsesforanstaltninger
- (h) vejledning af andre producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer anerkendt under forordning (EU) nr. 1308/2013 eller af individuelle producenter
- (i) gennemførelse og forvaltning af tredjelands plantesundhedsprotokoller på Unionens område med henblik på adgang til tredjelands markeder
- (j) gennemførelse af såvel Unionens kvalitetsordninger som nationale kvalitetsordninger
- (k) rådgivningstjenester og teknisk bistand, navnlig hvad angår bæredygtige metoder til bekæmpelse af skadedyr og bæredygtig anvendelse af pesticider.

3. Medlemsstaterne fastlægger i deres strategiske planer interventionerne for de interventionstyper, der er valgt i henhold til stk. 1 og 2.

Artikel 44

Driftsprogrammer

1. De i artikel 42 omhandlede målsætninger og de i medlemsstaternes strategiske planer fastsatte interventioner for frugt- og grøntsagssektoren gennemføres af producentorganisationer og/eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt under forordning (EU) nr. 1308/2013, ved hjælp af godkendte driftsprogrammer, jf. betingelserne i denne artikel.
2. Driftsprogrammerne har en varighed på mindst tre år og højst syv år. De forfølger de i artikel 42, stk. 1, litra d) og e), omhandlede målsætninger samt mindst to andre målsætninger omhandlet i nævnte artikel.
3. For hver valgt målsætning fastsættes der i driftsprogrammerne de valgte interventioner blandt dem, som medlemsstaterne har fastsat i deres strategiske planer.
4. Driftsprogrammerne fremlægges for medlemsstaterne til godkendelse af producentorganisationer og/eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt under forordning (EU) nr. 1308/2013.
5. Driftsprogrammer kan kun gennemføres af producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt under forordning (EU) nr. 1308/2013.
6. Sammenslutninger af producentorganisationers driftsprogrammer må ikke dække de samme interventioner som deres medlemsorganisationers driftsprogrammer. Medlemsstaterne vurderer sammenslutninger af producentorganisationers driftsprogrammer i sammenhæng med deres medlemsorganisationers driftsprogrammer.

Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne:

- (a) at interventionerne under driftsprogrammerne for en sammenslutning af producentorganisationer finansieres fuldt ud af bidrag fra denne sammenslutnings medlemsorganisationer, og at midlerne tildeles fra de pågældende medlemsorganisationers driftsfonde
 - (b) at interventionerne og den tilsvarende finansielle andel fastlægges i hver medlemsorganisationers driftsprogram.
7. Medlemsstaterne sikrer:
 - (a) at mindst 20 % af udgifterne under driftsprogrammerne dækker interventioner, der er knyttet til de i artikel 42, stk. 1, litra d) og e), omhandlede målsætninger
 - (b) at mindst 5 % af udgifterne under driftsprogrammerne dækker interventioner, der er knyttet til den i artikel 42, stk. 1, litra c), omhandlede målsætning
 - (c) at interventionerne under de i artikel 43, stk. 2, litra d), e) og f), omhandlede interventionstyper ikke overstiger en tredjedel af de samlede udgifter under driftsprogrammerne.

Artikel 45
Driftsfonde

1. Frugt- og grøntsagsproducentorganisationer og/eller sammenslutninger heraf kan oprette en driftsfond. En sådan fond finansieres ved hjælp af:
 - (a) finansielle bidrag fra:
 - i) medlemmerne af producentorganisationen og/eller producentorganisationen selv eller
 - ii) sammenslutninger af producentorganisationer gennem disse sammenslutningers medlemmer
 - (b) finansiel støtte fra Unionen, der kan ydes til producentorganisationer eller til deres sammenslutninger, hvis disse sammenslutninger fremlægger et driftsprogram.
2. Driftsfonde må kun anvendes til finansiering af driftsprogrammer, der er godkendt af medlemsstaterne.

Artikel 46
Finansiel støtte fra Unionen til frugt- og grøntsagssektoren

1. Den finansielle støtte fra Unionen er lig med de finansielle bidrag i artikel 45, stk. 1, litra a), som reelt er betalt, men begrænses til 50 % af de udgifter, der reelt er afholdt.
2. Den finansielle støtte fra Unionen begrænses til højst:
 - (a) 4,1 % af værdien af hver producentorganisations afsatte produktionsmængde
 - (b) 4,5 % af værdien af hver sammenslutning af producentorganisationers afsatte produktionsmængde
 - (c) 5,0 % af værdien af hver transnational producentorganisation eller tværnational sammenslutning af producentorganisationers afsatte produktionsmængde.

Uanset første afsnit kan den finansielle støtte fra Unionen forhøjes som følger:

- (a) for så vidt angår producentorganisationer kan procentsatsen forhøjes til 4,6 % af værdien af den afsatte produktion, forudsat at det beløb, der overstiger 4,1 % af værdien af den afsatte produktion, udelukkende anvendes til en eller flere interventioner, der er knyttet til de i artikel 42, stk. 1, litra c), d), e), g), h) og i), omhandlede målsætninger
- (b) for så vidt angår sammenslutninger af producentorganisationer kan procentsatsen forhøjes til 5,0 % af værdien af den afsatte produktion, forudsat at det beløb, der overstiger 4,5 % af værdien af den afsatte produktion, udelukkende anvendes til en eller flere interventioner, der er knyttet til de i artikel 42, stk. 1, litra c), d), e), g), h) og i), omhandlede målsætninger, og som gennemføres af sammenslutningerne på vegne af deres medlemmer
- (c) for så vidt angår transnationale producentorganisationer eller transnationale sammenslutninger af producentorganisationer kan procentsatsen forhøjes til 5,5 % af værdien af den afsatte produktion, forudsat at det beløb, der overstiger 5,0 % af værdien af den afsatte produktion, udelukkende anvendes til en eller flere interventioner, der er knyttet til de i artikel 42, stk. 1, litra c), d), e), g), h) og i), omhandlede målsætninger, og som gennemføres af de transnationale

producentorganisationer eller af deres sammenslutninger på vegne af deres medlemmer.

3. Efter anmodning fra en producentorganisation kan den procentsats på 50 %, som er omhandlet i stk. 1, forhøjes til 60 % for et driftsprogram eller en del af et driftsprogram, der opfylder mindst én af følgende betingelser:
 - (a) producentorganisationer, der opererer i forskellige medlemsstater, gennemfører interventioner, der er knyttet til de i artikel 42, stk. 1, litra b) og e), omhandlede målsætninger, transnationalt
 - (b) en eller flere producentorganisationer deltager i interventioner, der gennemføres af en branche
 - (c) driftsprogrammet vedrører kun særlig støtte til produktion af økologiske produkter, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007³⁵
 - (d) driftsprogrammet gennemføres for første gang af en sammenslutning af producentorganisationer, der er anerkendt under forordning (EU) nr. 1308/2013.
 - (e) producentorganisationer står for 20 % af frugt- og grøntsagsproduktionen i en medlemsstat
 - (f) producentorganisationen opererer i en af regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 349 i TEUF
 - (g) driftsprogrammet dækker interventioner, der er knyttet til de i artikel 42, stk. 1, litra c), d), e), h) og i), omhandlede målsætninger.
4. Den procentsats på 50 %, der er omhandlet i stk. 1, forhøjes til 100 % i følgende tilfælde:
 - (a) tilbagekøb fra markedet af frugt og grøntsager, der ikke overstiger 5 % af hver producentorganisations afsatte produktionsmængde, og som afhændes:
 - i) ved gratis uddeling til velgørende institutioner eller stiftelser, der af medlemsstaterne er godkendt til dette formål, til brug i deres arbejde til fordel for personer, som i henhold til national ret har ret til offentlig understøttelse, navnlig fordi de ikke råder over tilstrækkelige midler til deres underhold
 - ii) ved gratis uddeling til fængsler, skoler og offentlige uddannelsesinstitutioner, de i artikel 22 i forordning (EU) nr. 1308/2013, omhandlede institutioner og feriekolonier samt til hospitaler og alderdomshjem, som medlemsstaterne udpeger, idet de træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse mængder uddeles som supplement til de mængder, disse institutioner normalt indkøber
 - (b) aktioner i forbindelse med vejledning af andre producentorganisationer, der er anerkendt under forordning (EU) nr. 1308/2013, forudsat at disse

³⁵ Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

producentorganisationer er fra områder i de medlemsstater, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 47, stk. 2, eller af individuelle producenter.

Artikel 47

Finansiel støtte fra medlemsstaterne

1. I de områder af medlemsstaterne, hvor producenterne i frugt- og grøntsagssektoren er organiseret i en grad, der er betydeligt lavere end gennemsnittet i Unionen, kan medlemsstaterne yde producentorganisationer, der er anerkendt under forordning (EU) nr. 1308/2013, en finansiel støtte fra medlemsstaterne, som ikke må overstige 80 % af de finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, litra a), og op til 10 % af værdien af en sådan producentorganisations afsatte produktionsmængde. Denne nationale støtte supplerer driftsfonden.
2. Producenters organiseringsgrad i et område af en medlemsstat anses for at være betydeligt lavere end gennemsnittet i Unionen, hvis den gennemsnitlige organiseringsgrad har været mindre end 20 % i tre på hinanden følgende år forud for gennemførelsen af driftsprogrammet. Organiseringsgraden beregnes som værdien af den produktion af frugt og grøntsager i det berørte område, der afsættes af producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt under forordning (EU) nr. 1308/2013, divideret med den samlede værdi af produktionen af frugt og grøntsager i det berørte område.

Medlemsstater, der yder national finansiel støtte i henhold til stk. 1, underretter Kommissionen om de områder, der opfylder kriterierne i stk. 2, og om den nationale finansielle støtte, der ydes til producentorganisationer i de pågældende områder.

AFDELING 3

SEKTOREN FOR BIAVLSPRODUKTER

Artikel 48

Målsætninger for sektoren for biavlprodukter

Medlemsstaterne forfølger mindst én af de specifikke målsætninger omhandlet i artikel 6, stk. 1, i sektoren for biavlprodukter.

Artikel 49

Interventionstyper i sektoren for biavlprodukter og finansiel støtte fra Unionen

1. Medlemsstaterne vælger i deres strategiske planer for hver af de i artikel 6, stk. 1, specifikke målsætninger en eller flere af følgende interventionstyper i sektoren for biavlprodukter:
 - (a) faglig bistand til biavlere og biavlorganisationer
 - (b) aktioner til bekæmpelse af skadegørere og bisygdomme, særlig varroasymge
 - (c) aktioner til rationalisering af græsningsskifte
 - (d) aktioner til støtte for laboratorier, der analyserer biavlprodukter
 - (e) genoprettelse af bistaderne i Unionen
 - (f) samarbejde med specialorganer om gennemførelsen af programmer for forskning vedrørende biavl og biavlprodukter
 - (g) markedsovervågningsaktioner

- (h) aktioner til forbedring af produktkvaliteten.
2. Medlemsstaterne begrundet i deres strategiske planer deres valg af specifikke målsætninger og interventionstyper. Medlemsstaterne fastlægger interventionerne inden for de valgte interventionstyper.
 3. Medlemsstaterne fastsætter i deres strategiske planer den støtte, de yder til de i planerne valgte interventionstyper.
 4. Finansiell støtte fra Unionen til de i stk. 2 omhandlede interventioner må højst udgøre 50 % af udgifterne. Den resterende del af udgifterne afholdes af medlemsstaterne.
 5. Ved udarbejdelsen af de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik konsulterer medlemsstaterne repræsentanter for organisationer inden for biavl.
 6. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen antallet af bistader på deres område.

Artikel 50
Delegerede beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til suppleret af denne forordning for så vidt angår krav ud over de i denne afdeling fastsatte om:

- (a) medlemsstaternes forpligtelse til at meddele Kommissionen antallet af bistader på deres område som omhandlet i artikel 49, stk. 6
- (b) en definition af bistade og metoden til beregning af antallet af bistader
- (c) Unionens minimumsbidrag til udgifterne til gennemførelse af de i artikel 49 omhandlede interventionstyper og interventioner.

AFDELING 4
VINSEKTOREN

Artikel 51
Målsætninger for vinsektoren

Medlemsstaterne forfølger en eller flere af følgende målsætninger for vinsektoren:

- (a) forbedre de europæiske vinproducenters konkurrenceevne, herunder bidrage til forbedringen af bæredygtige produktionssystemer og mindskelse af den europæiske vinsektors miljøpåvirkning, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra b)-f) og h)
- (b) forbedre de europæiske vinvirksomheders performance og deres tilpasning til markedets behov samt øge deres konkurrenceevne for så vidt angår produktion og afsætning af vinavlsprodukter, herunder energibesparelser, den samlede energieffektivitet og bæredygtige processer, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra a)-e), g) og h)
- (c) bidrage til at genoprette balancen mellem udbud og efterspørgsel på Unionens vinmarked med henblik på at forebygge markeds kriser, jf. den specifikke målsætning i artikel 6, stk. 1, litra a)
- (d) bidrage til at beskytte de europæiske vinproducenters indkomst, når de lider tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, dyr, sygdomme eller skadedyrsangreb, jf. den specifikke målsætning i artikel 6, stk. 1, litra a)

- (e) øge de europæiske vinavlsprodukters afsætningsmuligheder og konkurrenceevne, navnlig ved at udvikle innovative produkter, processer og teknologier og ved at tilføre værdi i et hvilket som helst led i værdikæden, herunder elementer af videnoverførsel, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra a), b), c), e) og i)
- (f) anvende biprodukter fra vinfremstilling til industri- og energiformål og dermed sikre kvaliteten af europæiske vine og samtidig beskytte miljøet, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk.1, litra d) og e)
- (g) bidrage til at øge forbrugernes viden om et ansvarligt indtag af vin og om Unionens kvalitetsordninger for vin, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk.1, litra b) og i)
- (h) forbedre de europæiske vinavlsprodukters konkurrenceevne i tredjelande, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk.1, litra b) og h)
- (i) bidrage til at øge producenternes modstandsdygtighed over for markedsudsving, jf. den specifikke målsætning i artikel 6, stk.1, litra a).

Artikel 52

Interventionstyper for vinsektoren

1. For hver specifik målsætning, der er valgt i artikel 51, vælger medlemsstaterne i deres strategiske planer en eller flere af følgende interventionstyper:
 - (a) omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer, herunder genplantning af vindyrkningsarealer, hvis det er nødvendigt efter en obligatorisk rydning af sundheds- eller plantesundhedsårsager efter ordre fra medlemsstatens kompetente myndighed, men ikke normal fornyelse af vindyrkningsarealer, dvs. genplantning af den samme parcel med samme vindruesort efter samme vindyrkningsmetode, når vinstokkene er udtjente
 - (b) materielle og immaterielle investeringer i forarbejdningsfaciliteter og vinbedriftsinfrastruktur samt afsætningsstrukturer og -redskaber
 - (c) grøn høst, dvs. fuldstændig destruktion eller fjernelse af endnu ikke modne drueklaser, der bringer udbyttet af det pågældende areal ned på nul, men ikke undladt høst, dvs. det forhold, at der efter den normale produktionscyklus efterlades salgbare druer på planterne
 - (d) høstforsikring mod tab som følge af ugunstige vejrforhold, der kan henregnes under naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, dyre- eller plantesygdomme eller skadedyrsangreb
 - (e) materielle og immaterielle investeringer i innovation, dvs. udviklingen af innovative produkter og biprodukter af vinfremstilling, processer og teknologier, og andre investeringer, der tilfører værdi i et hvilket som helst led i værdikæden, herunder elementer af videnoverførsel
 - (f) destillation af biprodukter fra vinfremstilling, der overholder begrænsningerne i bilag VIII, del II, afdeling D, til forordning (EU) nr. 1308/2013
 - (g) oplysningsforanstaltninger vedrørende europæiske vine, der gennemføres i medlemsstaterne, og som opfordrer til ansvarligt indtag af vin, eller som fremmer Unionens kvalitetsordninger om beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

- (h) salg fremstød, der gennemføres i tredjelande, og som består i et eller flere af følgende elementer:
 - i) public relations, salg fremme eller reklame, der sætter fokus på de høje standarder for Unionens produkter, specielt med hensyn til kvalitet, fødevarer sikkerhed og miljø
 - ii) deltagelse i arrangementer, messer eller udstillinger af international betydning
 - iii) oplysningskampagner, navnlig om Unionens kvalitetsordninger for oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og økologisk produktion
 - iv) undersøgelser af nye markeder, som er nødvendige for at udvide afsætningsmulighederne
 - v) evalueringsundersøgelser af resultaterne af oplysningsforanstaltninger og salg fremmende foranstaltninger
 - vi) udarbejdelse af tekniske dossierer, herunder laboratorietests og vurderinger, vedrørende ønologiske fremgangsmåder, plantesundheds- og hygiejnebestemmelser samt tredjelands øvrige krav til import af produkter fra vinsektoren, med henblik på at fremme adgangen til tredjelands markeder
 - (i) midlertidig og degressiv støtte til dækning af administrationsomkostningerne ved oprettelse af gensidige fonde.
2. Medlemsstaterne begrundet i deres strategiske planer deres valg af målsætninger og interventionstyper for vinsektoren. De fastlægger interventionerne inden for de valgte interventionstyper.
 3. Ud over kravene i afsnit V udarbejder medlemsstaterne i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik en gennemførelsesplan for de valgte interventionstyper, interventioner og en generel finansieringsoversigt, der viser, hvilke ressourcer, der skal tildeles, og deres fordeling på de valgte interventionstyper og interventioner i overensstemmelse med de finansielle tildelinger i bilag V.

Artikel 53

Finansiel støtte fra Unionen til vinsektoren

1. Finansiell støtte fra Unionen til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer som omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra a), må højst udgøre 50 % af de faktiske omkostninger til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer eller 75 % af de faktiske omkostninger til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer i mindre udviklede regioner.

Støtten kan kun ydes i form af kompensation til producenter for tabte indtægter som følge af gennemførelsen af interventionen og bidrag til omkostningerne til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer. Kompensationen til producenter for tabte indtægter som følge af gennemførelsen af interventionen kan dække op til 100 % af det omhandlede tab.
2. Finansiell støtte fra Unionen til de i artikel 52, stk. 1, litra b), omhandlede investeringer må højst udgøre:
 - (a) 50 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår mindre udviklede regioner

- (b) 40 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår regioner, der ikke er mindre udviklede regioner
- (c) 75 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF
- (d) 65 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår de mindre øer i Det Ægæiske Hav som defineret i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 229/2013.

Den maksimale finansielle støtte fra Unionen som omhandlet i første afsnit ydes kun til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF³⁶. Den kan dog ydes til alle virksomheder i regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF og de mindre øer i Det Ægæiske Hav som defineret i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 229/2013.

Hvad angår virksomheder, der ikke er omfattet af afsnit I, artikel 2, stk. 1, i bilaget til henstilling 2003/361/EF, og som har færre end 750 medarbejdere eller en omsætning på under 200 mio. EUR, halveres den maksimale støtte som omhandlet i første afsnit.

Der ydes ikke finansiell støtte fra Unionen til virksomheder i vanskeligheder i den betydning, der er angivet i Unionens rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder³⁷.

3. Finansiell støtte fra Unionen til grøn høst som omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra c), må højst udgøre 50 % af summen af de direkte omkostninger til destruktion eller fjernelse af drueklaser og tabte indtægter som følge af denne destruktion eller fjernelse.
4. Finansiell støtte fra Unionen til høstforsikring som omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra d), må højst udgøre:
 - (a) 80 % af producenternes omkostninger til præmier for forsikring mod tab som følge af ugunstige vejrforhold, der kan henregnes under naturkatastrofer
 - (b) 50 % af producenternes omkostninger til præmier for forsikring mod:
 - i) tab som omhandlet i litra a) og tab som følge af ugunstige vejrforhold
 - ii) tab som følge af dyre- eller plantesygdomme eller skadedyrsangreb.

Der kan ydes finansiell støtte fra Unionen til høstforsikring, hvis forsikringsstatningerne ikke dækker mere end 100 % af producenternes indkomsttab, idet der tages hensyn til eventuelle udbetalinger til producenterne under andre støtteordninger i forbindelse med den forsikrede risiko. Forsikringsaftaler skal indeholde krav om, at støttemodtagere træffer de nødvendige risikoforebyggelsesforanstaltninger.

5. Finansiell støtte fra Unionen til innovation som omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra e), må højst udgøre:

³⁶ Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

³⁷ Meddelelse fra Kommissionen — Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (EUT C 249 af 21.7.2014, s. 1).

- (a) 50 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår mindre udviklede regioner
- (b) 40 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår regioner, der ikke er mindre udviklede regioner
- (c) 75 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF
- (d) 65 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger for så vidt angår de mindre øer i Det Ægæiske Hav som defineret i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 229/2013.

Den maksimale finansielle støtte fra Unionen som omhandlet i første afsnit ydes kun til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF. Den kan dog ydes til alle virksomheder i regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF og de mindre øer i Det Ægæiske Hav som defineret i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 229/2013.

Hvad angår virksomheder, der ikke er omfattet af afsnit I, artikel 2, stk. 1, i bilaget til henstilling 2003/361/EF, og som har færre end 750 medarbejdere eller en omsætning på under 200 mio. EUR, halveres den maksimale støtte som omhandlet i første afsnit.

- 6. Finansiell støtte fra Unionen til oplysningsforanstaltninger og salg fremstød som omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra g) og h), må højst udgøre 50 % af de støtteberettigede udgifter.
- 7. Finansiell støtte fra Unionen til destillation af biprodukter fra vinfremstilling som omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra f), fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med de specifikke bestemmelser i artikel 54, stk. 3, ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget efter undersøgelsesproceduren i artikel 139, stk. 2.

Artikel 54

Specifikke bestemmelser om finansiell støtte fra Unionen til vinsektoren

- 1. De berørte medlemsstater sikrer, at finansiell støtte fra Unionen til høstforsikring ikke forvrider konkurrencen på forsikringsområdet.
- 2. De berørte medlemsstater etablerer en ordning baseret på objektive kriterier for at sikre, at grøn høst ikke medfører, at de enkelte vinproducenter modtager en godtgørelse, som overstiger den grænse, der er fastsat i artikel 53, stk. 3.
- 3. Finansiell støtte fra Unionen til destillation af biprodukter fra vinfremstilling fastsættes pr. volumenprocent og pr. hektoliter produceret alkohol. Der ydes ikke finansiell støtte fra Unionen til alkoholindholdet i biprodukter, der skal destilleres, hvis det overstiger alkoholindholdet i den producerede vin med 10 %.

De berørte medlemsstater sikrer, at finansiell støtte fra Unionen til destillation af biprodukter fra vinfremstilling ydes til destillerier, der forarbejder biprodukter fra vinfremstilling leveret til destillation til råalkohol med et alkoholindhold på mindst 92 % volumen.

Den finansielle støtte fra Unionen omfatter et fast beløb som godtgørelse for omkostninger ved indsamling af disse biprodukter fra vinfremstilling. Dette beløb overføres fra destilleriet til producenten, hvis de pågældende omkostninger bæres af sidstnævnte.

De berørte medlemsstater sikrer, at alkohol, der fremkommer ved destillation af biprodukter fra vinfremstilling som omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra f), som der er ydet finansiel støtte fra Unionen til, udelukkende anvendes til industri- eller energiformål, der ikke er konkurrenceforvridende.

4. De berørte medlemsstater fastsætter i deres strategiske planer en mindstesats for andelen af udgifter til aktioner vedrørende beskyttelse af miljøet, tilpasning til klimaændringer, forbedring af produktionssystemers og -processers bæredygtighed, mindskelse af den europæiske vinsektors miljøpåvirkning, energibesparelser og forbedring af den samlede energieffektivitet i vinsektoren.

AFDELING 5

HUMLESEKTOREN

Artikel 55

Målsætninger og interventionstyper for humlesektoren

1. De i artikel 82, stk. 3, omhandlede medlemsstater forfølger en eller flere af følgende målsætninger for humlesektoren:
 - (a) produktionsplanlægning, tilpasning af produktionen til efterspørgslen, navnlig hvad angår kvalitet og mængde, i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede specifikke målsætninger
 - (b) koncentration af udbuddet og afsætning af produkter fra humlesektoren på markedet, herunder gennem direkte salg, i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a) og c), omhandlede specifikke målsætninger
 - (c) optimering af produktionsomkostningerne og afkast på investeringer med henblik på overholdelse af miljøkrav og stabilisering af producentpriserne i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a) og c), omhandlede specifikke målsætninger
 - (d) forskning og udvikling af bæredygtige produktionsmetoder, herunder modstandsdygtighed over for skadedyr samt innovativ praksis, der fremmer den økonomiske konkurrenceevne og markedsudviklingen, i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a), c) og i), omhandlede specifikke målsætninger
 - (e) fremme, udvikling og gennemførelse af produktionsmetoder, der tager hensyn til miljøet, miljøvenlige dyrknings- og produktionsmetoder, bæredygtig anvendelse af naturressourcer, navnlig beskyttelse af vand, jord og andre naturressourcer, i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra e) og f), omhandlede specifikke målsætninger
 - (f) bidrag til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer i henhold til den i artikel 6, stk. 1, litra d), omhandlede specifikke målsætning
2. De i artikel 82, stk. 3, omhandlede medlemsstater fastlægger i deres strategiske planer, en eller flere af de i artikel 60 omhandlede interventionstyper til forfølgelse af de i stk. 1 valgte målsætninger. De fastlægger interventionerne inden for de valgte interventionstyper. De i artikel 82, stk. 3, omhandlede medlemsstater begrundes i deres strategiske planer deres valg af målsætninger samt interventionstyper og interventioner til forfølgelse af disse målsætninger.

AFDELING 6 SEKTOREN FOR OLIVENOLIE OG SPISEOLIVEN

Artikel 56

Målsætninger for sektoren for olivenolie og spiseoliven

De i artikel 82, stk. 4, omhandlede medlemsstater forfølger en eller flere af følgende målsætninger for sektoren for olivenolie og spiseoliven:

- (a) styrkelse af organisationen og styringen af produktionen i sektoren for olivenolie og spiseoliven i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a) og b), omhandlede specifikke målsætninger
- (b) forbedring på mellemlang og lang sigt af konkurrenceevnen i sektoren for olivenolie og spiseoliven, navnlig gennem modernisering, jf. den specifikke målsætning i artikel 6, stk. 1, litra c)
- (c) mindskelse af de miljømæssige virkninger af og bidrag til klimaindsatsen i forbindelse med olivendyrkning jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra d) og e)
- (d) forbedring af kvaliteten af olivenolie og spiseoliven, jf. den specifikke målsætning i artikel 6, stk. 1, litra f)
- (e) forskning og udvikling af bæredygtige produktionsmetoder, herunder modstandsdygtighed over for skadedyr samt innovativ praksis, der fremmer den økonomiske konkurrenceevne og markedsudviklingen, jf. de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra a), c) og i)
- (f) kriseforebyggelse og -styring, der har til formål at forbedre modstandsdygtigheden over for skadedyr og håndtere kriser på markedet for olivenolie og spiseoliven, i henhold til den i artikel 6, stk. 1, litra h), omhandlede specifikke målsætning.

Artikel 57

Interventionstyper for sektoren for olivenolie og spiseoliven og gennemførelsen heraf

1. Med henblik på at opfylde målsætningerne i artikel 56 fastsætter de i artikel 82, stk. 4, omhandlede medlemsstater i deres strategiske planer en eller flere af de i artikel 60 omhandlede interventionstyper. De fastlægger interventionerne inden for de valgte interventionstyper.
2. De interventioner, som de i artikel 82, stk. 4, omhandlede medlemsstater vælger, gennemføres af producentorganisationer og/eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt under forordning (EU) nr. 1308/2013, ved hjælp af godkendte driftsprogrammer. Med henblik herpå finder artikel 61 og 62 i denne forordning anvendelse.

Artikel 58

Finansiel støtte fra Unionen

1. Finansiel støtte fra Unionen til støtteberettigede omkostninger må højst udgøre:
 - (a) 75 % af de udgifter, der reelt er afholdt, for interventioner knyttet til de i artikel 56, stk. 1, litra a), b), c) og e), omhandlede målsætninger

- (b) 75 % af de udgifter, der reelt er afholdt, for investeringer i anlægsaktiver og 50 % for andre interventioner knyttet til den i artikel 56, stk. 1, litra d), omhandlede målsætning
 - (c) 50 % af de udgifter, der reelt er afholdt, for interventioner knyttet til den i artikel 56, stk. 1, litra f), omhandlede målsætning
 - (d) 75 % af de udgifter, der reelt er afholdt, for interventionstyper som omhandlet i artikel 60, stk. 1, litra f) og h), hvis driftsprogrammet gennemføres i mindst tre tredjelande eller ikkeproducerende medlemsstater af producentorganisationer fra mindst to producerende medlemsstater, og 50 % af de udgifter, der reelt er afholdt, hvis denne betingelse for denne intervention ikke er opfyldt.
2. Den finansielle støtte fra Unionen begrænses til højst 5 % af værdien af hver producentorganisation eller sammenslutning af producentorganisationers afsatte produktionsmængde.
3. Medlemsstaterne sikrer supplerende finansiering op til 50 % af de omkostninger, der ikke dækkes af den finansielle støtte fra Unionen.

AFDELING 7

ANDRE SEKTORER

Artikel 59

Målsætninger for andre sektorer

Medlemsstaterne forfølger en eller flere af følgende målsætninger for andre sektorer som omhandlet i artikel 39, stk.1, litra f):

- (a) produktionsplanlægning, tilpasning af produktionen til efterspørgslen, navnlig hvad angår kvalitet og mængde, optimering af produktionsomkostningerne og afkast på investeringer samt stabilisering af producentpriserne i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a), b), c) og litra i), omhandlede specifikke målsætninger
- (b) koncentration af udbuddet og afsætningen af produkter på markedet i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a) og c), omhandlede specifikke målsætninger
- (c) forskning og udvikling af bæredygtige produktionsmetoder, herunder modstandsdygtighed over for skadedyr samt innovativ praksis produktionsmetoder, der fremmer den økonomiske konkurrenceevne og markedsudviklingen, i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a), c) og i), omhandlede specifikke målsætninger
- (d) fremme, udvikling og gennemførelse af produktionsmetoder, der tager hensyn til miljøet, dyrevelfærdsstandarder, miljøvenlige dyrknings- og produktionsmetoder, der er modstandsdygtige over for skadedyr, produktionsmetoder, miljøvenlig anvendelse og forvaltning af biprodukter og affald samt bæredygtig anvendelse af naturressourcer, navnlig beskyttelse af vand, jord og andre naturressourcer, i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra e) og f), omhandlede specifikke målsætninger
- (e) bidrag til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer i henhold til den i artikel 6, stk. 1, litra d), omhandlede specifikke målsætning
- (f) fremme af produkters handelsværdi og kvalitet, herunder forbedring af produktkvalitet og udvikling af produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse, beskyttet geografisk betegnelse eller produkter omfattet af en national kvalitetsordning i henhold til den i artikel 6, stk. 1, litra b), omhandlede specifikke målsætning

- (g) salg fremstød for og markedsføring af produkter i en eller flere sektorer som omhandlet i artikel 40, stk. 1, litra f), i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra b), og c), omhandlede specifikke målsætninger
- (h) kriseforebyggelse og risikostyring, der har til formål at forhindre og håndtere kriser på markedet i en eller flere af de i artikel 39, stk. 1, litra f), omhandlede sektorer i henhold til de i artikel 6, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede specifikke målsætninger.

Artikel 60

Interventionstyper

1. Hvad angår de i artikel 59, stk. 1, litra a)-g), omhandlede målsætninger, vælger medlemsstaterne i deres strategiske planer en eller flere af følgende interventionstyper:
 - (a) investeringer i materielle og immaterielle aktiver, forskning og forsøgsproduktion samt andre aktioner, herunder aktioner til støtte for:
 - i) jordbevarelse, herunder at øge jordens kulstofindhold
 - ii) forbedring af anvendelsen og forvaltningen af vand, herunder vandbesparelse og dræning
 - iii) forebyggelse af skader forårsaget af ugunstige vejrforhold og fremme af brugen af sorter og forvaltningspraksis, der er tilpasset de ændrede klimaforhold
 - iv) energibesparelse og øget energieffektivitet
 - v) økologisk emballage
 - vi) dyresundhed og dyrevelfærd
 - vii) mindskelse af affaldsproduktionen og forbedring af anvendelse og forvaltning af biprodukter og affald
 - viii) forbedring af modstandsdygtigheden over for skadedyr
 - ix) reduktion af risici og virkninger fra anvendelsen af pesticider
 - xi) etablering og sikring af levesteder, der er gunstige for biodiversiteten
 - (b) rådgivningstjenester og teknisk bistand, navnlig hvad angår tilpasning til og modvirkning af klimaændringer
 - (c) uddannelse, herunder vejledning og udveksling af bedste praksis
 - (d) økologisk produktion
 - (e) aktioner til forbedring af bæredygtigheden og effektiviteten i forbindelse med transport og oplagring af produkter i en eller flere af de i artikel 40, stk. 1, litra f), omhandlede sektorer
 - (f) salg fremstød, kommunikation og markedsføring, herunder aktioner og aktiviteter med henblik på navnlig at øge forbrugernes viden om Unionens kvalitetsordninger og vigtigheden af sund ernæring samt diversificering af markedet
 - (g) gennemførelse af såvel Unionens kvalitetsordninger som nationale kvalitetsordninger

- (h) gennemførelse af sporbarheds- og certificeringssystemer, navnlig overvågning af kvaliteten af produkter, der sælges til slutbrugere.
2. Hvad angår den i artikel 59, stk. 1, litra h), omhandlede målsætning, vælger medlemsstaterne i deres strategiske planer en eller flere af følgende interventionstyper:
- (a) under forordning (EU) nr. 1308/2013 anerkendte producentorganisationers oprettelse af og/eller tilførsel af ny kapital til gensidige fonde
 - (b) investeringer i materielle og immaterielle aktiver med henblik på en mere effektiv forvaltning af de mængder, der bringes i omsætning
 - (c) kollektiv oplagring af produkter produceret af producentorganisationen eller dennes medlemmer
 - (d) genplantning af frugtplantager, hvis det er nødvendigt efter en obligatorisk rydning af sundheds- eller plantesundhedsårsager efter ordre fra medlemsstatens kompetente myndighed eller med henblik på tilpasning til klimaændringer
 - (e) tilbagetrækning fra markedet med henblik på gratis uddeling eller andre formål
 - (f) grøn høst, der består i høsten på et givet areal af samtlige umodne uafsættelige produkter, der ikke forud for den grønne høst er blevet beskadiget på grund af vejrforhold, sygdom eller andre årsager
 - (g) undladt høst, der består i afslutningen af den igangværende produktionscyklus på et givet areal, hvor produktet er veludviklet og af sund, rimelig og sædvanlig handelskvalitet, dog ikke ødelæggelse af produkter på grund af vejrforhold eller sygdom
 - (h) høst- og produktionsforsikring, der bidrager til at beskytte producenterens indkomst, når der forekommer tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, sygdomme eller skadedyrsangreb, og som samtidig sikrer, at støttemodtagerne træffer de nødvendige risikoforebyggelsesforanstaltninger.
3. Medlemsstaterne fastlægger i deres strategiske planer de sektorer, i hvilke de gennemfører de i denne artikel omhandlede interventionstyper. For hver sektor vælger de en eller flere af de i artikel 59 omhandlede målsætninger samt en eller flere af de i stk. 1 og 2 i denne artikel omhandlede interventionstyper. Medlemsstaterne fastlægger interventionerne inden for de valgte interventionstyper. Medlemsstaterne begrundere deres valg af sektorer, målsætninger, interventionstyper og interventioner.

Artikel 61 *Driftsprogrammer*

1. De i medlemsstaternes strategiske planer fastsatte målsætninger og interventioner gennemføres i hver berørt sektor af producentorganisationer og/eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt under forordning (EU) nr. 1308/2013, ved hjælp af godkendte driftsprogrammer, jf. betingelserne i denne artikel.
2. Driftsprogrammerne for de i artikel 39, stk. 1, litra f), omhandlede sektorer har en varighed på mindst tre år og højst syv år.
3. I driftsprogrammerne fastsættes de valgte interventioner blandt dem, som medlemsstaterne har fastsat i deres strategiske planer.

4. Driftsprogrammerne fremlægges for medlemsstaterne til godkendelse af producentorganisationer og/eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt under forordning (EU) nr. 1308/2013.
5. Driftsprogrammer kan kun gennemføres af producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt under forordning (EU) nr. 1308/2013.
6. Sammenslutninger af producentorganisationers driftsprogrammer må ikke dække de samme interventioner som deres medlemsorganisationers driftsprogrammer. Medlemsstaterne vurderer sammenslutninger af producentorganisationers driftsprogrammer i sammenhæng med deres medlemsorganisationers driftsprogrammer.
Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne:
 - (a) at interventionerne under driftsprogrammerne for en sammenslutning af producentorganisationer finansieres fuldt ud af bidrag fra denne sammenslutnings medlemsorganisationer, og at midlerne tildeles fra de pågældende medlemsorganisationers driftsfonde
 - (b) at interventionerne og den tilsvarende finansielle andel fastlægges i hver medlemsorganisationens driftsprogram og
 - (c) at der ikke ydes dobbeltfinansiering.
7. Medlemsstaterne sikrer, at interventioner knyttet til den i artikel 59, stk. 1, litra h), omhandlede målsætning ikke overstiger en tredjedel af de samlede udgifter under producentorganisationers og/eller sammenslutninger af producentorganisationers driftsprogrammer.

Artikel 62 Driftsfonde

1. De i artikel 39, stk. 1, litra f), omhandlede producentorganisationer og/eller sammenslutninger af producentorganisationer kan oprette en driftsfond. En sådan fond finansieres ved hjælp af:
 - (a) finansielle bidrag fra:
 - i) medlemmerne af producentorganisationen og/eller producentorganisationen selv eller
 - ii) sammenslutninger af producentorganisationer gennem disse sammenslutningers medlemmer
 - (b) finansiell støtte fra Unionen, der kan ydes til producentorganisationer eller til deres sammenslutninger, hvis disse sammenslutninger fremlægger et driftsprogram.
2. Driftsfonde må kun anvendes til finansiering af driftsprogrammer, der er godkendt af medlemsstaterne.

Artikel 63 Finansiell støtte fra Unionen

1. Den finansielle støtte fra Unionen er lig med de finansielle bidrag i artikel 62, stk. 1, litra a), som reelt er betalt, men begrænses til 50 % af de udgifter, der reelt er afholdt.

2. Den finansielle støtte fra Unionen begrænses til højst 5 % af værdien af hver producentorganisations eller sammenslutning af producentorganisationers afsatte produktionsmængde.

KAPITEL IV

INTERVENTIONSTYPER TIL LANDDISTRIKTSUDVIKLING

AFDELING 1

INTERVENTIONSTYPER

Artikel 64

Interventionstyper til landdistriktsudvikling

Interventionstyperne i dette kapitel er:

- (a) miljø-, klima- og andre forvaltningsforpligtelser
- (b) naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger
- (c) områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav
- (d) investeringer
- (e) etablering af unge landbrugere og etablering af virksomheder i landdistrikterne
- (f) risikostyringsværktøjer
- (g) samarbejde
- (h) videnudveksling og information.

Artikel 65

Miljø-, klima- og andre forvaltningsforpligtelser

1. Medlemsstaterne kan yde betalinger for miljø-, klima- og andre forvaltningsforpligtelser på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.
2. Medlemsstaterne indarbejder miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser i deres strategiske planer.
3. Medlemsstaterne kan stille støtte under denne interventionstype til rådighed på hele deres område i overensstemmelse med nationale, regionale eller lokale behov.
4. Medlemsstaterne yder kun betalinger til landbrugere og andre støttemodtagere, som frivilligt forpligter sig til at forvalte forpligtelser, der anses for at være gavnlige med henblik på opfyldelse af de i artikel 6, stk. 1, omhandlede specifikke målsætninger.
5. Til denne interventionstype yder medlemsstaterne kun betalinger, som dækker forpligtelser, der:
 - (a) går ud over de relevante lovgivningsbestemte forvaltningskrav og de normer for god landbrugs- og miljømæssig stand ("GLM"), der er fastsat i kapitel I, afdeling 2, i dette afsnit
 - (b) går ud over minimumskravene til brug af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler samt andre obligatoriske krav indført under EU-retten

- (c) går ud over de betingelser for bevarelse af et landbrugsareal, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a)
 - (d) er forskellig fra de forpligtelser, for hvilke der ydes støtte i henhold til artikel 28.
6. Medlemsstaterne kompenserer støttemodtagerne for omkostninger, de har afholdt, og tabt indkomst som følge af de påtagne forpligtelser. Om nødvendigt kan de også dække transaktionsomkostninger. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne yde støtte som en fast procentsats eller et engangsbeløb pr. enhed. Betalingerne ydes på årsbasis.
 7. Medlemsstaterne kan fremme og støtte kollektive ordninger og resultatorienterede betalingsordninger med henblik på at tilskynde landbrugere til betydeligt at forbedre miljøkvaliteten på en større skala og på en målbar måde.
 8. Forpligtelser skal indgås for en periode på fem til syv år. Hvor det er nødvendigt for at opnå eller fastholde visse miljømæssige fordele, der søges opnået, kan medlemsstaterne imidlertid fastsætte en længere periode i deres strategiske planer for bestemte typer forpligtelser, herunder om de årlige forlængelser efter afslutningen af den indledende periode. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde og for nye forpligtelser, som følger direkte efter den forpligtelse, der er blevet forvaltet i den indledende periode, kan medlemsstaterne fastsætte en kortere periode i deres strategiske planer.
 9. Hvis der under denne interventionstype ydes støtte til miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser, forpligtelser til at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder og metoder som defineret i forordning (EF) nr. 834/2007 og miljø- og klimavenligt skovbrug, fastsætter medlemsstaten en betaling pr. hektar.
 10. Medlemsstaterne sikrer, at personer, der gennemfører operationer under denne interventionstype, har adgang til den viden og de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre sådanne operationer.
 11. Medlemsstaterne sikrer, at interventionerne i denne artikel er i overensstemmelse med den støtte, der ydes i henhold til artikel 28.

Artikel 66

Naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer med henblik på at bidrage til opfyldelsen af de i artikel 6, stk. 1, omhandlede specifikke målsætninger.
2. Disse betalinger ydes til egentlige landbrugere for arealer, der er udpeget i medfør af artikel 32 i forordning (EU) nr. 1305/2013.
3. Medlemsstaterne yder kun betalinger under denne interventionstype med henblik på at kompensere støttemodtagere for alle eller dele af de ekstraomkostninger, de har afholdt, og tabt indkomst relateret til naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger i det berørte område.
4. Ekstraomkostninger og indkomstab som omhandlet i stk. 3 beregnes for så vidt angår naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger i forhold til

områder, der ikke er påvirket af naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger.

5. Betalinger ydes årligt pr. hektar.

Artikel 67

Områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav

1. Medlemsstaterne kan yde betalinger for områdespecifikke ulemper, som er pålagt begrænsninger som følge af krav, der udspringer af gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF eller direktiv 2000/60/EF, på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer med henblik på at bidrage til opfyldelsen af de i artikel 6, stk.1, omhandlede specifikke målsætninger.
2. Disse betalinger kan ydes til landbrugere, skovbrugere og andre arealforvaltere for områder med de i stk. 1 omhandlede ulemper.
3. I forbindelse med definitionen af områder med ulemper kan medlemsstaterne medtage følgende områder:
 - (a) Natura 2000-landbrugs- og skovbrugsområder, der er udpeget i henhold til direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF
 - (b) andre afgrænsede naturbeskyttelsesområder, hvor landbruget eller skovbruget er pålagt miljøbetingede begrænsninger, og som bidrager til gennemførelsen af artikel 10 i direktiv 92/43/EØF, under forudsætning af, at disse områder ikke overstiger 5 % af de udpegede Natura 2000-områder, som er omfattet af det territoriale anvendelsesområde for hver strategisk plan
 - (c) landbrugsområder, der er omfattet af vandområdeplaner i henhold til direktiv 2000/60/EF.
4. Medlemsstaterne yder kun støtte under denne interventionstype med henblik på at kompensere støttemodtagere for alle eller dele af de ekstraomkostninger, de har afholdt, og tabt indkomst relateret til områdespecifikke ulemper i det berørte område.
5. Ekstraomkostninger og tabt indkomst som omhandlet i stk. 4 beregnes:
 - (a) for begrænsninger, der er afledt af direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF, kun i forbindelse med ulemper som følge af krav, der går ud over de relevante normer for god landbrugs- og miljømæssig stand ("GLM") som fastsat i henhold til kapitel I, afdeling 2, i dette afsnit i denne forordning, og de betingelser for bevarelse af et landbrugsareal, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), i denne forordning
 - (b) for begrænsninger, der er afledt af direktiv 2000/60/EF, kun i forbindelse med ulemper som følge af krav, der går ud over de relevante lovgivningsbestemte forvaltningskrav, dog med undtagelse LF 2 som omhandlet i bilag III, og GLM-normer som fastsat i kapitel I i afdeling 2 i dette afsnit, og de betingelser for bevarelse af et landbrugsareal, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), i denne forordning.
6. Betalinger ydes årligt pr. hektar.

Artikel 68
Investeringer

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til investeringer på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.
2. Medlemsstaterne yder under denne interventionstype kun støtte til materielle og immaterielle investeringer, der bidrager til opfyldelsen af de i artikel 6 omhandlede specifikke målsætninger. Støtte til skovbrugssektoren ydes i henhold til en skovforvaltningsplan eller et lignende instrument.
3. Medlemsstaterne udarbejder en liste over ikkestøtteberettigede investeringer og udgiftskategorier, der mindst indeholder følgende:
 - (a) køb af rettigheder til landbrugsproduktion
 - (b) køb af betalingsrettigheder
 - (c) køb af jord med undtagelse af køb af jord med henblik på miljøbevarelse eller jord købt af unge landbrugere ved brug af finansielle instrumenter
 - (d) køb af dyr, etårige planter og udplantning heraf, hvis det ikke er med det formål at genoprette land- eller skovbrugspotentialet efter en naturkatastrofe eller katastrofale hændelser
 - (e) renter af gæld med undtagelse af tilskud, der gives i form af rentegodtgørelse eller tilskud til garantigebyrer
 - (f) investeringer i kunstvanding, som ikke er i overensstemmelse med opfyldelse af målet om god tilstand i vandområder som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF, herunder udvidelsen af kunstvanding, der påvirker vandområder, hvis status er fastslået som mindre end god i den relevante vandområdeplan
 - (g) investeringer i større infrastrukturprojekter, der ikke er en del af de lokale udviklingsstrategier
 - (h) investeringer i skovrejsning, der ikke er i overensstemmelse med klima- og miljømålsætningerne og principperne for bæredygtig skovforvaltning, jf. de paneuropæiske retningslinjer for nyplantning og genplantning af skov.

Litra a), b), d) og g) i første afsnit finder ikke anvendelse, hvis der ydes støtte ved hjælp af finansielle instrumenter.
4. Medlemsstaterne begrænser deres støtte til maksimalt 75 % af de støtteberettigede omkostninger.

Den maksimale støtte kan forhøjes for følgende investeringer:

- a) skovrejsning og ikkeproduktive investeringer knyttet til de specifikke miljø- og klimamålsætninger omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f)
- b) investeringer i basale ydelser i landdistrikterne
- c) investeringer i genoprettelse af land- eller skovbrugspotentialet efter en naturkatastrofe eller katastrofale hændelser og investeringer i passende præventive aktioner i skovene og i landdistriktsmiljøet.

Artikel 69

Etablering af unge landbrugere og etablering af virksomheder i landdistrikterne

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til etablering af unge landbrugere og etablering af virksomheder i landdistrikterne på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer med henblik på at bidrage til opfyldelsen af de i artikel 6 omhandlede specifikke målsætninger.
2. Medlemsstaterne yder kun støtte under denne interventionstype med henblik på at støtte:
 - (a) etableringen af unge landbrugere, der opfylder betingelserne i definitionen i artikel 4, stk. 1, litra e)
 - (b) etableringen af landdistriktsvirksomheder knyttet til land- og skovbrug eller indkomstdiversificering i landbrugshusholdninger
 - (c) forretningsetablering af ikkelandbrugsaktiviteter i landdistrikterne, hvis det er en del af de lokale udviklingsstrategier.
3. Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for fremsendelse af en forretningsplan og dennes indhold.
4. Medlemsstaterne yder støtten i form af faste beløb. Støtten begrænses til maksimalt 100 000 EUR og kan kombineres med finansielle instrumenter.

Artikel 70

Risikostyringsværktøjer

1. Medlemsstaterne yder støtte til risikostyringsværktøjer på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.
2. Medlemsstaterne yder under denne interventionstype støtte med henblik på at fremme risikostyringsværktøjer, der hjælper egentlige landbrugere med at styre produktion og indkomstrisiko knyttet til deres landbrugsaktivitet, som er uden for deres kontrol, og som bidrager til opfyldelsen af de i artikel 6 omhandlede specifikke målsætninger.
3. Medlemsstaterne kan navnlig yde følgende støtte:
 - (a) finansielle bidrag til forsikringspræmier
 - (b) finansielle bidrag til gensidige fonde, herunder administrationsomkostninger i forbindelse med oprettelsen.
4. Medlemsstaterne fastsætter følgende betingelser for støtteberettigelse:
 - (a) typen af støtteberettigede forsikringsordninger og gensidige fonde samt deres dækning
 - (b) metoden til beregning af tab og de faktorer, der udløser kompensation
 - (c) bestemmelserne for sammensætningen og forvaltningen af gensidige fonde.
5. Medlemsstaterne sikrer, at der kun ydes støtte til dækning af tab på mindst 20 % af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion eller indkomst i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

6. Medlemsstaterne begrænser deres støtte til maksimalt 70 % af de støtteberettigede omkostninger.
7. Medlemsstaterne sikrer, at overkompensation som følge af kombinationen af interventioner i denne artikel med andre offentlige eller private risikostyringsordninger undgås.

Artikel 71
Samarbejde

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til samarbejde på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer, med henblik på at forberede og gennemføre projekter i de operationelle grupper inden for rammerne af Det Europæiske Innovationspartnerskab om et Produktivt og Bæredygtigt Landbrug som omhandlet i artikel 114 og i Leaderprogrammet, der omtales som lokaludvikling styret af lokalsamfundet i artikel 25 i forordning (EU) [CPR] samt på at fremme kvalitetsordninger, producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer eller andre former for samarbejde.
2. Medlemsstaterne yder under denne interventionstype kun støtte til fremme af samarbejdsformer, der omfatter mindst to enheder, og som bidrager til opfyldelsen af de i artikel 6 omhandlede specifikke målsætninger.
3. Medlemsstaterne yder under denne interventionstype støtte til omkostninger i forbindelse med alle aspekter af samarbejdet.
4. Medlemsstaterne kan yde støtte enten som et samlet beløb, som dækker omkostningerne til samarbejdet og omkostningerne til projekter og operationer, der gennemføres, eller vælge kun at dække omkostningerne til samarbejdet og anvende midler fra andre interventionstyper og nationale eller EU-støtteinstrumenter projektets gennemførelse.
5. Hvis støtten ydes som et samlet beløb, sikrer medlemsstaten, at Unionens bestemmelser og krav til sammenlignelige aktioner, der hører ind under andre interventionstyper, overholdes. Dette stykke finder ikke anvendelse på Leaderprogrammet, der omtales som lokaludvikling styret af lokalsamfundet i artikel 25 i forordning (EU) [CPR].
6. Medlemsstaterne yder under denne interventionstype ikke støtte til samarbejde, der udelukkende involverer forskningsorganer.
7. Hvad angår samarbejde i forbindelse med generationsskifte yder medlemsstaterne kun støtte til landbrugere, der har nået pensionsalderen i henhold til national lovgivning.
8. Medlemsstaterne begrænser støtten til maksimalt syv år, med undtagelse for kollektive miljø- og klimaaktioner og i behørigt begrundede tilfælde med henblik på at opfylde de i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), omhandlede specifikke miljø- og klimamålsætninger.

Artikel 72
Videnudveksling og information

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til videnudveksling og information i forbindelse med landbrug, skovbrug og landdistriktsvirksomheder på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som yderligere præciseret i de strategiske planer.

2. Medlemsstaterne kan under denne interventionstype dække omkostninger til enhver relevant aktion til fremme af innovation, adgang til uddannelse og rådgivning samt udveksling og formidling af viden og information, og som bidrager til opfyldelsen af de i artikel 6 omhandlede specifikke målsætninger.
3. Medlemsstaterne begrænser deres støtte til maksimalt 75 % af de støtteberettigede omkostninger.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne i forbindelse med oprettelsen af bedriftsrådgivningstjenester yde støtte i form af et fast beløb på maksimalt 200 000 EUR.
4. Uanset stk. 3 kan medlemsstaterne i regionerne i den yderste periferi og i andre behørigt begrundede tilfælde anvende en højere sats eller et højere beløb end angivet i nævnte stykke med henblik på opfyldelse af de i artikel 6 omhandlede specifikke målsætninger.
5. I forbindelse med oprettelsen af bedriftsrådgivningstjenester sikrer medlemsstaterne, at støtten er tidsbegrænset.
6. Medlemsstaterne sikrer, at aktioner, der støttes under denne interventionstype, er baseret på og i overensstemmelse med AKIS' beskrivelse som indarbejdet i de strategiske planer, jf. artikel 102, stk. 1, litra a), nr. i).

AFDELING 2

ELEMENTER, DER GÆLDER FOR FLERE FORSKELLIGE INTERVENTIONSTYPER

Artikel 73

Udvælgelse af operationer

1. Den myndighed, der forvalter den strategiske plan, eller andre udpegede bemyndigede organer fastsætter udvælgelseskriterierne for interventioner under følgende interventionstyper: investeringer, etablering af unge landbrugere og etablering af landdistriktsvirksomheder samt videnudveksling og information efter høring af det i artikel 111 omhandlede overvågningskomite. Formålet med udvælgelseskriterierne er at sikre ligebehandling af ansøgerne, bedre udnyttelse af de finansielle midler og målretning af støtten i overensstemmelse med formålet med interventionerne.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende udvælgelseskriterier for investeringsinterventioner, der tydeligt er målrettet miljøformål eller gennemføres i forbindelse med genoprettelsesaktiviteter.
2. Forvaltningsmyndighedens ansvar som omhandlet i stk. 1 berører ikke de lokale aktionsgruppers opgaver som omhandlet i artikel 27 i forordning (EU) [CPR].
3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis støtten ydes i form af finansielle instrumenter.
4. Der fastsættes ikke udvælgelseskriterier for operationer, der har modtaget et kvalitetsmærke (Seal of Excellence) i henhold til Horisont 2020 eller Horisont Europa eller er udvalgt under LIFE+, forudsat at sådanne operationer er i overensstemmelse med den strategiske plan.
5. Operationer udvælges ikke til at modtage støtte, hvis de fysisk er afsluttet eller fuldt ud gennemført, før ansøgningen om støtte under den strategiske plan er indgivet til forvaltningsmyndigheden, uanset om alle tilhørende betalinger er blevet foretaget.

Artikel 74
Generelle regler for finansielle instrumenter

1. Hvis støtte under interventionstyperne i dette kapitel ydes i form af finansielle instrumenter som fastsat i artikel 52 i forordning (EU) [CPR], anvendes definitionerne af "finansielt instrument", "finansielt produkt", "slutmodtager", "holdingfond", "særlig fond", "løftestangseffekt", "multiplikatorforhold", "forvaltningsomkostninger" og "forvaltningsgebyrer" som fastsat i artikel 2 i forordning (EU) [CPR] og bestemmelserne i afsnit V, kapitel II, afdeling 2 i nævnte forordning.

Derudover finder bestemmelserne i stk. 2-5 anvendelse.

2. Hvis støtte under interventionstyperne i dette kapitel ydes i form af finansielle instrumenter som fastsat i artikel 52 i forordning (EU) [CPR], overholder medlemsstaterne kravene i de følgende stykker.
3. I henhold til artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) [CPR] og uanset artikel 62, stk. 2, i nærværende forordning kan driftskapital, særskilt eller i forbindelse med en operation, betragtes som støtteberettigede udgifter.

Hvad angår aktiviteter, der er omfattet af artikel 42 i TEUF, kan driftskapital betragtes som støtteberettigede udgifter med en bruttosubventionsækvivalent på op til 200 000 EUR i en hvilken som helst periode på tre regnskabsår, med forbehold af de i denne forordning støttesatser.

4. Hvis en operation modtager en kombination af støtte i form af finansielle instrumenter og tilskud, finder den maksimale støttesats anvendelse på den samlede kombinerede støtte til operationen, mens de samlede kombinerede støtteberettigede udgifter, der er anmeldt af medlemsstaten, ikke må overstige 100 % af operationens støtteberettigede omkostninger.
5. Ved støtteberettigede udgifter til et finansielt instrument forstås den strategiske plans samlede bidragsbeløb, der er betalt eller, for garantiers vedkommende, afsat i henhold til garantiaftaler af det finansielle instrument inden for den støtteberettigede periode, hvis dette beløb svarer til:

- (a) betalinger til eller til fordel for slutmodtagere i tilfælde af lån, egenkapitalinvesteringer og kvasiegenkapitalinvesteringer
- (b) midler afsat i henhold til garantiaftaler, hvad enten de er udestående eller allerede er udløbet, som har til formål at imødekomme eventuel garantiudnyttelse i forbindelse med tab, som er beregnet på grundlag af et multiplikatorforhold, der omfatter et samlet beløb for underliggende udbetalte nye lån eller egenkapitalinvesteringer i slutmodtagere
- (c) betalinger til eller til fordel for slutmodtagere, hvis finansielle instrumenter kombineres med et hvilket som helst andet bidrag fra Unionen i en samlet operation med et finansielt instrument, jf. artikel 52, stk. 5, i forordning (EU) [CPR]
- (d) betaling af forvaltningsgebyrer og godtgørelse af forvaltningsomkostninger afholdt af de organer, der gennemfører det finansielle instrument.

Med henblik på litra b) i dette stykke fastlægges multiplikatorforholdet i en forsigtig forudgående risikovurdering og aftales i den relevante finansieringsaftale.

Multiplikatorforholdet kan ændres, hvis det er begrundet af efterfølgende forandringer i markedsvilkårene. En sådan ændring har ikke tilbagevirkende kraft.

Med henblik på litra d) i dette stykke skal forvaltningsgebyrer være baseret på performance. Hvis organer, der gennemfører en holdingfond og/eller særlige fonde i henhold til artikel 53, stk. 3, forordning (EU) [CPR], udvælges via en direkte tildeling af kontrakter, gælder der for størrelsen af forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der betales til disse organer, og som kan anmeldes som støtteberettigede udgifter, en tærskel på op til 5 % af de samlede bidrag under den strategiske plan, der er udbetalt til slutmodtagere i form af lån, egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer eller afsat i henhold til garantiaftaler.

Denne tærskel finder ikke anvendelse, hvis udvælgelsen af organer, der gennemfører finansielle instrumenter, foretages via et konkurrencebaseret udbud i overensstemmelse med gældende ret, og det konkurrencebaserede udbud viser, at der er behov for højere forvaltningsomkostninger og -gebyrer.

Hvis stiftelsesomkostningerne eller en del heraf opkræves af slutmodtagere, må de ikke angives som støtteberettigede udgifter.

Artikel 75

Anvendelse af den del af ELFUL, der ydes gennem eller i kombination med InvestEU

1. I henhold til artikel 10 i forordning (EU) [CPR] og kravene i nærværende artikel kan medlemsstaterne i deres strategiske planer tildele et beløb, der ydes gennem InvestEU. Det beløb, der skal ydes gennem InvestEU, må ikke overstige 5 % af den samlede ELFUL-tildeling, undtaget i behørigt begrundede tilfælde. Den strategiske plan omfatter begrundelsen for anvendelsen af InvestEU-budgetgarantierne.

Ud over de tildelinger, der er omhandlet i første afsnit, kan medlemsstaterne tildele en del af den tekniske bistand som omhandlet i artikel 112 som bidrag til InvestEU med henblik på den tilsvarende InvestEU-bistand til aktiviteter, der er nærmere fastsat i bidragsaftalen som omhandlet i artikel [9] i [InvestEU-forordningen].

2. For så vidt angår anmodninger om en ændring af en strategisk plan som omhandlet i artikel 107 kan der kun angives midler til fremtidige år.

Midlerne for 2026 og 2027 kan ikke anvendes til tildelingerne i stk. 1.

3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, anvendes til hensættelse af den del af EU-garantien, der hører under medlemsstatens segment.

4. Hvis en bidragsaftale som omhandlet i artikel [9] i [InvestEU-forordningen], ikke er indgået pr. 31. december 2021 for et beløb som omhandlet i stk. 1 fremsætter medlemsstaten en anmodning om ændring af den strategiske plan i overensstemmelse med artikel 107 med henblik på at bruge det tilsvarende beløb.

Bidragsaftalen vedrørende et beløb som omhandlet i stk. 1 og tildelt i anmodningen om en ændring af en strategisk plan indgås samtidig med vedtagelsen af afgørelsen om ændring af den strategiske plan.

5. Hvis der ikke er indgået en garantiaftale som omhandlet i artikel [9] i [InvestEU-forordningen] senest [ni] måneder efter godkendelsen af bidragsaftalen, overføres de respektive beløb, der er indbetalt til den fælles hensættelsesfond som en hensættelse, tilbage til den strategiske plan, og medlemsstaten fremsætter en tilsvarende anmodning om ændring af den strategiske plan.

6. Hvis en garantiaftale som omhandlet i artikel [9] i [InvestEU-forordningen], ikke er fuldt gennemført inden fire år fra undertegnelsen af garantiaftalen, kan medlemsstaten anmode om, at beløb, der er indgået forpligtelser for i garantiaftalen, men som ikke dækker de underliggende lån eller andre risikobærende instrumenter, behandles i overensstemmelse med stk. 5.
7. Midler, der er genereret af eller kan henføres til de beløb, der var bidrag til InvestEU og blev ydet via budgetgarantier, stilles til rådighed for medlemsstaten og anvendes til tilbagebetalingspligtig støtte i henhold til den strategiske plan.

Artikel 76

Korrekte og nøjagtige beregninger af betalinger

Hvis der ydes støtte på grundlag af ekstraomkostninger eller indkomsttab i henhold til artikel 65, 66 og 67, sikrer medlemsstaterne, at de relevante beregninger er korrekte og nøjagtige og fastlagt på forhånd på grundlag af en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode. Med henblik herpå skal et organ, som er funktionelt uafhængigt af de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af den strategiske plan, og som besidder den rette ekspertise, foretage beregningerne eller bekræfte, at beregningerne er korrekte og nøjagtige.

Artikel 77

Forenkede omkostningsmodeller

1. Med forbehold af artikel 65, 66, 67 og 69 kan støtte, der ydes i henhold til dette kapitel, ydes i form af følgende:
 - (a) godtgørelse af støtteberettigede omkostninger, der faktisk er afholdt af en støttemodtager
 - (b) enhedsomkostninger
 - (c) faste beløb
 - (d) finansiering efter fast takst.
2. Beløbene for de tilskudsformer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), c) og d), fastlægges på en af følgende måder:
 - (a) en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode baseret på:
 - i) statistiske data, andre objektive oplysninger eller en sagkyndig vurdering eller
 - ii) verificerede historiske data for individuelle støttemodtagere eller
 - iii) anvendelse af individuelle støttemodtageres sædvanlige praksis for omkostningsberegning
 - (b) budgetforslag
 - (c) i overensstemmelse med de bestemmelser om anvendelsen af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation
 - (d) i overensstemmelse med de bestemmelser for anvendelsen af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation.

Artikel 78

Delegerede beføjelser i forbindelse med yderligere krav til anvendelsen af interventionstyper til landdistriktsudvikling

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til supplerung af denne forordning for så vidt angår krav ud over de i dette kapitel fastsatte om betingelserne for støtte til følgende interventionstyper til landdistriktsudvikling:

- (a) forvaltningsforpligtelser som omhandlet i artikel 65
- (b) investeringer som omhandlet i artikel 68
- (c) samarbejde som omhandlet i artikel 71.

AFSNIT IV

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 79 *EGFL- og ELFUL-udgifter*

1. EGFL finansierer de interventionstyper, der vedrører:
 - (a) direkte betalinger som omhandlet i artikel 14
 - (b) sektorspecifikke interventioner som omhandlet i kapitel III i afsnit III.
2. ELFUL finansierer de interventionstyper, der er omhandlet i kapitel IV i afsnit III.

Artikel 80 *Udgifternes støtteberettigelse*

1. Udgifter kommer i betragtning til bidrag fra EGFL og ELFUL fra den 1. januar i året efter det år, hvori Kommissionen har godkendt den strategiske plan.
2. Udgifter, der bliver støtteberettigede på grundlag af en ændring af en strategisk plan, er berettiget til bidrag fra ELFUL fra datoen for fremsættelsen til Kommissionen af anmodningen om ændring.

Uanset artikel 73, stk. 5, og første afsnit kan det fastsættes i den strategiske plan, at i tilfælde af hasteforanstaltninger som følge af naturkatastrofer, katastrofale hændelser eller ugunstige vejrforhold eller en pludselig eller betydelig ændring af medlemsstatens eller regionens socioøkonomiske forhold kan støtteberettigelsen af ELFUL-finansierede udgifter, der vedrører ændringer af planen, starte fra den dato begivenheden fandt sted.

3. Udgifter er berettigede til bidrag fra ELFUL, hvis de er afholdt af en støttemodtager og betalt senest den 31. december [2029]. Udgifter kommer endvidere kun i betragtning til et bidrag fra ELFUL, hvis den pågældende støtte rent faktisk udbetales af betalingsorganet senest den 31. december [2029].

Artikel 81 *Finansielle tildelinger til interventionstyper med direkte betalinger*

1. Med forbehold af artikel 15 i forordning (EU) [HzR] kan det samlede beløb til interventionstyper med direkte betalinger, der kan ydes i en medlemsstat i henhold til afsnit III, kapitel II, i denne forordning for et kalenderår, ikke overstige den finansielle tildeling, der er fastsat i bilag VI, for den pågældende medlemsstat.

Med forbehold af artikel 15 i forordning (EU) [HzR] kan det maksimumsbeløb, der i henhold til afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 2, i nærværende forordning kan ydes i en medlemsstat for et kalenderår før anvendelsen af artikel 15 i nærværende forordning, ikke overstige den finansielle tildeling, der er fastsat i bilag VI, for den pågældende medlemsstat.

Med henblik på artikel 86, stk. 5, er den finansielle tildeling for en medlemsstat som omhandlet i første afsnit, efter fradrag af de beløb, der er fastsat i bilag VI, og før eventuelle overførsler i henhold til artikel 15, fastsat i bilag VII.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 om ændring af medlemsstaternes tildelingen, jf. bilag IV og VII, for at tage hensyn til udviklingen i det samlede maksimumbeløb af direkte betalinger, der kan ydes, herunder de overførsler, der er omhandlet i artikel 15 og 90, overførsler af finansielle tildelingen som omhandlet i artikel 82, stk. 5, og eventuelle fradrag, der er nødvendige for at finansiere de interventionstyper i andre sektorer, der er omhandlet i artikel 82, stk. 6.

Uanset første afsnit tages der ved tilpasningen af bilag VII ikke hensyn til eventuelle overførsler i henhold til artikel 15.

3. Beløbet af de vejledende finansielle tildelingen pr. intervention, der er omhandlet i artikel 88, for de interventionstyper med direkte betalinger, der er fastsat i artikel 14, som skal tildeles en medlemsstat for et kalenderår, kan overstige den tildeling for den pågældende medlemsstat, der er fastsat i bilag IV, med det anslåede beløb til nedsættelse af betalinger, der er fastsat i den strategiske plan som omhandlet i artikel 100, stk. 2, litra d), andet afsnit.

Artikel 82

Finansielle tildelingen for visse sektorspecifikke interventionstyper

1. Finansiell støtte fra Unionen til interventionstyper i vinsektoren tildeles medlemsstaterne som fastsat i bilag V.
2. Finansiell støtte fra Unionen til interventionstyper i biavlsektoren tildeles medlemsstaterne som fastsat i bilag VIII.
3. Finansiell støtte fra Unionen til interventionstyper i humlesektoren til Tyskland er 2 188 000 EUR pr. år.
4. Finansiell støtte fra Unionen til interventionstyper i sektoren for olivenolie og spiseoliven tildeles som følger:
 - (a) 10 666 000 EUR pr. år til Grækenland
 - (b) 554 000 EUR pr. år til Frankrig og
 - (c) 34 590 000 EUR pr. år til Italien.
5. De pågældende medlemsstater kan i deres strategiske planer beslutte at overføre de samlede finansielle tildelingen, der er omhandlet i stk. 3 og 4, til deres tildelingen til direkte betalinger. Denne beslutning kan ikke revurderes.

Den del af medlemsstaternes finansielle tildelingen, der overføres til tildelingen til direkte betalinger, er ikke længere til rådighed for de interventionstyper, der er omhandlet i stk. 3 og 4.
6. Medlemsstaterne kan i deres strategiske planer beslutte at anvende op til 3 % af de medlemsstatstildelingen til direkte betalinger, der er fastsat i bilag IV, efter fradrag af de beløb, der er til rådighed for bomuld som fastsat i bilag VI, til de interventionstyper i andre sektorer, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III, afdeling 7.
7. Medlemsstaterne kan i 2023 revidere de i stk. 6 nævnte beslutninger inden for rammerne af en anmodning om ændring af deres strategiske planer, jf. artikel 107.
8. De beløb, der er fastsat i den godkendte strategiske plan som følge af anvendelsen af stk. 6 og 7, er bindende i den pågældende medlemsstat.

Artikel 83

Finansielle tildelinger til interventionstyper til landdistriktsudvikling

1. Det samlede beløb, som Unionen kan yde i støtte til interventionstyper til landdistriktsudvikling i medfør af denne forordning for perioden 1. januar 2021 til 31. december 2027 udgør 78 811 EUR mio. i løbende priser i overensstemmelse med den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027³⁸.
2. 0,25 % af de midler, der er omhandlet i stk. 1, afsættes til finansiering af aktiviteter i form af teknisk bistand på initiativ af Kommissionen, jf. artikel 7 i forordning (EU) [HzR], herunder det europæiske netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik, der er omhandlet i artikel 113, stk. 2, i nærværende forordning, og Det Europæiske Innovationspartnerskab om et Produktivt og Bæredygtigt Landbrug som omhandlet i artikel 114 i denne forordning. Disse aktiviteter kan vedrøre forudgående og efterfølgende perioder for strategiske planer.
3. Den årlige fordeling pr. medlemsstat af de i stk. 1 nævnte beløb efter fradrag af det beløb, der er angivet i stk. 2, er fastsat i bilag IX.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 om ændring af bilag IX med henblik på at revidere den årlige fordeling pr. medlemsstat for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder de overførsler, der er omhandlet i artikel 15 og artikel 90, for at foretage tekniske justeringer uden at ændre de samlede tildelinger eller for at tage hensyn til andre ændringer, der er fastsat ved en retsakt efter vedtagelsen af denne forordning.

Artikel 84

ELFUL-bidrag

I Kommissionens gennemførelsesretsakt om godkendelse af en strategisk plan i henhold til artikel 106, stk. 6, fastsættes det maksimale bidrag fra ELFUL til planen. ELFUL-bidraget beregnes på grundlag af støtteberettigede offentlige udgifter.

Artikel 85

ELFUL-bidragssatser

1. I de strategiske planer fastsættes én ELFUL-bidragssats, som finder anvendelse på alle interventioner.
2. Den maksimale ELFUL-bidragssats udgør:
 - (a) 70 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav som omhandlet i forordning (EU) nr. 229/2013
 - (b) 70 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i de mindre udviklede regioner
 - (c) 65 % af de støtteberettigede udgifter til betalinger i henhold til artikel 66

³⁸ Forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, COM(2018) 322 final.

(d) 43 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i de øvrige regioner.

ELFUL-bidragssats udgør som minimum 20 %.

3. Uanset stk. 2 er den maksimale ELFUL-bidragssats:

- (a) 80 % for forvaltningsforpligtelser som omhandlet i artikel 65 i denne forordning, for betalinger som omhandlet i artikel 67 i denne forordning, for ikkeproduktive investeringer som omhandlet i artikel 68 i denne forordning, for støtte til det Europæiske Innovationspartnerskab som omhandlet i artikel 71 i denne forordning og til Leaderprogrammet, der omtales som lokaludvikling styret af lokalsamfundet i artikel 25 i forordning (EU) [CPR]
- (b) 100 % for operationer, der modtager midler fra fonde, der er overført til ELFUL i overensstemmelse med artikel 15 og 90 i denne forordning.

Artikel 86

Minimums- og maksimumsbeløb for finansielle tildelinger

1. Mindst 5 % af det i bilag IX fastsatte samlede ELFUL-bidrag til den strategiske plan er forbeholdt Leaderprogrammet, der omtales som lokaludvikling styret af lokalsamfundet i artikel 25 i forordning (EU) [CPR].
2. Mindst 30 % af det samlede ELFUL-bidrag til den strategiske plan som fastsat i bilag IX er forbeholdt interventioner med fokus på de specifikke miljø- og klimarelaterede målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), i denne forordning, undtagen interventioner i medfør af artikel 66.

Første afsnit finder ikke anvendelse på regionerne i den yderste periferi.

3. Højest 4 % af det samlede ELFUL-bidrag til den strategiske plan som fastsat i bilag IX kan anvendes til finansiering af de aktioner i form af teknisk bistand, der iværksættes på initiativ af medlemsstaterne, jf. artikel 112.

ELFUL-bidraget kan forhøjes til 6 % for de strategiske planer, hvis Unionens samlede beløb til støtte til landdistriktsudvikling er op til 90 mio. EUR.

Teknisk bistand godtgøres som finansiering efter fast takst i henhold til artikel 125, stk. 1, litra e), i forordning (EU/Euratom .../... [ny finansforordning] inden for rammerne af mellemliggende betalinger i medfør af artikel 30 i forordning (EU) [HZR]. Denne faste takst svarer til den procentsats, der er fastsat i den strategiske plan for teknisk bistand af de samlede anmeldte udgifter.

4. For hver medlemsstat er det minimumsbeløb, der er fastsat i bilag X, forbeholdt bidrag til den specifikke målsætning om at "tiltrække unge landbrugere og fremme virksomhedsudvikling" som fastsat i artikel 6, stk. 1, litra g). På grundlag af analysen af situationen med hensyn til stærke og svage sider, muligheder, trusler ("SWOT-analysen") og indkredsningen af hvilke behov, der skal opfyldes, anvendes beløbet til følgende interventionstyper:
 - (a) supplerende indkomststøtte til unge landbrugere som omhandlet i artikel 27
 - (b) unge landbrugeres etablering som omhandlet i artikel 69.
5. De vejledende finansielle tildelinger til interventioner med koblet indkomststøtte som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 1, er begrænset til højst 10 % af de beløb, der er fastsat i bilag VII.

Uanset første afsnit kan medlemsstater, der i henhold til artikel 53, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013 og med henblik på frivillig koblet støtte anvendte mere end 13 % af deres årlige nationale loft som fastsat i bilag II til nævnte forordning, beslutte at anvende mere end 10 % af det beløb, der er fastsat i bilag VII, med henblik på koblet indkomststøtte. Den procentsats, der følger heraf, kan ikke overstige den procentsats, som Kommissionen har godkendt for frivillig koblet støtte for ansøgningsåret 2018.

Den procentsats, der er omhandlet i første afsnit, kan forhøjes med højst 2 %, hvis det beløb, der svarer til den procentsats, der overstiger 10 %, afsættes til støtte til proteinafgrøder i overensstemmelse med afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 1.

Det beløb, der medtages i den godkendte strategiske plan som følge af anvendelsen af første og andet afsnit, er bindende.

6. Med forbehold af artikel 15 i forordning (EU) [HzR] kan det maksimumsbeløb, der kan ydes i en medlemsstat før anvendelsen af artikel 15 i nærværende forordning i henhold til afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 1, i denne forordning i for kalenderår, ikke overstige de beløb, der er fastsat i den strategiske plan i henhold til stk. 6.
7. Medlemsstaterne kan i deres strategiske plan beslutte at anvende en vis andel af ELFUL-tildelingen til at øge støttens løftestangseffekt og opgradere integrerede strategiske naturprojekter som omhandlet i [LIFE-forordningen] og til at finansiere aktioner vedrørende tværnational læringsmobilitet for borgere på landbrugslanddistriktsområdet med særlig fokus på unge landbrugere, jf. [Erasmusforordningen].

Artikel 87

Sporing af klimarelaterede udgifter

1. Kommissionen foretager på grundlag af de oplysninger, der forelægges af medlemsstaterne, en evaluering af politikken bidrag til klimamålsætningerne ved brug af enkle og fælles metoder.
2. Bidraget til udgiftsmålet anslås ved at anvende specifikke vægtninger, der er differentieret på grundlag af, hvorvidt der gennem støtten ydes et betydeligt eller moderat bidrag til klimamålsætningerne. Disse vægtninger er som følger:
 - (a) 40 % for udgifter til grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed og supplerende indkomststøtte som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 2 og 3
 - (b) 100 % for udgifter til ordninger til gavn for klimaet og miljøet som omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 4
 - (c) 100 % for udgifter til interventioner som omhandlet i artikel 86, stk. 2, første afsnit
 - (d) 40 % for udgifter til naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger som omhandlet i artikel 66.

Artikel 88
Vejledende finansielle tildelinger

1. Medlemsstaterne fastsætter i deres strategiske plan en vejledende finansiell tildeling til hver intervention. For hver intervention skal multiplikationen af det planlagte enhedsbeløb uden anvendelse af den variation i procentsats, der er omhandlet i artikel 89, og de planlagte output, være lig med den vejledende finansielle tildeling.
2. Hvis der planlægges forskellige enhedsbeløb for en intervention, skal summen af multiplikationerne af de planlagte enhedsbeløb uden anvendelse af den variation i procentsats, der er omhandlet i artikel 89, og de tilsvarende planlagte output være lig med den vejledende finansielle tildeling som omhandlet i stk. 1.

Artikel 89
Afvigelse fra enhedsbeløb

1. Med forbehold af anvendelsen af artikel 15 fastsætter medlemsstaterne et maksimumsstøttebeløb pr. enhed eller en afvigelse i procentsats for hver intervention af følgende interventionstyper:
 - (a) afkoblede direkte betalinger og koblet indkomststøtte som omhandlet i afsnit III, kapitel II
 - (b) betalinger for forvaltningsforpligtelser som omhandlet i artikel 65
 - (c) betalinger til naturbetingede begrænsninger eller andre områdespecifikke ulemper som omhandlet i artikel 66 og 67.

Afvigelsen i procentsats er den procentdel, hvormed det faktiske gennemsnitlige eller ens enhedsbeløb må overstige det planlagte gennemsnitlige eller ens enhedsbeløb, der er omhandlet i den strategiske plan.

For hver intervention med direkte betalinger kan det faktiske gennemsnitlige eller ens enhedsbeløb aldrig være lavere end det planlagte enhedsbeløb, medmindre det faktiske output overstiger det planlagte output som fastsat i den strategiske plan.

Hvis der er fastsat forskellige enhedsbeløb for en intervention, finder dette afsnit anvendelse på hvert ens eller gennemsnitligt enhedsbeløb for den pågældende intervention.

2. Med henblik på denne artikel beregnes det faktiske gennemsnitlige eller ens enhedsbeløb ved at dividere de årlige afholdte udgifter med det tilsvarende faktiske output for hver intervention.

Artikel 90
Fleksibilitet mellem tildelinger til direkte betalinger og ELFUL-tildelinger

1. Som led i deres forslag til en strategisk plan som omhandlet i artikel 106, stk. 1, kan medlemsstaterne beslutte at overføre:
 - (a) op til 15 % af medlemsstatens tildeling til direkte betalinger, jf. bilag IV, efter fradrag af de tildelinger til bomuld, der er fastsat i bilag VI for kalenderårene 2021 til 2026, til medlemsstatens tildeling til ELFUL i regnskabsårene 2022-2027 eller

- (b) op til 15 % af medlemsstatens tildeling til ELFUL i regnskabsårene 2022-2027 til medlemsstatens tildeling til direkte betalinger, jf. bilag IV, for kalenderårene 2021 til 2026.

Den procentdel af medlemsstatens tildeling til direkte betalinger, der kan overføres til medlemsstatens tildeling til ELFUL som omhandlet i første afsnit, kan forhøjes med

- (a) op til 15 procentpoint, hvis medlemsstaterne anvender den tilsvarende forhøjelse til ELFUL-finansierede interventioner, der er målrettet de i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), omhandlede specifikke miljø- og klimamålsætninger.
 - (b) op til 2 procentpoint, hvis medlemsstaterne anvender den tilsvarende forhøjelse i overensstemmelse med artikel 86, stk. 4, litra b).
2. I de beslutninger, der er nævnt i stk. 1, fastsættes den procentdel, der er omhandlet i stk. 1, som kan være forskellig fra kalenderår til kalenderår.
 3. Medlemsstaterne kan i 2023 revidere de i stk. 1 omhandlede beslutninger inden for rammerne af en anmodning om ændring af deres strategiske planer som omhandlet i artikel 107.

AFSNIT V

STRATEGISKE PLANER UNDER DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK

KAPITEL I

GENERELLE KRAV

Artikel 91 *Strategiske planer*

Medlemsstaterne fastlægger strategiske planer i overensstemmelse med denne forordning for at gennemføre den støtte fra Unionen, der finansieres gennem EGFL og ELFUL, med henblik på opfyldelsen af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6.

På grundlag af den SWOT-analyse, der er omhandlet i artikel 103, stk. 2, og en vurdering af behovet, jf. artikel 96, fastlægger medlemsstaten i den strategiske plan en interventionsstrategi som omhandlet i artikel 97, hvori der fastsættes kvantitative mål og delmål med henblik på opfyldelse af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6. Målene fastlægges ved anvendelse af det fælles sæt resultatindikatorer, der er fastlagt i bilag I.

For at nå disse mål fastlægger medlemsstaterne interventioner på grundlag af de interventionstyper, der er omhandlet i afsnit III.

Hver strategisk plan dækker perioden 1. januar 2021 til 31. december 2027.

Artikel 92 *Et øget ambitionsniveau med hensyn til miljø- og klimamålsætninger*

1. Medlemsstaterne tilstræber gennem deres strategiske planer og navnlig gennem de elementer i interventionsstrategien, der er omhandlet i artikel 97, stk. 2, litra a), at yde et større samlet bidrag til opfyldelsen af de specifikke miljø- og klimarelaterede målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), i forhold til det samlede bidrag til opfyldelsen af den målsætning, der er omhandlet i artikel 110, stk. 2, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, i form af støtte igennem EGFL og ELFUL i perioden 2014-2020.
2. Medlemsstaterne redegør i deres strategiske planer på grundlag af foreliggende oplysninger for, hvordan de har til hensigt at nå det samlede bidrag som omhandlet i stk. 1. Redegørelsen baseres på relevante oplysninger som f.eks. de elementer, der er omhandlet i artikel 95, stk. 1, litra a)-f), og artikel 95, stk. 2, litra b).

Artikel 93 *Den strategiske plans struktur*

Hver medlemsstat udarbejder én strategisk plan for hele sit område.

Hvis der er elementer i den strategiske plan, som fastlægges på regionalt plan, sikrer medlemsstaten sammenhængen og overensstemmelsen med de elementer i den strategiske plan, der fastlægges på nationalt plan.

Artikel 94
Procedurekrav

1. Medlemsstaterne udarbejder i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer den strategiske plan på grundlag af gennemsigtige procedurer.
2. Det organ i medlemsstaten, der er ansvarlig for udarbejdelsen af den strategiske plan, sikrer, at de kompetente myndigheder på miljø- og klimaområdet på effektiv vis inddrages i udarbejdelsen af planens miljø- klimamæssige aspekter.
3. Hver medlemsstat tilrettelægger et partnerskab med de kompetente regionale og lokale myndigheder. Partnerskabet omfatter som minimum følgende partnere:
 - (a) relevante offentlige myndigheder
 - (b) arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer
 - (c) relevante organer, der repræsenterer civilsamfundet og, hvis det er relevant, organer, som er ansvarlige for fremme af social inklusion, grundlæggende rettigheder, ligestilling mellem kønnene og ikkeforskelsbehandling.Medlemsstaterne inddrager disse partnere i udarbejdelsen af de strategiske planer.
4. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder med henblik på at sikre en effektiv koordinering i gennemførelsen af de strategiske planer under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og princippet om delt forvaltning.

KAPITEL II

DEN STRATEGISKE PLANS INDHOLD

Artikel 95
Den strategiske plans indhold

1. Hver strategisk plan skal indeholde følgende afsnit:
 - (a) en vurdering af behovene
 - (b) en interventionsstrategi
 - (c) en beskrivelse af de elementer, der er fælles for flere interventioner
 - (d) en beskrivelse af de interventioner med direkte betalinger, sektorspecifikke interventioner og interventioner til landdistriktsudvikling, der angives i strategien
 - (e) mål- og finansieringsplaner
 - (f) en beskrivelse af forvaltnings- og koordineringssystemet
 - (g) en beskrivelse af de elementer, der sikrer moderniseringen af den fælles landbrugspolitik
 - (h) en beskrivelse af de elementer, der vedrører forenkling og færre administrative byrder for de endelige støttemodtagere.
2. Hver strategisk plan vedlægges følgende bilag:
 - (a) Bilag I om den forudgående evaluering og den strategiske miljøvurdering
 - (b) Bilag II om SWOT-analysen
 - (c) Bilag III om høringen af partnerne

- (d) Bilag IV om den afgrødespecifikke betaling for bomuld
 - (e) Bilag V om den supplerende nationale finansiering, der ydes inden for rammerne af den strategiske plan.
3. Der er fastsat detaljerede bestemmelser om indholdet i de strategiske planers afsnit og bilag som omhandlet i stk. 1 og 2, og i artikel 96-103.

Artikel 96
Vurdering af behovene

Den vurdering af behovene, der er omhandlet i artikel 95, stk. 1, litra a), omfatter følgende:

- (a) sammenfatning af den SWOT-analyse, der er omhandlet i artikel 103, stk. 2
- (b) indkredsning af behovet for hver specifik målsætning som fastsat i artikel 6 på grundlag af dokumentationen fra SWOT-analysen. Hvert behov beskrives, uanset om det indgår i den strategiske plan eller ej
- (c) for så vidt angår den specifikke målsætning om at støtte en bæredygtig landbrugsindkomst og modstandsdygtighed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), en vurdering af behovet for risikostyring
- (d) hvis det er relevant, en analyse af det specifikke behov i sårbare geografiske områder såsom regionerne i den yderste periferi
- (e) prioritering og opstilling efter prioritet, herunder en velfunderet begrundelse for de trufne valg og, hvis det er relevant, hvorfor visse fastslåede behov ikke indgår eller kun delvist indgår i den strategiske plan.

For de specifikke miljø- og klimamålsætninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), tages der ved vurderingen hensyn til de nationale miljø- og klimaplaner, der udspringer af den lovgivningsmæssig, der er opført i bilag XI.

Medlemsstaterne anvender de nyeste og mest pålidelige data med henblik på denne vurdering.

Artikel 97
Interventionsstrategi

1. I den interventionsstrategi, der er omhandlet i artikel 95, stk. 1, litra b), fastsættes for hver af de specifikke målsætninger som omhandlet i artikel 6, stk. 1, og som indgår i den strategiske plan:
- (a) mål for hver relevant fælles resultatindikator og, hvis det er relevant, hver specifik resultatindikator og tilhørende delmål. Værdien af disse mål begrundes på baggrund af den vurdering af behovene, der er omhandlet i artikel 96. Med henblik på de specifikke målsætninger i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), udledes målene af de forklaringslementer, der er angivet i stk. 2, litra a) og b), i denne artikel
 - (b) interventioner, der er baseret på de interventionstyper, der er fastlagt i afsnit III, med undtagelse af den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er omhandlet i kapitel II, afdeling 3, underafdeling 2, i samme afsnit, skal være udformet til at afhjælpe den særlige situation, som gør sig gældende i det pågældende område, på grundlag af en velfunderet interventionslogik, der underbygges af den forudgående evaluering, der er omhandlet i artikel 125, den

SWOT-analyse, der er omhandlet i artikel 103, stk. 2, og den vurdering af behovene, der er omhandlet i artikel 96

- (c) elementer, hvoraf det fremgår, hvordan interventionerne gør det muligt at nå målene, og hvordan de er indbyrdes sammenhængende og forenelige
 - (d) elementer, der viser, at tildelingen af finansielle midler til interventionerne i den strategiske plan er begrundet og passende til at nå de fastsatte mål og er i overensstemmelse med den finansieringsplan, der er omhandlet i artikel 100.
2. Interventionsstrategien skal også indeholde følgende elementer, hvoraf fremgår strategiens sammenhæng og interventionernes komplementaritet på tværs af de specifikke målsætninger som omhandlet i artikel 6, stk. 1:
- (a) en oversigt over miljø- og klimastrukturen i den strategiske plan med en beskrivelse af komplementariteten og referencebetingelserne mellem konditionaliteten og de forskellige interventioner, igennem hvilke de specifikke miljø- og klimarelaterede målsætninger som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), skal opfyldes, og den måde, hvorpå det større samlede bidrag, der er omhandlet i artikel 92, skal opnås
 - (b) en redegørelse for, hvordan det er meningen, at miljø- og klimastrukturen i den strategiske plan skal bidrage til allerede fastsatte langsigtede nationale mål, der er fastsat i eller udspringer af den lovgivning, der er opført i bilag XI
 - (c) hvad angår den specifikke målsætning om at "tiltrække unge landbrugere og fremme virksomhedsudvikling" i artikel 6, stk. 1, litra g), en oversigt over relevante interventioner i den strategiske plan og specifikke betingelser såsom de betingelser, der er omhandlet i artikel 22, stk. 4, artikel 27, artikel 69 og artikel 71, stk. 7. Medlemsstaterne skal navnlig henvise til artikel 86, stk. 5, når de fremlægger finansieringsplanen for de interventionstyper, der er omhandlet i artikel 27 og 69. Oversigten skal også indeholde en redegørelse for samspillet med nationale instrumenter med henblik på at forbedre sammenhængen mellem Unionens aktioner og nationale aktioner på dette område
 - (d) en oversigt over de sektorspecifikke interventioner, herunder den koblede indkomststøtte, der er omhandlet i afsnit III, kapitel II, afdeling 3, underafdeling 1, og de sektorspecifikke interventioner, der er omhandlet i kapitel III i afsnit III, med en begrundelse for udvælgelsen af de pågældende sektorer, en liste over interventionerne for de enkelte sektorer, deres komplementaritet samt mulige specifikke yderlige mål i sammenhæng med interventionerne på grundlag af de sektorspecifikke interventionstyper, der er omhandlet i kapitel III i afsnit III
 - (e) en redegørelse for, hvilke interventioner der vil bidrage til en sammenhængende og integreret tilgang til risikostyring
 - (f) en beskrivelse af samspillet mellem nationale og regionale interventioner, herunder fordelingen af de finansielle tildelinger til de enkelte interventioner og fonde.

Artikel 98

Elementer, der er fælles for flere interventioner

Beskrivelsen af elementer, der er fælles for flere interventioner som omhandlet i artikel 95, stk. 1, litra c), omfatter følgende:

- (a) de definitioner, der er fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, og minimumskravene til interventioner med afkoblede direkte betalinger i medfør af artikel 16
- (b) en beskrivelse af konditionalitetsordningen, som omfatter følgende:
 - i) for hver GLM-norm som omhandlet i bilag III en beskrivelse af, hvordan Unionens norm gennemføres, herunder følgende elementer: en sammenfatning af den anvendte praksis på bedriften, det territoriale anvendelsesområde, typen af berørte landbrugere og en begrundelse for, hvorledes den pågældende praksis bidrager til hovedformålet med den pågældende praksis
 - ii) en beskrivelse af det samlede bidrag til de specifikke miljø- og klimarelaterede målsætninger som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f)
- (c) en beskrivelse af anvendelsen af "teknisk bistand" som omhandlet i artikel 83, stk. 2, artikel 86, stk. 3, og artikel 112 og af de netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik, der er omhandlet i artikel 113
- (d) andre oplysninger om gennemførelsen, navnlig:
 - i) en kortfattet beskrivelse af, hvordan værdien af betalingsrettigheder fastsættes, og, hvis det er relevant, hvordan reserven fungerer
 - ii) anvendelsen af det anslåede resultat af nedsættelsen af direkte betalinger som omhandlet i artikel 15
 - iii) en oversigt over koordineringen af, afgrænsningen og komplementariteterne mellem ELFUL og andre EU-fonde, der er aktive i landdistrikterne.

*Artikel 99
Interventioner*

Den beskrivelse af hver intervention, der er nævnt i den i artikel 95, stk. 1, litra d), omhandlede strategi omfatter følgende:

- (a) den interventionstype, som interventionen tilhører
- (b) det territoriale anvendelsesområde
- (c) den specifikke udformning af eller krav for den pågældende intervention, som sikrer et effektivt bidrag til den eller de specifikke i artikel 6, stk. 1, omhandlede målsætninger. Ved miljø- og klimainterventioner skal det i sammenhængen med konditionalitetsbetingelserne angives, at der ikke er overlap mellem de forskellige praksisser.
- (d) betingelserne for støtteberettigelse
- (e) for hver intervention på grundlag af de interventionstyper, der er opført i bilag II til denne forordning, hvordan de relevante bestemmelser i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, der er omhandlet i artikel 10 i denne forordning og i bilag II til denne forordning, overholdes, og for hver intervention, der ikke er baseret på de interventionstyper, der er opført i bilag II til denne forordning, hvorvidt og i bekræftende fald, hvordan de relevante bestemmelser i artikel 6, stk. 5, eller i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug overholdes
- (f) de årlige planlagte output for interventionen og i givet fald en opdeling efter ens eller gennemsnitligt støttebeløb pr. enhed

- (g) det årlige planlagte støttebeløb pr. enhed, begrundelsen herfor og en begrundet maksimal afvigelse for dette enhedsbeløb som omhandlet i artikel 89. Hvis det er relevant, gives også oplysninger om:
- i) støtteform og støttesats
 - ii) beregningen af støttebeløbet pr. enhed og attesteringen heraf som omhandlet i artikel 76
 - iii) de forskellige ens støttebeløb pr. enhed inden for rammerne af den pågældende intervention, navnlig for grupper af områder som omhandlet i artikel 18, stk. 2
 - iv) hvis medlemsstaterne beslutter at differentiere beløbet af den grundlæggende indkomststøtte pr. hektar i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, for hver gruppe af områder
- (h) den deraf følgende årlige finansielle tildeling til interventionen som omhandlet i artikel 88. Hvis det er relevant, en opdeling af de beløb, der planlægges anvendt til støtte, og de beløb, der planlægges anvendt til finansielle instrumenter
- (i) angivelse af, hvorvidt interventionen falder uden for anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF og er underlagt en vurdering i henhold til statsstøttereglerne

Artikel 100

Mål- og finansieringsplaner

1. Den målplan, der er omhandlet i artikel 95, stk. 1, litra e), består af en sammenfattende tabel, hvoraf fremgår de i artikel 97, stk. 1, litra a), omhandlede mål med angivelse af opdelingen i årlige delmål.
2. Den finansieringsplan, der er omhandlet i artikel 95, stk. 1, litra e), omfatter tabeller, der er i overensstemmelse med artikel 99, litra f) og h), herunder:
 - (a) medlemsstatens tildelinger til interventionstyper med direkte betalinger som omhandlet i artikel 81, stk. 1, til sektorspecifikke interventionstyper for vin som omhandlet i artikel 82, stk. 1, og til biavlsektoren som omhandlet i artikel 82, stk. 2, og til interventionstyper til landdistriktsudvikling som omhandlet i artikel 83, stk. 3
 - (b) overførslerne af beløb mellem interventionstyper med direkte betalinger og interventionstyper til landdistriktsudvikling i overensstemmelse med artikel 90 og eventuelle fradrag i medlemsstaternes tildelinger til interventionstyper med direkte betalinger med henblik på at stille beløb til rådighed for de interventionstyper for andre sektorer, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III, afdeling 7, i overensstemmelse med artikel 82, stk. 7
 - (c) medlemsstatens tildelinger til de interventionstyper for olivenolie, der er omhandlet i artikel 82, og for humle som omhandlet i artikel 82, stk. 3, og, hvis disse interventionstyper ikke gennemføres, beslutningen om at anføre de pågældende tildelinger til medlemsstatens tildeling til direkte betalinger i henhold til artikel 82, stk. 5
 - (d) en opdeling af medlemsstaternes tildelinger til interventionstyper med direkte betalinger efter overførsler som fastsat i litra b) og c) på grundlag af de vejledende finansielle tildelinger pr. interventionstype og pr. intervention med angivelse af de planlagte output, det gennemsnitlige eller ens enhedsbeløb og

den maksimale afvigelse som omhandlet i artikel 89. Hvis det er relevant, omfatter opdelingen beløbet af reserven af betalingsrettigheder.

Det samlede anslåede resultat af nedsættelsen af betalinger angives.

Under hensyntagen til anvendelsen af resultatet af nedsættelsen af betalinger som omhandlet i artikel 15 og artikel 81, stk. 3, fastsættes disse vejledende finansielle tildelinger, de tilhørende planlagte output og de tilsvarende gennemsnitlige eller ens enhedsbeløb før nedsættelsen af betalinger

- (e) en opdeling af tildelingerne til de sektorspecifikke interventioner, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III afdeling 7, pr. intervention og med angivelse af de planlagte output og det gennemsnitlige enhedsbeløb
- (f) en opdeling af medlemsstaternes tildelinger til landdistriktsudvikling efter overførsler til og fra direkte betalinger som angivet under litra b), pr. interventionstype og pr. intervention, herunder de samlede beløb for perioden, inkl. angivelse af den gældende ELFUL-bidragssats, opdelt pr. intervention og pr. type region, hvis det er relevant. Ved overførsel af midler fra direkte betalinger skal angives den eller de interventioner eller dele af en intervention, som finansieres ved overførslen. Af tabellen skal også fremgå de planlagte output pr. intervention og de gennemsnitlige eller ens enhedsbeløb og, hvis det er relevant, en opdeling af de planlagte beløb til støtte og de planlagte beløb til finansielle instrumenter. Beløbene til teknisk bistand skal også angives
- (g) angivelse af de interventioner, der bidrager til krav om minimumsudgifter, der er fastsat i artikel 86.

De elementer, der er omhandlet i dette stykke, fastlægges pr. år.

Artikel 101

Forvaltnings- og koordineringssystemer

Den beskrivelse af de forvaltnings- og koordineringssystemer, der er omhandlet i artikel 96, stk. 1, litra f), omfatter følgende:

- (a) angivelse af alle de forvaltningsorganer, der er henvist til i kapitel II i afsnit II i forordning (EU) [HzR]
- (b) identifikation af delegerede og bemyndigede organer, der ikke er omhandlet i forordning (EU) [HzR], og deres opgaver
- (c) oplysning om de kontrolsystemer og sanktioner, der er omhandlet i afsnit IV i forordning (EU) [HzR]
 - i) det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, der er omhandlet i kapitel II i afsnit IV i forordning (EU) [HzR]
 - ii) den kontrol- og sanktionsordning for konditionalitet, der er omhandlet i kapitel IV i afsnit IV i forordning (EU) [HzR]
 - iii) de kompetente kontrolorganer, der er ansvarlige for kontrollen
- (d) beskrivelse af overvågnings- og rapporteringsstrukturen.

Artikel 102
Modernisering

I den beskrivelse af de elementer, der skal sikre den i artikel 95, stk. 1, litra g), omhandlede modernisering af den fælles landbrugspolitik, fremhæves de elementer i den strategiske plan, der støtter modernisering af landbrugssektoren og den fælles landbrugspolitik, og den skal navnlig indeholde:

- (a) en oversigt over, hvordan den strategiske plan bidrager til den tværgående målsætning om at fremme og udveksle viden, innovation og digitalisering og tilskynde til udbredelsen heraf som omhandlet i artikel 5, andet afsnit, navnlig gennem:
 - i) en beskrivelse af organisationsstrukturen for AKIS udformet som den kombinerede organisations- og videnstrøm mellem de personer, organisationer og institutioner, der anvender og frembringer viden inden for landbrug og indbyrdes forbundne områder
 - ii) en beskrivelse af, hvordan de rådgivningstjenester, der er omhandlet i artikel 13, og forskere og netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik vil samarbejde inden for rammerne af AKIS, og hvordan rådgivningstjenester og innovationsstøttetjenester leveres
- (b) en beskrivelse af strategien for udvikling af digitale teknologier i landbruget og landdistrikterne og for anvendelsen af disse teknologier til at forbedre effektiviteten og lønsomheden af interventionerne i de strategiske planer.

Artikel 103
Bilag

1. Bilag I til den strategiske plan som omhandlet i artikel 95, stk. 2, litra a), skal indeholde en sammenfatning af de vigtigste resultater af den forudgående evaluering som omhandlet i artikel 125 og den strategiske miljøvurdering som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF³⁹ og hvordan der er blevet taget fat på dem, eller en begrundelse for, hvorfor de ikke er taget i betragtning samt link til den fuldstændige forudgående evalueringsrapport og den strategiske miljøvurderingsrapport.
2. Bilag II til den strategiske plan som omhandlet i artikel 95, stk. 2, litra b), indeholder en SWOT-analyse af den nuværende situation på det område, der er omfattet af den strategiske plan.

SWOT-analysen baseres på den nuværende situation på det område, der er omfattet af den strategiske plan, og omfatter for hver af de i artikel 6, stk. 1, omhandlede specifikke målsætninger en omfattende overordnet beskrivelse af den nuværende situation for det område, der er omfattet af den strategiske plan, baseret på fælles kontekstindikatorer og andre kvantitative og kvalitative ajourførte oplysninger såsom undersøgelser, tidligere evalueringsrapporter, sektoranalyser og den lære, der er draget af foregående erfaringer.

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

Herudover skal beskrivelsen for hver af de overordnede og specifikke målsætninger som omhandlet i artikel 5 og artikel 6, stk. 1, navnlig fremhæve:

- (a) de stærke sider, der er identificeret i det område, den strategiske plan omfatter
- (b) de svagheder, der er identificeret i det område, den strategiske plan omfatter
- (c) de muligheder, der er identificeret i det område, den strategiske plan omfatter
- (d) de trusler, der er identificeret i det område, den strategiske plan omfatter
- (e) hvis det er relevant, en analyse af territoriale aspekter med fremhævelse af de territorier, som interventionerne specifikt er målrettet på
- (f) hvis det er relevant, en analyse af sektorspecifikke aspekter, navnlig for de sektorer, der er omfattet af specifikke interventioner og/eller sektorspecifikke programmer.

Med hensyn til de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), skal SWOT-analysen vedrøre de nationale planer, der udspringer af den lovgivning, der er opført i bilag XI.

Med hensyn til den specifikke målsætning om at tiltrække unge landbrugere, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra g), skal SWOT-analysen omfatte en kortfattet analyse af adgangen til jord, jordmobilitet og jordomstrukturering, adgang til finansiering og lån samt adgang til viden og rådgivning.

Med hensyn til den overordnede tværgående målsætning om at fremme og udveksle viden, innovation og digitalisering og tilskynde til udbredelsen heraf, der er fastsat i artikel 5, andet afsnit, skal SWOT-analysen også indeholde relevante oplysninger om, hvordan AKIS og de dermed forbundne strukturer fungerer.

3. Bilag III til den strategiske plan som omhandlet i artikel 95, stk. 2, litra c), omfatter resultaterne af høringen af partnerne og en kort beskrivelse af, hvordan høringen blev gennemført.
4. Bilag IV til den strategiske plan som omhandlet i artikel 95, stk. 2, litra d), indeholder en kort beskrivelse af støtten til bomuld og dens komplementaritet med den strategiske plans øvrige interventioner.
5. Bilag V til den strategiske plan som omhandlet i artikel 95, stk. 2, litra e), indeholder følgende:
 - (a) en kort beskrivelse af supplerende national finansiering, der ydes inden for anvendelsesområdet for den strategiske plan, herunder beløbene pr. foranstaltning og angivelse af overensstemmelse med kravene i henhold til denne forordning
 - (b) en redegørelse for komplementariteten med den strategiske plans interventioner og
 - (c) angivelse af, hvorvidt den supplerende nationale finansiering falder uden for anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF og er underlagt vurdering i henhold til statsstøttere reglerne.

Artikel 104

Delegerede beføjelser vedrørende indholdet af den strategiske plan

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 om ændring af dette kapitel for så vidt angår indholdet af den strategiske plan og dens bilag.

Artikel 105

Gennemførelsesbeføjelser vedrørende indholdet af den strategiske plan

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om præsentationen af bestemmelser om forelæggelsen af de elementer, der beskrevet i artikel 96-103, i de strategiske planer. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 139, stk. 2.

KAPITEL III GODKENDELSE OG ÆNDRING AF DEN STRATEGISKE PLAN UNDER DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK

Artikel 106

Godkendelse af den strategiske plan

1. Hver medlemsstat forelægger Kommissionen et forslag til en strategisk plan, som indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 95, senest den 1. januar 2020.
2. Kommissionen vurderer de foreslåede strategiske planer med hensyn til planernes fuldstændighed, sammenhængen og overensstemmelsen med de almindelige principper i EU-retten, denne forordning og de bestemmelser, der er vedtaget i medfør af den, og den horisontale forordning, deres effektive bidrag til de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, betydningen for et velfungerende det indre marked og i forhold til konkurrenceforvridning, omfanget af den administrative byrde for støttemodtagerne og forvaltningerne. Ved vurderingen skal der navnlig ses på, hvorvidt strategien i den strategiske plan er tilstrækkelig, samt de relevante specifikke målsætninger, mål, interventioner og tildelingen af budgetmidler til opfyldelse af den strategiske plans specifikke målsætninger gennem de foreslåede interventioner på grundlag af SWOT-analysen og den forudgående vurdering.
3. Afhængigt af resultatet af den vurdering, der er omhandlet i stk. 2, kan Kommissionen fremsætte bemærkninger til medlemsstaterne senest tre måneder efter datoen for forelæggelsen af den strategiske plan.
Medlemsstaten forelægger Kommissionen alle nødvendige supplerende oplysninger og reviderer i givet fald den foreslåede plan.
4. Kommissionen godkender den foreslåede strategiske plan, hvis de nødvendige oplysninger er fremlagt, og Kommissionen er overbevist om, at planen er forenelig med de almindelige principper i EU-retten, kravene i nærværende forordning, bestemmelserne vedtaget i henhold hertil og kravene i forordning (EU) [HzR].
5. Godkendelsen af hver strategisk plan sker senest otte måneder efter, at den pågældende medlemsstat har fremlagt den.

Godkendelsen omfatter ikke de oplysninger, der er henvist til i artikel 101, litra c), og i bilag I-IV til den strategiske plan, der er omhandlet i artikel 95, stk. 2, litra a) til d).

I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaten anmode Kommissionen om at godkende en strategisk plan, som ikke indeholder samtlige elementer. Den berørte medlemsstat anfører i så fald de dele af den strategiske plan, der mangler, og forelægger de vejledende mål og finansielle planer, der er omhandlet i artikel 100, for hele den strategiske plan for at vise den overordnede sammenhæng og overensstemmelse med planen. De manglende elementer i den strategiske plan fremsendes til Kommissionen i form af en ændring af planen i overensstemmelse med artikel 107.

6. Hver strategisk plan godkendes af Kommissionen ved en gennemførelsesafgørelse uden anvendelse af udvalgsproceduren i artikel 139.
7. De strategiske planer får først retsvirkning, når de er godkendt af Kommissionen.

Artikel 107

Ændring af den strategiske plan

1. Medlemsstaterne kan fremsætte en anmodning til Kommissionen om ændring af deres strategiske planer.
2. Anmodninger om ændring af den strategiske plan skal være behørigt begrundet og navnlig indeholde de forventede virkninger af ændringerne af planen for opfyldelsen af de specifikke målsætninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1. De vedlægges den ændrede plan sammen med de ajourførte bilag, alt efter hvad der er relevant.
3. Kommissionen vurderer ændringens sammenhæng med denne forordning og de bestemmelser, der er vedtaget i medfør heraf, og med forordning (EU) [HzR] og dens effektive bidrag til opfyldelsen af de specifikke målsætninger.
4. Kommissionen godkender den ændring af den strategiske plan, der anmodes om, såfremt de nødvendige oplysninger er fremlagt, og Kommissionen er af den opfattelse, at den ændrede plan er forenelig med de almindelige principper i EU-retten, kravene i nærværende forordning, de bestemmelser, der vedtages i medfør heraf, og i forordning (EU) [HzR].
5. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger senest 30 arbejdsdage efter, at anmodningen om ændring af en strategisk plan er fremsat. Medlemsstaten forelægger Kommissionen alle nødvendige yderligere oplysninger.
6. Godkendelsen af en anmodning om ændring af en strategisk plan gives senest tre måneder efter, at medlemsstaten har fremlagt den, forudsat at eventuelle bemærkninger fra Kommissionen er blevet taget i betragtning på passende vis.
7. En anmodning om ændring af den strategiske plan kan forelægges højst én gang pr. kalenderår med forbehold af eventuelle undtagelser, der fastsættes af Kommissionen i henhold til artikel 109.
8. Hver ændring af den strategiske plan godkendes af Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesafgørelse uden anvendelse af udvalgsproceduren i artikel 139.
9. Med forbehold af artikel 80 får de strategiske planer først retsvirkning, når de er godkendt af Kommissionen.
10. Rettelser af rent administrativ eller redaktionel art eller åbenlyse fejl, der ikke berører gennemførelsen af politikken og interventionen, betragtes ikke som en anmodning om ændring. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne korrektioner.

Artikel 108

Beregning af frister for Kommissionens aktioner

Med henblik på dette kapitel gælder det, at hvis der er fastsat en frist for en aktion, der skal iværksættes af Kommissionen, begynder fristen, når alle oplysninger, der er i overensstemmelse med kravene i denne forordning og bestemmelserne vedtaget i medfør heraf er blevet forelagt.

Denne frist omfatter ikke det tidsrum, der begynder dagen efter den dato, hvor Kommissionen sender sine bemærkninger eller en anmodning om ændrede dokumenter til medlemsstaten, og slutter den dato, hvor medlemsstaten svarer Kommissionen.

Artikel 109

Delegerede beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 om ændring af dette kapitel for så vidt angår:

- (a) procedurer og frister for godkendelse af strategiske planer
- (b) procedurer og frister for fremsættelse og godkendelse af anmodninger om ændringer af strategiske planer
- (c) hyppighed, hvormed de strategiske planer skal forelægges i programmeringsperioden, herunder fastsættelse af særlige tilfælde, for hvilke det maksimale antal ændringer, der er omhandlet i artikel 107, stk. 7, ikke skal medregnes.

AFSNIT VI

KOORDINERING OG FORVALTNING

Artikel 110

Forvaltningsmyndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en forvaltningsmyndighed for deres strategiske planer.
Medlemsstaterne sørger for, at det relevante forvaltnings- og kontrolsystem er etableret på en sådan måde, at der sikres en klar fordeling og adskillelse af funktioner mellem forvaltningsmyndigheden og de øvrige organer. Det påhviler medlemsstaterne at sørge for, at systemet fungerer effektivt i hele den strategiske plans løbetid.
2. Forvaltningsmyndigheden har ansvaret for, at den strategiske plan forvaltes og gennemføres på en effektiv, virkningsfuld og korrekt vis. Den sørger navnlig for:
 - (a) at der er et tilstrækkelig sikkert elektronisk system til registrering, vedligeholdelse, forvaltning og rapportering af de statistiske oplysninger om planen og gennemførelsen, som er nødvendige med henblik på overvågning og evaluering, især oplysninger, der kræves for at overvåge fremskridtene i forhold til de opstillede målsætninger og mål
 - (b) at støttemodtagere og andre organer, der er involveret i gennemførelsen af interventioner:
 - i) informeres om de forpligtelser, som den ydede støtte medfører, og enten har et særskilt regnskabssystem eller anvender en passende regnskabskode for alle transaktioner, der vedrører en operation
 - ii) har kendskab til kravene til fremlæggelse af data til forvaltningsmyndigheden og til registrering af output og resultater
 - (c) at de berørte modtagere, hvis det er relevant ad elektronisk vej, får en liste over de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og minimumsnormer for god landbrugs- og miljømæssig stand, der er fastsat i henhold til kapitel I, afdeling 2, i afsnit III, der skal finde anvendelse på bedriftsniveau samt klare og præcise oplysninger herom
 - (d) at den forudgående evaluering, der er omhandlet i artikel 125, er i overensstemmelse med evaluerings- og overvågningssystemet, og at den er godtaget og fremsendt til Kommissionen
 - (e) at den evalueringsplan, der er omhandlet i artikel 120, er indført, at den efterfølgende evaluering, der er omhandlet i samme artikel, gennemføres inden for de tidsfrister, der er fastsat i nærværende forordning, og sikre, at sådanne evalueringer er i overensstemmelse med evaluerings- og overvågningssystemet, og at de tilsendes den overvågningskomité, der er omhandlet i artikel 111, og Kommissionen
 - (f) at overvågningskomitéen forsynes med de oplysninger og dokumenter, der er nødvendig for at overvåge gennemførelsen af den strategiske plan i lyset af dens specifikke målsætninger og prioriteter

- (g) at den årlige performancerapport og herunder aggregerede overvågningstabeller udarbejdes, og at den efter høring af overvågningskomitéen fremsendes til Kommissionen
 - (h) at de relevante opfølgingsforanstaltninger på grundlag af Kommissionens bemærkninger om de årlige performancerapporter træffes
 - (i) at betalingsorganet modtager alle nødvendige oplysninger, navnlig om anvendte procedurer og eventuelle kontroller i forbindelse med interventioner, der er udvalgt til finansiering, inden betalinger godkendes
 - (j) at modtagere af støtte i forbindelse med interventioner, der finansieres gennem ELFUL, med undtagelse af areal- og dyrerelaterede interventioner, anerkender den støtte finansielle støtte, de modtager, herunder ved behørig brug af EU-logoet i overensstemmelse med de bestemmelser, som Kommissionen måtte fastsætte i henhold til stk. 5
 - (k) at der sikres offentlig omtale af den strategiske plan, herunder gennem det nationale netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik, ved at informere potentielle støttemodtagere, erhvervsorganisationer, arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer, organer, der arbejder med at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, og de berørte ikkestatslige organisationer, herunder miljøorganisationer, om de muligheder, som den strategiske plan rummer, og reglerne for at få adgang til midler inden for rammerne af den strategiske plan og ved at underrette støttemodtagere og offentligheden om Unionens støtte til landbruget og landdistriktsudvikling gennem den strategiske plan.
3. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden kan udpege et eller flere bemyndigede organer, herunder lokale myndigheder, regionaludviklingsorganer eller ikkestatslige organisationer, til at varetage forvaltningen og gennemførelsen af interventionerne i den strategiske plan.
 4. Hvis en del af forvaltningsmyndighedens opgaver uddelegeres til et andet organ, har den fortsat det fulde ansvar for, at de pågældende opgaver forvaltes og gennemføres på effektiv og korrekt vis. Forvaltningsmyndigheden sørger for, at der er truffet passende bestemmelser, hvormed det andet organ kan indhente alle nødvendige oplysninger og informationer med henblik på udførelsen af disse opgaver.
 5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 til supplerung af denne forordning for så vidt angår anvendelsen af de informations-, offentliggørelses- og synlighedskrav, der er omhandlet i stk. 2, litra j) og k).

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 139, stk. 2.

Artikel III *Overvågningskomitéen*

1. Medlemsstaten nedsætter en komité, der skal overvåge gennemførelsen af den strategiske plan ("overvågningskomitéen") før den strategiske plan fremlægges.
Hver overvågningskomité vedtager selv sin forretningsorden.

Overvågningskomitéen mødes mindst en gang om året og behandler alle problemstillinger, der har indvirkning på den strategiske plans fremskridt med hensyn til at opfylde målene.

Medlemsstaten offentliggør overvågningskomitéens forretningsorden og alle data og oplysninger, der udveksles med overvågningskomitéen, online.

2. Medlemsstaten fastlægger sammensætningen af overvågningskomitéen og sikrer en afbalanceret repræsentation fra de relevante offentlige myndigheder og bemyndigede organer samt repræsentanter for de i artikel 94, stk. 3, omhandlede partnere.

Hvert medlem af overvågningskomitéen har én stemme.

Medlemsstaten offentliggør listen over medlemmerne af overvågningskomitéen online.

Repræsentanter for Kommissionen deltager i overvågningskomitéens arbejde med rådgivende funktion.

3. Overvågningskomitéen undersøger bl.a.:
 - (a) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af den strategiske plan og opnåelse af delmål og mål
 - (b) eventuelle spørgsmål, der påvirker den strategiske plans performance, og de aktioner, der er truffet til afhjælpning af disse spørgsmål
 - (c) elementerne i den forudgående evaluering, der er anført i artikel 52, stk. 3, i forordning (EU) [CPR] og det strategidokument, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1, i forordning (EU) [CPR]
 - (d) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af evalueringer, sammenfatninger af evalueringer og opfølgning på konstaterede forhold
 - (e) gennemførelsen af kommunikations- og synlighedsaktioner
 - (f) opbygning af administrativ kapacitet for offentlige myndigheder og støttemodtagere, hvis det er relevant.
4. Overvågningskomitéen afgiver udtalelse om:
 - (a) forslaget til den strategiske plan
 - (b) den metodologi og de kriterier, der er anvendt ved udvælgelsen af operationer
 - (c) de årlige performancerapporter
 - (d) evalueringsplanen og eventuelle ændringer heraf
 - (e) eventuelle forslag fra forvaltningsmyndigheden om ændringen af den strategiske plan.

Artikel 112

Teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ

1. På en medlemsstats initiativ kan ELFUL støtte aktioner, der er nødvendige af hensyn til en effektiv forvaltning og gennemførelse af støtte i relation til den strategiske plan, herunder oprettelse og drift af det i artikel 113, stk. 1, omhandlede netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik. De aktioner, der er omhandlet i dette stykke, kan omfatte forudgående og efterfølgende perioder for den strategiske plan.

2. Aktioner, der gennemføres af den ledende fonds myndighed i overensstemmelse med artikel 25, stk. 4, 5 og 6, i forordning (EU) [CPR], kan også tildeles støtte.
3. Teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ kan ikke finansiere certificeringsorganer som omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) [HzR].

Artikel 113

Europæisk og Nationalt netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik

1. Hver medlemsstat opretter et nationalt netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik ("det nationale netværk") med henblik på netværkssamarbejde mellem organisationer og forvaltninger, konsulenter, forskere og andre innovationsaktører inden for landbrug og landdistriktsudvikling senest 12 måneder efter Kommissionens godkendelse af den strategiske plan.
2. Der oprettes et europæisk netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik ("det europæiske netværk") med henblik på netværkssamarbejde mellem de nationale netværk, organisationer og forvaltninger inden for landbrug og landdistriktsudvikling.
3. I netværkssamarbejdet gennem netværkene vedrørende den fælles landbrugspolitik forfølges følgende mål:
 - (a) øge inddragelsen af alle interessenter i udformningen og gennemførelsen af de strategiske planer
 - (b) støtte medlemsstaternes myndigheder i gennemførelsen af de strategiske planer og overgangen til en performancebaseret gennemførelsesmodel
 - (c) fremme peerlæring og interaktion mellem alle interessenter inden for landbruget og landdistriktsudvikling
 - (d) fremme innovation og støtte inddragelsen af alle interessenter i videnudvekslings- og videnopbygningsprocessen
 - (e) støtte alle interessenters overvågnings- og evalueringskapacitet
 - (f) bidrage til formidlingen af de resultater, der opnået gennem de strategiske planer.
4. Netværkene vedrørende den fælles landbrugspolitik varetager med henblik på opfyldelsen af de målsætninger, der er fastlagt i stk. 3, følgende opgaver:
 - (a) indsamling, analyse og formidling af oplysninger om aktioner, der støttes inden for rammerne af strategiske planer
 - (b) deltagelse i kapacitetsopbygning hos medlemsstaternes myndigheder og for andre aktører, der er involveret i gennemførelsen af de strategiske planer, herunder hvad angår overvågnings- og evalueringsprocesser
 - (c) indsamling og formidling af god praksis
 - (d) indsamling af oplysninger, herunder statistikker og administrative oplysninger, og analyser af udviklingen inden for landbruget og i landdistrikterne, der er relevante for de i artikel 6, stk. 1, omhandlede specifikke målsætninger
 - (e) oprettelse af platforme, fora og arrangementer med henblik på fremme af udvekslingen af erfaringer mellem interessenterne og peerlæring, herunder udvekslinger med netværk i tredjelande, hvis det er relevant

- (f) indsamling af oplysninger og fremme af netværkssamarbejde mellem strukturer og projekter som f.eks. de lokale aktionsgrupper, der er omhandlet i artikel 27 i forordning [CPR], de operationelle grupper inden for rammerne af det i artikel 114, stk. 4, omhandlede Europæiske Innovationspartnerskab om et Produktivt og Bæredygtigt Landbrug og tilsvarende strukturer og projekter
- (g) støtte til samarbejdsprojekter mellem lokale aktionsgrupper eller tilsvarende strukturer for lokaludvikling, herunder tværnationalt samarbejde
- (h) etablering af koblinger til andre strategier eller netværk, der finansieres af Unionen
- (i) bidrag til den videre udvikling af den fælles landbrugspolitik og forberedelse af eventuelle efterfølgende perioder for strategiske planer
- (j) for så vidt angår de nationale netværk deltage i og bidrage til det europæiske netværks aktiviteter.

Artikel 114

Det Europæiske Innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed

1. Kommissionen opretter et Europæisk Innovationspartnerskab om et Produktivt og Bæredygtigt Landbrug ("EIP").
2. Formålet med EIP er at tilskynde til innovation og forbedre udveksling af viden.
3. EIP bidrager til opfyldelsen af de i artikel 6, stk. 1 omhandlede specifikke målsætninger
4. EIP støtter AKIS som omhandlet i artikel 13, stk. 2, ved at politikker og instrumenter knyttes sammen for at fremskynde innovation. Det sørger navnlig for følgende:
 - (a) værditilvækst gennem bedre sammenhæng mellem forskning og landbrugspraksis og tilskyndelse til bredere anvendelse af tilgængelige innovationsforanstaltninger
 - (b) kontakt mellem af innovationsaktører og projekter
 - (c) fremme af en hurtigere og mere omfattende gennemførelse af innovative løsninger i praksis og
 - (d) oplysning af forskersamfundet om forskningsbehov inden for landbrugspraksis.

De operationelle grupper inden for rammerne af EIP er en del af EIP De udarbejder en plan for innovative projekter, der skal udvikles, testes, tilpasses eller gennemføres, på grundlag af den interaktive innovationsmodel, der har følgende centrale principper:

- (a) udvikling af innovative løsninger med fokus på landbrugeres eller skovbrugeres behov og så vidt det er nyttigt under hensyntagen til interaktionerne i hele forsyningskæden
- (b) samle partnere med supplerende viden såsom landbrugere, konsulenter, forskere, virksomheder eller ikkestatslige organisationer i den målrettede kombination, der er bedst egnet til at opfylde projektets målsætninger og
- (c) fælles beslutningstagning og fælles resultatopnåelse.

Den planlagte innovation kan være baseret på ny, men også på traditionel praksis i en ny geografisk eller miljømæssig sammenhæng.

De operationelle grupper formidler deres planer og resultaterne af deres projekter gennem navnlig netværkene vedrørende den fælles landbrugspolitik.

AFSNIT VII OVERVÅGNING, RAPPORTERING OG EVALUERING

KAPITEL I PERFORMANCERAMME

Artikel 115

Fastlæggelse af performancerammen

1. Medlemsstaterne fastlægger en performanceramme, som gør det muligt at rapportere om, overvåge og evaluere den strategiske plans performance under gennemførelsen.
2. Performancerammen omfatter følgende elementer:
 - (a) et sæt fælles kontekst-, output-, resultat- og effektindikatorer, herunder dem, der er omhandlet i artikel 7, der vil blive anvendt som grundlag for overvågning, evaluering og rapportering om den årlige performance
 - (b) mål og årlige delmål, der fastsættes for de relevante specifikke målsætninger på grundlag af resultatindikatorer
 - (c) dataindsamling, -lagring og -overførsel
 - (d) regelmæssig rapportering om performance-, overvågnings- og evalueringsaktiviteter
 - (e) mekanismer til belønning af god performance og til at gøre noget ved en lav performance
 - (f) de forudgående, midtvejs- og efterfølgende evalueringer og alle øvrige evalueringsaktiviteter, der er knyttet til den strategiske plan
3. Performancerammen omfatter:
 - (a) indholdet i de strategiske planer
 - (b) markedsforanstaltninger og andre interventioner i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013.

Artikel 116

Målsætninger for performancerammen

Målet med performancerammen er at:

- (a) vurdere virkningen, effektiviteten, lønsomheden, relevansen og sammenhængen og merværdien for Unionen af den fælles landbrugspolitik
- (b) fastsætte delmål og mål for de specifikke målsætninger, der er omhandlet i artikel 6
- (c) overvåge fremskridt i forhold til de mål, der er fastsat i de strategiske planer
- (d) vurdere virkningen, effektiviteten, lønsomheden, relevansen og sammenhængen af interventionerne i de strategiske planer
- (e) understøtte en fælles læreproces hvad angår overvågning og evaluering.

Artikel 117
Elektronisk informationssystem

Medlemsstaterne opretter et elektronisk informationssystem, hvorigennem de registrerer og ajourfører vigtige oplysninger om gennemførelsen af den strategiske plan, som er nødvendige med henblik på overvågning og evaluering, navnlig om hver intervention, der er udvalgt til finansiering, og om afsluttede interventioner, herunder oplysninger om de enkelte støttemodtagere og operationer.

Artikel 118
Fremlæggelse af oplysninger

Medlemsstaterne sikrer, at modtagere af støtte inden for rammerne af den strategiske plans interventioner og lokale aktionsgrupper forpligter sig til at give forvaltningsmyndigheden eller andre organer, der uddelegeres til at udføre opgaver på vegne heraf, alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på overvågning og evaluering af den strategiske plan.

Medlemsstaterne sikrer, at der etableres omfattende, fuldstændige, aktuelle og pålidelige datakilder, som muliggør en effektiv opfølgning af fremskridtene inden for politikken, hvad angår opfyldelsen af målsætningerne, ved brug af output-, resultat- og effektindikatorer.

Artikel 119
Overvågningsprocedurer

Forvaltningsmyndigheden og overvågningskomitéen overvåger gennemførelsen af den strategiske plan og fremskridt hen imod opfyldelse af målene i den strategiske plan på grundlag af output- og resultatindikatorer.

Artikel 120
Gennemførelsesbeføjelser vedrørende performancerammen

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende performancerammens indhold. Sådanne retsakter omfatter listen over kontekstindikatorer, andre indikatorer, der er nødvendige med henblik på passende overvågning og evaluering af politikken, fastlæggelse af de metoder, der skal anvendes til beregning af indikatorerne, og de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre nøjagtigheden og pålideligheden af de data, der indsamles af medlemsstaterne. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 139, stk. 2.

KAPITEL II

ÅRLIGE PERFORMANCERAPPORTER

Artikel 121
Årlige performancerapporter

1. Senest den 15. februar 2023 og den 15. februar hvert efterfølgende år til og med 2030 forelægger medlemsstaten Kommissionen en årlig performancerapport om gennemførelsen af den strategiske plan i det foregående regnskabsår. Den rapport, der forelægges i 2023, skal omfatte regnskabsårene 2021 og 2022. Hvad angår direkte betalinger som omhandlet i afsnit III, kapitel II, omfatter rapporten kun regnskabsåret 2022.

2. Den sidste årlige performance rapport, der forelægges senest den 15. februar 2030, indeholder en sammenfatning af de evalueringer, der er foretaget i gennemførelsesperioden.
3. For at være tilfredsstillende skal den årlige performance rapport indeholde alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, 5 og 6. Senest 15 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af den årlige performance rapport underretter Kommissionen medlemsstaten, hvis rapporten ikke er tilfredsstillende, ellers betragtes den som tilfredsstillende.
4. De årlige performance rapporter indeholder de vigtigste kvalitative og kvantitative oplysninger om gennemførelsen af den strategiske plan på grundlag af finansielle data, output og resultatindikatorer og i overensstemmelse med andet afsnit i artikel 118. De indeholder også oplysning om faktisk opnåede output, afholdte udgifter, faktisk opnåede resultater og afstanden til de respektive mål.

For de interventionstyper, der ikke er omfattet af artikel 89 i denne forordning, og, hvis forholdet mellem det faktisk opnåede output og de afholdte udgifter afviger 50 % fra forholdet mellem det årlige planlagte output og udgifter, fremlægger medlemsstaten en begrundelse for denne afvigelse.
5. De fremlagte data skal vedrøre værdierne for indikatorerne for delvist eller fuldt ud gennemførte interventioner. De indeholder derudover en sammenfatning af status for gennemførelsen af den strategiske plan i løbet af det foregående regnskabsår, eventuelle spørgsmål, der påvirker den strategiske plans performance, navnlig hvad angår afvigelser fra delmål, med angivelse af årsagerne og i givet fald en beskrivelse af de trufne foranstaltninger.
6. Hvad angår finansielle instrumenter, skal der ud over de data, der skal forelægges i henhold til stk. 4, gives oplysninger om:
 - (a) de støtteberettigede udgifter pr. type finansielt produkt
 - (b) størrelsen af forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er anmeldt som støtteberettigede udgifter
 - (c) beløbet, pr. type finansielt produkt, af private og offentlige midler, der er anvendt som supplement til ELFUL
 - (d) renter og anden indtjening, der skabes af støtte fra ELFUL-bidrag til finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) [CPR], og tilbageførte midler, der kan henføres til støtte fra ELFUL som omhandlet i artikel 56 i nævnte forordning.
7. Kommissionen gennemfører en årlig performance gennemgang og en årlig performance afstemning som omhandlet i artikel [52] i forordning (EU) [HzR] på grundlag af oplysningerne i de årlige performance rapporter.
8. Ved den årlige performance gennemgang kan Kommissionen fremsætte bemærkninger til de årlige performance rapporter inden for en måned efter deres fremlæggelse. Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger inden nævnte frist, anses rapporten for godkendt.

Artikel 108 om beregning af tidsfrister for Kommissionens aktioner finder tilsvarende anvendelse.
9. Hvis den rapporterede værdi af en eller flere resultatindikatorer viser, at der er en forskel på mere end 25 % i forhold til det pågældende delmål for det berørte

rapporteringsår, kan Kommissionen anmode medlemsstaten om at fremlægge en handlingsplan i overensstemmelse med artikel 39, stk. 1, i forordning (EU) [HzR], der beskriver de planlagte afhjælpende foranstaltninger og den forventede tidsplan.

10. De årlige performance rapporter og et sammendrag til borgerne heraf gøres offentlig tilgængelige.
11. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af bestemmelserne om præsentationen af indholdet i de årlige performance rapporter. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 139, stk. 2.

Artikel 122

Årlige gennemgangsmøder

1. Medlemsstaterne arrangerer hvert år et årligt gennemgangsmøde med Kommissionen, der afholdes under fælles forsæde eller under forsæde af Kommissionen, og finder sted tidligst to måneder efter fremlæggelsen af den årlige performance rapport.
2. Formålet med det årlige gennemgangsmøde er at undersøge hver plans performance, herunder fremskridt i forhold til de fastlagte mål, eventuelle spørgsmål, der påvirker performance og tidligere eller fremtidige foranstaltninger, der skal træffes til afhjælpning heraf.

KAPITEL III

INCITAMENTORDNING VEDRØRENDE GOD PERFORMANCE PÅ MILJØ- OG KLIMAOMRÅDET

Artikel 123

Performancebonus

1. Der kan tildeles en performancebonus til medlemsstaterne i år 2026 for at belønne tilfredsstillende performance i relation til miljø- og klimamålene, forudsat at den pågældende medlemsstat har opfyldt den betingelse, der er fastsat i artikel 124, stk. 1.
2. Performancebonusen udgør 5 % af beløbet pr. medlemsstat for regnskabsåret 2027 som fastsat i bilag IX.

Midler, der er overført mellem EGFL og ELFUL i medfør af artikel 15 og 90, udelukkes ved beregningen af performancebonusen.

Artikel 124

Tildeling af performancebonusen

1. På grundlag af performancegennemgangen i år 2026 tildeles den performancebonus, der er tilbageholdt fra en medlemsstats tildeling i medfør af artikel 123, stk. 2, til medlemsstaten, hvis de resultatindikatorer, der er anvendt på de i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), omhandlede specifikke miljø- og klimarelaterede målsætninger i henhold til medlemsstatens strategiske plan er nået op på mindst 90 % af målværdien for 2025.

2. Kommissionen vedtager senest to måneder efter modtagelsen af den årlige performance rapport i 2026 en gennemførelsesretsakt uden anvendelse af udvalgsproceduren i artikel 139 for at fastslå for hver medlemsstat, hvorvidt de respektive strategiske planer har nået de målværdier, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel.
3. Hvis de målværdier, der er omhandlet i stk. 1, er nået, tildeler Kommissionen performancebonussen til de pågældende medlemsstater, der betragtes som endeligt tildelt i regnskabsåret 2027 på grundlag af den afgørelse, der er omhandlet i stk. 2.
4. Hvis de i stk. 1 omhandlede målværdier ikke er opnået, tildeler Kommissionen ikke forpligtelserne for regnskabsåret 2027 vedrørende de pågældende medlemsstaters performancebonus.
5. Ved tildelingen af performancebonus kan Kommissionen tage hensyn til tilfælde af force majeure og alvorlige socioøkonomiske kriser, der vanskeliggør opfyldelsen af de relevante delmål.
6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af detaljerede ordninger til at sikre en sammenhængende tilgang til fastlæggelsen af tildelingen af performancebonus til medlemsstaterne. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 139, stk. 2.

KAPITEL IV

EVALUERING AF DEN STRATEGISKE PLAN

Artikel 125

Forudgående evalueringer

1. Medlemsstaterne gennemfører forudgående evalueringer med henblik på at forbedre kvaliteten af udformningen af deres strategiske planer.
2. Den forudgående evaluering gennemføres under ansvar af den myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af den strategiske plan.
3. Ved den forudgående evaluering bedømmes:
 - (a) den strategiske plans bidrag til den fælles landbrugspolitik specifikke målsætninger under hensyntagen til de nationale og regionale behov og udviklingspotentialet samt erfaringer i forbindelse med gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik i de foregående programmeringsperioder
 - (b) den foreslåede strategiske plans indre sammenhæng og dens sammenhæng med andre relevante instrumenter
 - (c) sammenhængen mellem tildelingen af budgetmidler og den strategiske plans specifikke målsætninger
 - (d) hvordan de forventede output bidrager til opnåelsen af resultater
 - (e) om de kvantificerede målværdier for resultater er realistiske for så vidt angår den påtænkte støtte fra EGFL og ELFUL
 - (f) om de menneskelige ressourcer og den administrative forvaltningskapacitet, der er afsat til den strategiske plan, er tilstrækkelig
 - (g) om procedurerne for overvågning af den strategiske plan og for indsamling af de data, der er nødvendige for at foretage evalueringer, er formålstjenlige

- (h) om de delmål, der er udvalgt med henblik på performancerammen, er formålstjenlige
 - (i) foranstaltninger, der er planlagt med henblik på at nedbringe den administrative byrde for støttemodtagerne
 - (j) det rationale, der ligger til grund for anvendelsen af finansielle instrumenter, der finansieres af ELFUL.
4. Den forudgående evaluering omfatter kravene til strategisk miljøvurdering, jf. direktiv 2001/42/EF, under hensyntagen til behovene for modvirkning af klimaændringer.

Artikel 126

Evaluering af de strategiske planer i gennemførelsesperioden og efterfølgende

1. Medlemsstaterne gennemfører evalueringer af de strategiske planer for at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af planerne og for at vurdere deres effektivitet, lønsomhed, relevans, sammenhæng, merværdi for Unionen og virkning i relation til deres bidrag til den fælles landbrugspolitik overordnede og specifikke målsætninger som omhandlet i artikel 5 og artikel 6, stk. 1.
2. Medlemsstaterne lader evalueringerne udarbejde af funktionelt uafhængige eksperter.
3. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført procedurer til at udarbejde og indsamle de data, der skal bruges til evalueringerne.
4. Medlemsstaterne har ansvaret for at evaluere, hvorvidt interventionerne i den strategiske plan er tilstrækkelige med henblik på opfyldelsen af de specifikke målsætninger som omhandlet i artikel 6, stk. 1.
5. Medlemsstaterne udarbejder en evalueringsplan med angivelse af de evalueringsaktiviteter, det er hensigten at gennemføre i gennemførelsesperioden.
6. Medlemsstaterne forelægger evalueringsplanen for overvågningskomitéen senest et år efter den strategiske plans vedtagelse.
7. Forvaltningsmyndigheden er ansvarlig for at afslutte en omfattende evaluering af den strategiske plan senest den 31. december 2031.
8. Medlemsstaterne gør alle evalueringer tilgængelige for offentligheden.

KAPITEL V

KOMMISSIONENS VURDERING AF PERFORMANCE

Artikel 127

Performancevurdering og -evaluering

1. Kommissionen fastlægger en flerårig plan for evaluering af den fælles landbrugspolitik, der vil blive gennemført under dens ansvar.
2. Kommissionen gennemfører en mellemliggende evaluering for at undersøge EGFL's og ELFUL's effektivitet, lønsomhed, relevans, sammenhæng og merværdi for Unionen inden udgangen af det tredje år efter starten af gennemførelsen af de strategiske planer og under hensyntagen til indikatorerne i bilag I. Kommissionen kan anvende alle relevante oplysninger, der allerede er tilgængelige i overensstemmelse med artikel [128] i den [nye finansforordning].

3. Kommissionen gennemfører en efterfølgende evaluering for at undersøge EGFL's og ELFUL's effektivitet, lønsomhed, relevans, sammenhæng og merværdi for Unionen.
4. På grundlag af dokumentationen i evalueringerne af den fælles landbrugspolitik, herunder evalueringerne af de strategiske planer, og andre relevante informationskilder fremlægger Kommissionen en første rapport om gennemførelsen af denne artikel, herunder om de første resultater af den fælles landbrugspolitik performance, for Europa-Parlamentet og Rådet efter afslutningen af den mellemliggende evaluering. Anden rapport, som indeholder en evaluering af den fælles landbrugspolitik performance, forelægges senest den 31. december 2031.

Artikel 128

Rapportering på grundlag af et sæt hovedindikatorer

I overensstemmelse med rapporteringskravet i artikel [38, stk. 3, litra e), nr. i)] i [den nye finansforordning] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet de oplysninger om performance, der er omhandlet i nævnte artikel og målt ved hjælp af det sæt hovedindikatorer, der er fastsat i bilag XII.

Artikel 129

Almindelige bestemmelser

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at den kan gennemføre overvågningen og evalueringen af den fælles landbrugspolitik.
2. Data, der er nødvendige vedrørende kontekst- og effektindikatorer, skal først og fremmest komme fra etablerede datakilder som f.eks. informationsnettet for landøkonomisk bogføring og Eurostat. Hvis data for disse indikatorer ikke foreligger eller ikke er fuldstændige, skal manglerne afhjælpes inden for rammerne af det europæiske statistiske program, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009⁴⁰, den retlige ramme for informationsnettet for landøkonomisk bogføring eller gennem formelle aftaler med andre dataleverandører som f.eks. Det Fælles Forskningscenter og Det Europæiske Miljøagentur.
3. Eksisterende administrative registre som det integrerede system for forvaltning og kontrol ("IFKS"), markidentifikationssystemet ("LPIS"), dyreregistret og fortegnelsen over vindyrkningsarealer opretholdes. IFKS og LPIS videreudvikles, så de bedre imødekommer behovet for statistiske oplysninger vedrørende den fælles landbrugspolitik. Data fra administrative registre anvendes i størst muligt omfang til statistiske formål i samarbejde med statistikmyndighederne i medlemsstaterne og med Eurostat.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af bestemmelserne om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende, under

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

hensyntagen til behovet for at undgå enhver unødigt administrativ byrde samt om databehovene og synergierne mellem potentielle datakilder. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 139, stk. 2.

AFSNIT VIII KONKURRENCEBESTEMMELSER

Artikel 130

Regler for virksomhederne

Når der i henhold til afsnit III i denne forordning ydes støtte til former for samarbejde mellem virksomheder, kan denne støtte kun ydes til former for samarbejde, der overholder konkurrencereglerne, således som de finder anvendelse i medfør af artikel 206-209 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

Artikel 131

Statsstøtte

1. Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, anvendes artikel 107, 108 og 109 i TEUF på støtte i medfør af denne forordning.
2. Artikel 107, 108 og 109 i TEUF finder ikke anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne foretager i medfør af og i overensstemmelse med denne forordning, eller på supplerende national finansiering som omhandlet i artikel 132 i denne forordning, der henhører under anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF.
3. Uanset stk. 2 finder artikel 107, 108 og 109 i TEUF anvendelse på støtte, der ydes til et investeringsprojekt, der både henhører under og falder uden for anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF, medmindre der ydes støtte til driftskapital inden for rammerne af et finansielt instrument.

Artikel 132

Supplerende national finansiering

Betalinger fra medlemsstaterne vedrørende operationer, der falder uden for anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF, og som har til formål at yde supplerende finansiering til interventioner, hvortil der ydes støtte fra Unionen på et hvilket som helst tidspunkt i perioden for den strategiske plan, kan kun foretages, hvis de er i overensstemmelse med denne forordning, er opført i bilag V til de strategiske planer i henhold til artikel 103, stk. 5, og er godkendt af Kommissionen.

Artikel 133

Nationale beskatningsforanstaltninger

Artikel 107, 108 og 109 i TEUF finder ikke anvendelse på nationale beskatningsforanstaltninger, hvorved medlemsstaterne beslutter at afvige fra de almindelige skatteregler ved at give tilladelse til, at landbrugernes beskatningsgrundlag beregnes på grundlag af en flerårig periode.

AFSNIT IX ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 134

Foranstaltninger til løsning af specifikke problemer

1. For at løse specifikke problemer vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der er nødvendige og begrundede i akutte situationer. Sådanne gennemførelsesretsakter kan kun fravige disse forordnings bestemmelser, men kun i et omfang og tidsrum, der er strengt nødvendigt. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 139, stk. 2.
2. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde og med henblik på at løse specifikke problemer som omhandlet i stk. 1 samtidig med, at kontinuiteten i det direkte betalingssystem sikres i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, vedtager Kommissionen umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 139, stk. 3.
3. Foranstaltninger truffet i medfør af stk. 1 eller 2 forbliver i kraft i en periode på højst 12 måneder. Hvis de specifikke problemer, der er omhandlet i disse stykker, fortsat varer ved efter denne periode, kan Kommissionen med henblik på at finde en permanent løsning fremlægge et passende lovgivningsforslag.
4. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om enhver foranstaltning vedtaget i medfør af stk. 1 eller 2 senest to arbejdsdage efter dens vedtagelse.

Artikel 135

Anvendelse på regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav

1. Ved direkte betalinger, der ydes til regionerne i den yderste periferi i Unionen i henhold til kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013, finder kun artikel 3, stk. 2, litra a) og b), artikel 4, stk. 1, litra a), b), d), afsnit III, kapitel I, afdeling 2, artikel 16 og afsnit IX i denne forordning anvendelse. Artikel 4, stk. 1, litra a), b) og d), afsnit III, kapitel I, afdeling 2, artikel 16 og afsnit IX finder anvendelse uden eventuelle forpligtelser, der følger af den strategiske plan.
2. Ved direkte betalinger, der ydes til de mindre øer i Det Ægæiske Hav i henhold til kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013 finder kun artikel 3, stk. 2, litra a) og b), artikel 4, afsnit III, kapitel I, afdeling 2, afsnit III, kapitel II, afdeling 1 og 2, og afsnit IX i denne forordning anvendelse. Artikel 4, kapitel I, afdeling 2, i afsnit III, kapitel II, afdeling 1 og 2, i afsnit III og afsnit IX finder anvendelse uden eventuelle forpligtelser som følge af den strategiske plan.

KAPITEL II

INFORMATIONSSYSTEM OG BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 136

Udveksling af oplysninger og dokumenter

1. Kommissionen etablerer i samarbejde med medlemsstaterne et informationssystem med henblik på sikker udveksling af data af fælles interesse mellem Kommissionen og hver medlemsstat.
2. Kommissionen sikrer, at der findes et tilstrækkelig sikkert elektronisk system, hvori centrale oplysninger og rapportering om overvågningen og evalueringen kan registreres, ajourføres og forvaltes.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af bestemmelser om driften af det system, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 139, stk. 2.

Artikel 137

Behandling og beskyttelse af personoplysninger

1. Uanset artikel [96, 97 og 98] i forordning (EU) [HzR] indsamler medlemsstaterne og Kommissionen personoplysninger for at opfylde deres respektive forpligtelser med hensyn til forvaltningskontrol, overvågning og evaluering i henhold til denne forordning, navnlig forpligtelserne i afsnit VI og VII, og behandler ikke oplysninger på en måde, der er uforenelig med dette formål.
2. Når personoplysninger behandles med henblik på overvågning og evaluering i henhold til afsnit VII, under anvendelse af det sikre elektroniske system, der er omhandlet i artikel 136, anonymiseres de og behandles kun i sammenfattet form.
3. Personoplysninger behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001 og (EU) 2016/679. Sådanne oplysninger lagres navnlig ikke i en form, der gør det muligt at identificere de registrerede, og ikke i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de blev indsamlet, eller for hvilke de behandles yderligere, samtidig med at der tages hensyn til de minimumsopbevaringsperioder, der er fastlagt i gældende national ret og EU-retten.
4. Medlemsstaterne underretter de registrerede om, at deres personoplysninger kan blive behandlet af nationale organer og EU-organer i henhold til stk. 1, og at de i den forbindelse er omfattet af databeskyttelsesrettighederne i forordning (EF) nr. 45/2001 og (EU) 2016/679.

KAPITEL III

DELEGEREDE BEFØJELSER OG GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER

Artikel 138

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Den delegation af beføjelser, der er omhandlet i artikel 4, 7, 12, 15, 23, 28, 32, 35, 36, 37, 41, 50, 78, 81, 104 og 141, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den delegation af beføjelser, der er omhandlet i artikel 4, 7, 12, 15, 23, 28, 32, 35, 36, 37, 41, 50, 78, 81, 104 og 141, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, 7, 12, 15, 23, 28, 32, 35, 36, 37, 41, 50, 78, 81, 104 og 141 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 139
Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der benævnes "Komitéen for Den Fælles Landbrugspolitik". Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikel 5 i samme forordning.

KAPITEL IV
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 140
Ophævelse

1. Forordning (EU) nr. 1305/2013 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.
Den finder dog fortsat anvendelse på operationer, der gennemføres i henhold til de programmer for landdistriktsudvikling, der godkendes af Kommissionen i medfør af nævnte forordning inden den 1. januar 2021.

Artikel 32 og bilag III til forordning (EU) nr. 1305/2013 finder fortsat anvendelse i forbindelse med udpegning af områder med naturbetingede og andre specifikke begrænsninger. Henvisninger til programmer for landdistriktsudvikling læses som henvisninger til de strategiske planer.

2. Forordning (EU) nr. 1307/2013 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.

Den finder dog fortsat anvendelse på støtteansøgninger, der vedrører ansøgningsår, der begynder før den 1. januar 2021.

Artikel 17 og 19 i forordning (EU) nr. 1307/2013 samt bilag I til samme forordning finder, hvor det er relevant for Kroatien, fortsat anvendelse indtil den 31. december 2021.

Artikel 141 *Overgangsbestemmelser*

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til denne forordning om foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte støttemodtagernes eventuelle erhvervede rettigheder og berettigede forventning, i det omfang det er nødvendigt for overgangen fra ordningerne i forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 til bestemmelserne i nærværende forordning. Disse overgangsbestemmelser fastsætter navnlig de betingelser, på hvilke støtte godkendt af Kommissionen i medfør af forordning (EU) nr. 1305/2013 kan integreres i støtte, der ydes i medfør af denne forordning, herunder om teknisk bistand og efterfølgende evalueringer.

Artikel 142 *Ikrafttræden og anvendelse*

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.5. Varighed og finansielle virkninger
- 1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

1. FORSLAGETS RAMME

1.1. Forslagets betegnelse

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013

c) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter, (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og (EU) nr. 229/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav

1.2. Berørt(e) politikområde(r) (programklynge)

Programklynge 8 – Landbrugs- og havpolitik, udgiftsområde 3 i den flerårige finansielle ramme ("FFR") for årene 2021-2027 – Naturressourcer og miljø

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁴¹

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Forslagets/initiativets begrundelse

1.4.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Målsætningerne for den fælles landbrugspolitik, som er fastlagt i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, har til formål at:

a) forøge landbrugets produktivitet (herunder ved fremme af den tekniske udvikling og bedst mulig anvendelse af produktionsfaktorerne)

b) og herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard (ved en forhøjelse af indkomster)

c) stabilisere markederne

d) sikre forsyningerne og

e) sikre forbrugerne produkter til rimelige priser.

⁴¹ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

Disse målsætninger tilpasses og samordnes med de udfordringer, der er omhandlet i afsnit 1.4.2 nedenfor med henblik på Kommissionens ti politiske prioriteter for perioden 2015-2019 og FN's mål for bæredygtig udvikling, og med henblik på at gennemføre ovennævnte forslag, der fastlægger en ramme for den fælles landbrugspolitik for perioden 2021-2027 – En mere intelligent, moderne og bæredygtig fælles landbrugspolitik.

- 1.4.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side (f.eks. koordineringsfordele, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). Ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.*

De centrale udfordringer for EU's landbrug og landdistrikter er af global og grænseoverskridende karakter og kræver derfor en fælles politik på EU-plan. Den fælles landbrugspolitik imødegår disse udfordringer ved at:

- sikre et indre marked og lige konkurrencevilkår gennem et fælles indkomstsikringssystem bestående af støtte, der understøtter fødevarerikkerheden, og ved at forhindre potentielle konkurrenceforvridninger
- opbygge den nødvendige modstandsdygtighed i EU's landbrugssektor til at udnytte mulighederne ved globaliseringen og
- imødegå de største udfordringer for bæredygtigheden såsom klimaændringer, vandudnyttelse, luftkvalitet og biodiversitet, ved hjælp af den fælles landbrugspolitik miljøstruktur.

På andre områder bør en stærk EU-dimension kombineres med nærhedsprincippet. Disse områder omfatter fødevarerikkerhed (f.eks. harmonisering af standarder), udfordringer i landdistrikterne (med store forskelle i ledigheden i landdistrikterne i de forskellige medlemsstater), ringe infrastruktur og tjenester i landdistrikterne, svagheder i forskning og innovation samt problemer relateret til fødevarerikkerhed, den offentlige sundhed og ernæring. Passende EU-løsninger på disse udfordringer vil gøre aktioner mere effektive og lønsomme, når de kombineres med mere fleksibilitet på medlemsstatsniveau.

- 1.4.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Der er foretaget en omfattende konsekvensanalyse på grundlag af en vurdering af de aktuelle politikrammer, en vidtfavnende høring af interesserede parter og en analyse af fremtidige udfordringer og behov. Der er mere herom i den konsekvensanalyse og begrundelse, der ledsager de enkelte lovgivningsforslag.

- 1.4.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Hvad angår den fælles landbrugspolitik kan der hovedsageligt opnås væsentlige synergier og forenkling, hvis der indføres en samlet strategisk ramme for de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og gennemførelsen af interventioner, der finansieres gennem EGFL og ELFUL. De strukturer, der allerede er på plads i medlemsstaterne skal understøttes, mens forvaltningen og kontrollen skal forenkles og skræddersyes til de specifikke interventioner, der gennemføres af medlemsstaterne.

Den fælles landbrugspolitik har stærke synergier med klima- og miljøpolitikkerne, fødevarerikkerhed og sundhedsrelaterede spørgsmål, den digitale dagsorden i

landdistrikterne og bioøkonomien, viden og innovation, udvidelses- og naboskabspolitikken., handels- og udviklingspolitikken og Erasmus+.

Den fælles landbrugspolitik vil have synergier og komplementaritet med andre EU-politikker og fonde såsom aktioner, der gennemføres under de europæiske struktur- og investeringsfonde, InvestEU-fonden, det niende rammeprogram for forskning og innovation samt miljø- og klimarelaterede politikker. Hvor det er relevant, fastsættes der fælles bestemmelser med henblik på at maksimere overensstemmelsen og komplementariteten mellem fondene, samtidig med at det sikres, at disse politikkers specificiteter respekteres.

Synergierne med FP9 – rammeprogrammet for forskning og innovation vil fortsat blive sikret og skabt gennem klyngen "Fødevarer og naturressourcer", som tager sigte på at gøre landbrugs- og fødevarer systemerne helt sikre, bæredygtige, robuste, cirkulære, varierede og innovative. Den fælles landbrugspolitik vil skabe endnu stærkere bånd til EU's forsknings- og innovationspolitik ved at indføre bioøkonomien som en prioritet. I klyngen "Fødevarer og naturressourcer" lægges der også vægt på at høste fordelene ved den digitale revolution, så derfor vil forsknings- og innovationsaktiviteter bidrage til den digitale omstilling i landbruget og landdistrikterne.

De forslag, der er omfattet af denne finansieringsoversigt, bør ses i en bredere kontekst, dvs. sammenholdt med forslaget til forordningen om fælles bestemmelser, hvori der fastsættes en samlet ramme for de fælles bestemmelser for fonde såsom ELFUL, EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, EHFF og andre. Den forordning vil medvirke kraftigt til at reducere de administrative byrder, udnytte EU-midlerne effektivt og gøre forenkling til virkelighed.

1.5. Varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- gældende fra 01.01.2021 til 31.12.2027
- Finansielle virkninger fra 2021 til 2027 for forpligtelsesbevillinger og fra 2021 til efter 2027 for betalingsbevillinger.

ubegrænset varighed for forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter, (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og (EU) nr. 229/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav

- Gennemførelse fra (budgetåret) 2021.

1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁴²

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i gennemførelsesorganer

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

Der er ikke tale om nogen væsentlig ændring i forhold til den aktuelle situation. Størsteparten af de udgifter, som lovgivningsforslagene om den fælles landbrugspolitik vedrører, vil blive forvaltet ved delt forvaltning med medlemsstaterne. En ganske lille del vil dog fortsat blive forvaltet direkte af Kommissionen.

⁴² Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Der fastlægges en ramme for performance, overvågning og evaluering med henblik på at:

- a) vurdere den fælles landbrugspolitikks virkning, effektivitet, lønsomhed, relevans, sammenhæng og merværdien på EU-plan
- b) fastsætte delmål og mål for de strategiske planers specifikke målsætninger
- c) overvåge de fremskridt, der er gjort hen imod de mål, der er fastsat i den strategiske plan
- d) vurdere virkningen, effektiviteten, lønsomheden, relevansen og sammenhængen af interventionerne i de strategiske planer
- e) støtte en fælles læreproces vedrørende overvågning og evaluering.

Forvaltningsmyndigheden og overvågningskomitéen overvåger gennemførelsen af den strategiske plan og fremskridtene hen imod opfyldelsen af målene i den strategiske plan.

Årlige performance rapporter

Senest den 15. februar 2023 og senest den 15. februar hvert efterfølgende år til og med 2030 forelægger medlemsstaten Kommissionen en årlig performance rapport om gennemførelsen af den strategiske plan i det foregående regnskabsår. Disse rapporter skal indeholde centrale kvalitative og kvantitative oplysninger om gennemførelsen af den strategiske plan, herunder finansielle oplysninger, output- og resultatindikatorer. De skal også indeholde oplysninger om faktisk opnåede output, afholdte udgifter, faktisk opnåede resultater og afstanden til de respektive mål.

De fremlagte data skal vedrøre værdierne for indikatorerne for delvist eller fuldt ud gennemførte interventioner. De skal derudover indeholde en sammenfatning af status for gennemførelsen af den strategiske plan, der er opnået i løbet af det foregående regnskabsår, eventuelle spørgsmål, der påvirker den strategiske plans performance, navnlig hvad angår afvigelser fra delmål, med angivelse af de underliggende årsager og i givet fald de truffede foranstaltninger.

Kommissionen foretager en årlig performance gennemgang og en årlig performance godkendelse på grundlag af oplysningerne i de årlige performance rapporter.

Evaluering af den strategiske plan

Medlemsstaterne gennemfører forudgående evalueringer, herunder en analyse af stærke og svage sider, muligheder og trusler, der er relevante for den pågældende strategiske plan med henblik kortlægning af de behov, der skal løses i den strategiske plan.

Evalueringerne af de strategiske planer gennemføres af medlemsstaterne med henblik på at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af planer, og vurdere planernes effektivitet, lønsomhed, relevans, sammenhæng, EU-merværdi og effekt i forhold til deres bidrag til den fælles landbrugspolitikks overordnede og specifikke målsætninger.

Kommissionens vurdering af performance

Kommissionen fastlægger en flerårig plan for evaluering af den fælles landbrugspolitik, der gennemføres under Kommissionens ansvar.

Kommissionen gennemfører en mellemliggende evaluering for at undersøge fondenes effektivitet, lønsomhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi under hensyntagen til de indikatorer, der er fastsat i bilag VII. Kommissionen kan gøre brug af alle relevante allerede foreliggende oplysninger i overensstemmelse med finansforordningens artikel 128.

Kommissionen foretager en retrospektiv evaluering for at undersøge fondenes, effektivitet, lønsomhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi.

På grundlag af dokumentationen i evalueringer af den fælles landbrugspolitik, herunder evalueringer af de strategiske planer, og andre relevante informationskilder fremlægger Kommissionen en første rapport om gennemførelsen af denne artikel, herunder om de første resultater af performance for den fælles landbrugspolitik, til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2025. Anden rapport, som indeholder en evaluering af den fælles landbrugspolitik performance, forelægges senest den 31. december 2031.

Rapportering på grundlag af et sæt hovedindikatorer

De oplysninger, som medlemsstaterne bør stille til rådighed, er det grundlag, på hvilket Kommissionen rapporterer om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de specifikke målsætninger for hele programmeringsperioden ved anvendelse af et sæt hovedindikatorer.

I overensstemmelse med rapporteringskravet i henhold til artikel 38, stk. 3, litra e), nr. i), i den nye finansforordning forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet de oplysninger om performance, der er omhandlet i nævnte artikel og målt ved hjælp af det sæt hovedindikatorer.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Den fælles landbrugspolitik gennemføres hovedsageligt under delt forvaltning med medlemsstaterne. De nuværende forvaltningsorganer, som er oprettet af medlemsstaterne, navnlig betalingsorganer og certificeringsorganer, har vist, at de er effektive, når det drejer sig om at beskytte af EU-budgettet og sikre forsvarlig økonomisk forvaltning. Fejlfrekvenserne for den fælles landbrugspolitik har været stabile på et lavt niveau de senere år, hvilket viser, at medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer, som de skal, og giver rimelig sikkerhed.

Den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik tager højde for denne situation ved at give medlemsstaterne mere indflydelse for så vidt angår beslutninger om og forvaltningen af de eksisterende kontrolsystemer inden for rammerne af et mere overordnet sæt EU-regler. Derudover vil den fælles landbrugspolitik i henhold til strategien om et budget fokuseret på resultater og performanceorienterede betalinger knytte retten til betalinger til det leverede produkt. Performance er derfor kernen i den finansielle forvaltnings- og sikkerhedsmodel, der er indeholdt i forslagene om den fælles landbrugspolitik for perioden efter 2020.

Kontrolstrategien for den nye periode vil være fuldt i overensstemmelse med modellen med én enkelt revision, hvilket sikrer, at godkendte betalingsorganer og certificeringsorganer yder den nødvendige sikkerhed. Kommissionen vil navnlig holde øje med, at de eksisterende forvaltningssystemer fungerer effektivt, og at performancerapporteringen er pålidelig. Ligesom det gælder nu, vil der i starten af hver periode blive udarbejdet et forslag til revisionsstrategi og et flerårigt arbejdsprogram.

Sammenfattende kan man sige, at Kommissionen vil sikre, at forvaltningssystemerne i medlemsstaterne fungerer effektivt, godtgøre de godkendte betalingsorganers faktisk afholdte betalinger og gennemføre årlig performanceafstemning, hvorved medlemsstaternes opnåede output vurderes.

2.2.2. *Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Der er flere end syv mio. modtagere af EU-landbrugsstøtte, som modtager støtte fra en bred vifte af forskellige støtteordninger. Den nedadgående tendens for reduktionen af fejlfrekvenserne for den fælles landbrugspolitik tegner et billede af robuste og pålidelige forvaltnings- og kontrolsystemer i betalingsorganerne.

Den fælles landbrugspolitik er indtil nu blevet gennemført ved hjælp af detaljerede bestemmelser om støtteberettigelse på støttemodtagerniveau, som har medført en vis kompleksitet, administrative byrder og risici for fejl. Omkostningerne ved forvaltnings- og kontrolsystemerne, der har haft til formål at afbøde disse risici, er i nogen grad blevet betragtet som uforholdsmæssige.

Forslagene til den fælles landbrugspolitik efter 2020 reducerer antallet af overholdelselementer betydeligt og sætter i stedet øget fokus på performance. Medlemsstaterne skal opfylde forpligtelser, der udspringer af EU-regler, og således indføre relevante forvaltnings- og kontrolsystemer. Medlemsstaterne vil få mere fleksibilitet til at oprette ordninger og foranstaltninger, der passer bedre til deres situation. Finansieringen af den fælles landbrugspolitik vil således være betinget af den strategiske gennemførelse af politikken med henblik på opfyldelse af de målsætninger, der er fastsat på EU-plan. De strategiske planer under den fælles landbrugspolitik vil tjene som aftale mellem medlemsstaterne og Kommissionen, hvori der fastsættes og godkendes en 7-års-strategi, mål, interventioner og planlagte udgifter.

Forslaget om den nye forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik tilpasser den gældende ramme til den nye gennemførelsesmodel, men bevarer de velfungerende forvaltningsorganer (betalingsorganer og certificeringsorganer). Som det gør sig gældende nu skal direktøren for betalingsorganet hvert år fremsende en forvaltningserklæring, hvori det fremgår, om årsregnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, hvorvidt forvaltningsstrukturerne fungerer korrekt, herunder hvorvidt de grundlæggende EU-krav overholdes, og om performancerapporteringen er pålidelig. Et uafhængigt revisionsorgan (certificeringsorgan) udsteder en erklæring om disse elementer.

Udgifterne reduceres, hvis medlemsstaten ikke leverer output, der opfylder de aftalte standarder. Der vil stadig blive gennemført konformitetskontroller for at vurdere, hvordan forvaltningsstrukturen fungerer. Kommissionen vil fortsat revidere landbrugsudgifterne, idet den anvender en risikobaseret tilgang for at sikre, at revisionerne er målrettet højrisikoområder i overensstemmelse med princippet om en

enkelt revision. Derudover er der klare mekanismer for suspension af betalinger i tilfælde af alvorlige mangler i forvaltningsstrukturene eller betydelig lav performance.

De primære risici for den nye periode er, at fjernelsen af konkrete og detaljerede bestemmelser om, hvordan forvaltnings- og kontrolsystemerne i medlemsstaterne skal oprettes på betalingsorganniveau, kan have betydning for Kommissionens omdømme i de tilfælde, hvor de bestemmelser om støtteberettigelse, som medlemsstaterne fastsætter, ikke overholdes. Det bør understreges, at Kommissionen vil sikre, at forvaltningssystemerne er på plads, og at output og resultater nås. I henhold til strategien om et budget fokuseret på resultater vil Kommissionen fokusere på resultaterne af politikken.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik forventes at reducere omkostninger til kontroller betydeligt, både for medlemsstaterne og for støttemodtagerne.

EU-kravene er reduceret væsentligt og er blevet fastsat på medlemsstatsniveau, og medlemsstaterne bør derfor benytte muligheden for at tilpasse de forpligtelser, som støttemodtagerne skal opfylde, til de konkrete nationale eller regionale omstændigheder.

Medlemsstaterne fastlægger forvaltnings- og kontrolsystemerne inden for rammerne af den forenkede EU-ramme, der er omhandlet i de nye forslag. Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem ("IFKS"), der står for rundt regnet 88 % af betalingerne under den fælles landbrugspolitik, bevares, om end visse elementer, der indtil nu har været fastsat på EU-plan, nu overlades til medlemsstaterne. Intensiteten og omfanget af kontrollerne, der står for størstedelen af omkostningerne, fastsættes ikke længere på EU-plan.

Fokus på performance kræver et robust og pålideligt rapporteringssystem, der som tidligere nævnt vil blive underkastet uafhængige revisioner. Det forventes dog ikke, at dette vil have nogen særlig indvirkning på medlemsstaternes administrative byrde, eftersom de fleste af outputindikatorerne allerede er til rådighed via de godkendte betalingsorganer.

Medlemsstaterne har nu muligheden for at forenkle og reducere den administrative byrde, der er knyttet til forvaltningen og kontrollen af den fælles landbrugspolitik, eftersom de vil kunne skræddersy bestemmelserne om støtteberettigelse på støttemodtagerniveau og vælge den mest hensigtsmæssige måde at udføre kontrol på (ingen universalløsninger). Som omhandlet i konsekvensanalysen, der ledsager forslagene til den fælles landbrugspolitik, nærmere betegnet kapitlet om forenkling, forventes leveringsomkostningerne for den nye fælles landbrugspolitik ikke at være højere (ligger p.t. 3,6 %), end ikke når der tages højde for det øgede fokus på performancerapportering.

Hvad angår den forventede fejlfrekvens vurderes udgifternes støtteberettigelse i henhold til den nye gennemførelsesmodel i forhold til de opnåede output. Fejl beregnes således ikke i relation til de individuelle transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, men i relation til de opnåede output sammenholdt med de

godtgjorte udgifter. De udgifter, for hvilke der ikke er et tilsvarende output, nedsættes i forbindelse med den årlige performanceafstemning, således at EU-budgettet fortsat er beskyttet.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Denne pakke indebærer, at medlemsstaterne skal sikre effektiv forebyggelse af svig, navnlig med hensyn til de områder, hvor risikoen er høj, og dermed forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder og svig. Medlemsstaterne pålægger sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til situationen og har afskrækkende virkning som fastsat i EU-lovgivningen eller national lovgivning, og inddriver uretmæssigt udbetalte beløb med renter.

Disse grundlæggende EU-krav er en del af den forvaltningsstruktur, der revideres af certificeringsorganerne og, ved hjælp af en risikobaseret tilgang, af Kommissionen ud fra princippet om en enkelt revision.

De nærmere detaljer fastsættes om nødvendigt i en revideret strategi til bekæmpelse af svig for landbrugsområdet. Det forventes imidlertid ikke, at typen af svig og andre alvorlige uregelmæssigheder ændrer sig væsentlig fremover sammenlignet med den nuværende situation.

Den nuværende tilgang til målrettet uddannelse i medlemsstaterne i forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder, forventes at blive udvidet til at gælde den nye fælles landbrugspolitik. Det samme gælder de tematiske vejledende noter til medlemsstaterne om bestemte områder, der er forbundet med høje risici.

3. FORSLAGETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

Beløbene i denne finansieringsoversigt er anført i løbende priser og som forpligtelser.

I tillæg til de ændringer, der følger af lovgivningsforslagene, og som er anført i tabellerne nedenfor, medfører lovgivningsforslagene andre ændringer, som ikke har finansielle virkninger.

Hvad angår markedsrelaterede udgifter, bør det understreges, at de beløb, der medregnes under markedsrelaterede udgifter, forudsætter, at der ikke i nogen af sektorerne gennemføres offentlige opkøb til intervention og andre kriseforanstaltninger.

Der oprettes under EGFL en ny landbrugsreserve med henblik på sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med markedsforvaltning eller -stabilisering og/eller i tilfælde af kriser, der påvirker landbrugsproduktionen eller -distributionen. Reserven skal mindst udgøre 400 mio. EUR i begyndelsen af hvert regnskabsår. De uudnyttede beløb i krisereserven for landbruget ved udgangen af regnskabsåret 2020 overføres til regnskabsåret 2021 med henblik på oprettelse af den nye reserve. I perioden 2021-2027 finder en årlig overførsel af uudnyttede beløb anvendelse. Hvis reserven anvendes, fyldes den op igen ved hjælp af disponible budgetmidler eller ved hjælp af nye bevillinger. Hvis underloftet for EGFL i FFR for perioden 2021-2027 overskrides, finder finansiell disciplin anvendelse til dækning af alle behov ud over underloftet, herunder behovet for at fylde reserven op igen. Det forventes derfor ikke, at der gentagne gange skal anvendes finansiell disciplin til oprettelse af denne reserve i perioden 2021-2027. Finansiell disciplin vil fortsat kunne bruges med henblik på at sikre, at underloftet for EGFL overholdes.

Hvad angår interventionstyper med direkte betalinger er de nettolofter, der er fastsat for regnskabsåret 2021 (kalenderåret 2020) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013, højere end de beløb, der er tildelt til interventionstyper med direkte betalinger i de medfølgende tabeller. De vil derfor skulle tilpasses i overensstemmelse med den endelige aftale om finansieringsrammen for den fælles landbrugspolitik inden for de frister, der er brug for til rettidig gennemførelse i medlemsstaterne.

Forslaget omfatter en fortsættelse af processen for ekstern konvergens med hensyn til direkte betalinger. Medlemsstater med et gennemsnitligt støtteniveau, der ligger 90 % under EU-gennemsnittet, skal lukke hullet 50 % af hullet til de 90 % af EU-gennemsnittet i seks gradvise trin fra 2022. Alle medlemsstater skal bidrage til finansieringen af denne konvergens. Dette afspejles i medlemsstaternes tildelinger til direkte betalinger, jf. bilag IV til forordningen om de strategiske planer.

Virkningen af nedsættelsen af betalinger for direkte støtte til landbrugere er budgetneutral hvad angår tildelingen af direkte betalinger, eftersom resultatet af anvendelsen af denne nedsættelse anvendes til at finansiere omfordelingsbetalinger i samme medlemsstat. Hvis resultatet af anvendelsen af nedsættelsen af betalinger ikke skal anvendes til finansiering af interventionstyper med direkte betalinger, overføres det til den berørte medlemsstats ELFUL-tildeling. Beløbe for en sådan mulig overførsel kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

Hvad angår formålsbestemte indtægter til EGFL afspejler overslaget godkendte udsættelser og raters virkning for tidligere regnskabsafslutningsbeslutninger, der

udbetales efter 2020, og de skønnede formålsbestemte indtægter fra regnskabsafslutning og uregelmæssigheder, der skal inddrives. Sidstnævnte forventes at falde sammenlignet med de nuværende niveauer, når den nye gennemførelsesmodel indføres.

Hvad angår ELFUL forventes det i forslaget, at der sker et fald i EU's medfinansieringssatser på lige fod med de andre europæiske struktur- og investeringsfonde. I kombination med tildelingen til interventionstyper, der gennemføres af ELFUL, vil dette betyde, at den offentlige støtte til de europæiske landdistrikter forbliver uændret. Fordelingen på medlemsstater er baseret på objektive kriterier og tidligere performance.

Reformforslagene omfatter bestemmelser, der giver medlemsstaterne en grad af fleksibilitet i relation til deres tildeling til interventionstyper med direkte betalinger og interventionstyper til landdistriktsudvikling, samt mellem interventionstyper med direkte betalinger og visse sektorspecifikke interventionstyper. Hvis medlemsstaterne beslutter at udnytte denne fleksibilitet, vil dette have finansielle konsekvenser inden for de givne finansielle rammer, som ikke kan kvantificeres på nuværende tidspunkt.

3.1. Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme og foreløbig liste over foreslåede nye udgiftsposter på budgettet⁴³

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Udgiftsområde 3: Naturressourcer og miljø		OB/IOB ⁴⁴	fra EFTA-lande ⁴⁵	fra kandidatlandene ⁴⁶	fra tredjelande
3	[08.01.ÅÅ] EGFL — ikke-operationel teknisk bistand	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.01.ÅÅ] ELFUL — ikke-operationel teknisk bistand	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.01.ÅÅ] Forvaltningsorganer	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.ÅÅ] Landbrugsreserve	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.ÅÅ] Sektorspecifikke interventionstyper i den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.ÅÅ] Markedsrelaterede	OB og	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁴³ En række af de eksisterende budgetposter skal bibeholdes og nummereringen skal tilpasses den nye budgetnomenklatur (f.eks. de nuværende kapitel 05 07 og 05 08). Afhængig af eventuelle ændringer til forslaget om den fælles landbrugspolitik bør budgetnomenklaturen tilpasses.

⁴⁴ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁴⁵ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁴⁶ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Udgiftsområde 3: Naturressourcer og miljø		OB/IOB ⁴⁴	fra EFTA-lande ⁴⁵	fra kandidatlandene ⁴⁶	fra tredjelande
	udgifter uden for den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik	IOB				
3	[08.02.ÅÅ] Interventionstyper med direkte betalinger i den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.ÅÅ] Direkte betalinger uden for den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.ÅÅ] EGFL — Operationel teknisk bistand	OB og IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.03.ÅÅ] Interventionstyper til landdistriktsudvikling i den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik 2021-2027	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.03.ÅÅ] ELFUL — Operationel teknisk bistand	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	[08.01.ÅÅ] Udgifter vedrørende tjenestemænd og midlertidigt ansatte inden for politikområdet landbrug og udvikling af landdistrikter	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	[08.01.ÅÅ] Eksternt personale og andre administrationsudgifter inden for politikområdet landbrug og udvikling af landdistrikter	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	[08.01.ÅÅ] Udgifter til informations- og kommunikationsteknologiudstyr og -tjenester inden for politikområdet landbrug og udvikling af landdistrikter	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

Listen over budgetkonti i tabellen ovenfor er foreløbig og foregriber ikke den konkrete budgetnomenklatur, som Kommissionen vil foreslå i forbindelse med den årlige budgetprocedure.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3	Naturressourcer og miljø
--	----------	--------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
08 02 ÅÅ – Landbrugsreserve	Forpligtelser = betalinger	(1)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.		p.m.
08 02 ÅÅ – Sektorspecifikke interventionstyper i den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik ⁴⁷	Forpligtelser = betalinger	(2)	2 044,116	2 066,584	2 091,060	2 115,010	2 139,737	2 165,443	2 192,347		14 814,294
08 02 ÅÅ Markedsrelaterede udgifter uden for den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik	Forpligtelser	(3)	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309		4 468,163
	Betalinger	(4)	605,136	611,601	623,808	627,643	629,770	630,334	630,314	109,558	4 468,164
08 02 ÅÅ – Interventionstyper med direkte betalinger	Forpligtelser = betalinger	(5)	37 392,689	37 547,129	37 686,679	37 802,859	37 919,038	38 035,217	38 151,396		264 535,007
08 02 ÅÅ Direkte betalinger uden for den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik	Forpligtelser = betalinger	(6)	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321		2 949,249

⁴⁷ Stigningen i forbindelse med sektorspecifikke interventionstyper inden for rammerne af den strategiske plan forklares med, at det foreslås at tildele 60 mio. EUR i støtte til biavlsektoren, og med udviklingen i udgifterne i frugt- og grøntsagssektoren (som ikke er begrænset til en EU-ramme), jf. det observerede tidligere gennemførelsesniveau.

08 02 ÅÅ ELFUL — Operationel teknisk bistand ⁴⁸	Forpligtelser = betalinger ⁴⁹	(7)	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000		497,000
08 01 ÅÅ - Administrationsbevillinger, der finansieres over bevillingsrammen for EGFL ⁵⁰	Forpligtelser = betalinger	(8)	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000		91,000
67 01 & 67 02 – Formålsbestemte indtægter — EGFL	Forpligtelser = betalinger	(9)	280,000	230,000	130,000	130,000	130,000	130,000	130,000		1 160,000
SUBTOTAL – EGFL	Forpligtelser	(10)=(1+2+3+5+6+7+8-9)	40 300,435	40 527,343	40 791,369	40 931,499	41 072,405	41 214,290	41 357,373		286 194,715
	Betalinger	(11)=(1+2+4+5+6+7+8-9)	40 267,262	40 500,635	40 776,868	40 920,833	41 063,866	41 206,315	41 349,378	109,558	286 194,715

08 03 ÅÅ – Interventionstyper til landdistriktsudvikling	Forpligtelser	(12)	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561		78 613,927
	Betalinger	(13)	786,139	3 703,699	6 314,312	7 860,977	9 356,414	10 331,700	11 025,236	29 235,450	
08 03 ÅÅ ELFUL — Operationel teknisk bistand EU	Forpligtelser = betalinger ⁵¹	(14)	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147		155,029

⁴⁸ Inkl. de beløb, der på nuværende tidspunkt finansieres over kapitel (Revision af landbrugsudgifter) samt 05 08 (Politisk strategi og koordination vedrørende politikområdet landbrug og udvikling af landdistrikter).

⁴⁹ Af forenklingssyn betragtes bevillinger til operationel teknisk bistand under EGFL her som ikke-opdelte. Størrelsen af de uindfriede forpligtelser er normalt ubetydelige sammenlignet med de samlede beløb i denne finansieringsoversigt.

⁵⁰ Inkl. de beløb, der på nuværende tidspunkt finansieres over konto 05 01 04 01 – Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) — ikke-operationel teknisk bistand samt konto 05 01 06 01 Forvaltningsorganet for Forbrugere, Sundhed, Landbrug og Fødevarer — bidrag fra program for salg fremstød i landbruget.

⁵¹ Af forenklingssyn betragtes bevillinger til operationel teknisk bistand under ELFUL her som ikke-opdelte. Størrelsen af de uindfriede forpligtelser er normalt ubetydelige sammenlignet med de samlede beløb i denne finansieringsoversigt.

08 01 ÅÅ - Administrationsbevillinger, der finansieres over bevillingsrammen for ELFUL	Forpligtelser = betalinger	(15)	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000		42,000
SUBTOTAL – ELFUL	Forpligtelser	(16)=(12+14+15)	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708		78 810,955
	Betalinger	(17)=(13+14+15)	814,286	3 731,846	6 342,459	7 889,124	9 384,561	10 359,847	11 053,383	29 235,450	78 810,955
Bevillinger i alt til den fælles landbrugspolitik	Forpligtelser	=10+16	51 559,143	51 786,051	52 050,077	52 190,207	52 331,113	52 472,998	52 616,081		365 005,670
	Betalinger	=11+17	41 081,548	44 232,481	47 119,327	48 809,957	50 448,427	51 566,162	52 402,761	29 345,008	365 005,670

Regnestykket går ikke op på grund af afrunding.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Europæisk offentlig forvaltning"
--	---	-----------------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Menneskelige ressourcer		125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678		879,746
Andre administrative udgifter		6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008		42,056
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser = betalinger	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686		921,802

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Bevillinger I ALT under samtlige UDGIFTSOMRÅDER i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	51 690,829	51 917,737	52 181,763	52 321,893	52 462,799	52 604,684	52 747,767		365 927,472
	Betalinger	41 213,234	44 364,167	47 251,013	48 941,643	50 580,113	51 697,848	52 534,447	29 345,008	365 927,472

Regnestykket går ikke op på grund af afrunding.

3.2.2. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
----	------	------	------	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	879,746
Andre administrative udgifter	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	42,056
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	921,802

uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁵² i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	12,950
Andre udgifter af administrativ art	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	120,050
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	133,000

Regnestykket går ikke op på grund af afrunding.

I ALT	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	1 054,802
--------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁵² Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.2.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
Hovedsæder og Kommissionens repræsentationer	845	845	845	845	845	845	845
Delegationer	3	3	3	3	3	3	3
Forskning							
• Eksternt personale FTE) - KA, LA, UNE, V og JMD ⁵³							
Udgiftsområde 7							
Finansieret over UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	- hovedsædet	57,75	57,75	57,75	57,75	57,75	57,75
	- delegationer	1	1	1	1	1	1
Finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁵⁴	- hovedsædet	29	29	29	29	29	29
	- delegationer						
Forskning							
Andet (skal angives)							
I ALT	935,75	935,75	935,75	935,75	935,75	935,75	935,75

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁵³ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere ved delegationerne.

⁵⁴ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.3. Tredjemands bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Forslagets virkninger						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
67 01 & 67 02	280	230	130	130	130	130	130

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

08 02 ÅÅ – Sektorspecifikke interventionstyper

08 02 ÅÅ – Interventionstyper med direkte betalinger

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

Se venligst bemærkninger i punkt 3.